

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

לפני כבוד השופטת מיה רויזמן-אלדור

התובעים:

1. מורין דבח, ת.ז. 200282275
 2. נדב טרגן, ת.ז. 208385963
 3. חיים רביבו, ת.ז. 0544453582
 4. מאיר פרץ (נמחק)
 5. יורי שמועילוב, ת.ז. 317998565
 6. ויקטוריה נובה, ת.ז. 327040473
 7. נטליה דוידוביץ' (נמחקה)
 8. איילה מתן, ת.ז. 320540289
 9. דניאלה לויט, ת.ז. 319194304
- כולם ע"י ב"כ עו"ד יאיר שפרן

נגד

הנתבע:

דמיטרי שטוחין, ת.ז. 324390251
ע"י ב"כ עו"ד חיים ינקוביץ

פסק דין

רקע

1. התובעים, אנשים צעירים אך בגירים כולם, נרשמו כל אחד בִּעְתּוֹ, לקורסים בבית הספר למשחק שבבעלות הנתבע.
2. לטענתם, רק לאחר שנרשמו ושילמו כספים רבים, גילו בדיעבד כי הנתבע שיטה ורימה בשנים האחרונות עשרות צעירים תמימים (והם ביניהם), בכך שהציג בפניהם מצגי שווא כוזבים בנוגע למקצועיותו של בית הספר, לטיב הלימודים שהוא מציע, לזהות המורים המלמדים בו ולתעודה המתקבלת בסיום הלימודים.
3. עוד טענו התובעים, כי נוכחו לגלות ולהבין בדיעבד, שהנתבע אימץ לעצמו שיטה דורסנית לגזילת כספים מתלמידיו באמצעות החתמתם על הסכם בו נקוב שכר לימוד מופחת או "מסובסד", ולצד זאת החתמתם במקביל על "טופס סבסוד" ועל שטר חוב בסכום שכר הלימוד הגבוה (הכולל אותו "סבסוד"). לאחר שהתלמידים (ובהם התובעים) החלו ללמוד בקורסים של הנתבע, הנתבע עשה כל שביכולתו כדי לגרום להם לפרוש מהלימודים או לאתר בהתנהגותם סטייה מהוראות ההסכם (גם אם מינורית לחלוטין) כך שיוכל לטעון להפרת ההסכם ולהגיש את שטרי החוב לביצוע בהוצאה לפועל - והפעם בסכום שטר החוב שזכור גבוה משכר הלימוד המופחת שסוכם. לטענתם, העילות היחידות להגשת שטרי חוב לביצוע הן עילות שהנתבע גרס להיווצרותן במו ידיו תוך ניצול העובדה שמרבית הנרשמים לקורסים שלו הם צעירים ותמימים, שאינם מגישים התנגדויות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

4. לטענתם, התנהלות הנתבע פורסמה בעבר בכלי התקשורת, והנתבע עצמו מנסה להסוות ולהסתיר מעשיו בין היתר באמצעות הגשת תביעות דיבה שהן למעשה "תביעות השתקה", נגד כל מי שמנסה לחשוף את התנהלותו (שתיים מתביעות הדיבה שהגיש הנתבע הוגשו נגד תובע 3 ונגד תובעת 7).

5. לטענת התובעים התנהלות הנתבע הסבה לכל אחד מהם נזקים ממוניים ולא ממוניים – בגינם הם דורשים פיצוי במסגרת תביעה זו.

6. כתב התביעה הוגש תחילה בשם 9 תובעים והועמד על סך כולל של 302,502 ₪ שחושב כסכום תביעותיהם הפרטניות של כל אחד מהתובעים. לצדו ביקשו גם סעד של צו עשה להשבת שטרי החוב המצויים בידי הנתבע ואשר לא הוגשו לביצוע בלשכת ההוצאה לפועל. במהלך ניהול ההליך נמחקה תביעתה של התובעת 7 ביום 24.7.22 (לבקשתה), ומשלא התייצב התובע 4 לשיבת ההוכחות תצהירו הוצא מהתיק ונמחקה גם תביעתו, בו ביום.

7. הנתבע מצדו טען בהליך זה לתמונת מצב אחרת לחלוטין.

8. הנתבע הציג עצמו כבמאי תאטרון, מלהק, שחקן ומפיק עצמאי, החבר באיגודים מקצועיים כמו אמ"י (אגודת אמני ישראל); בת"י (איגוד לבמאי תיאטרון) וכיו"ב, אשר פתח בית ספר למשחק בשם "הכשרון שלי" בשנת 2012 (ס' 4-2 לתצהירו).

9. לטענתו בית הספר שלו כולל מספר מסלולי לימוד: מסלול תלת שנתי, מסלול בן שנה ו"חוג למשחק" המתקיים אחת לשבוע למשך 3 חודשים. בית הספר העניק מאות תעודות סיום לתלמידיו, במסגרת הלימודים הנתבע מביים עשרות הפקות המועלות בתיאטראות כגון הבימה, הסימטה, בית ציוני אמריקה, הקאמרי ובחול"ל, ובניגוד לטענות התובעים הוא לא מבטיח לתלמידים השתתפות בהפקות. התובעים דכאן נרשמו לחוג למשחק (להבדיל ממסלולים אחרים), ההסכם עליו הוחתמו הוא הסכם חוקי שאין בו כל הטעיה או מצג שווא לעניין זה, ועם סיום הקורס, התלמידים מקבלים תעודת סיום לימודים.

10. לטענת הנתבע, הוא אכן נאלץ לפתוח הליכי הוצל"פ נגד תלמידים שהפרו את הסכם הלימודים שלהם, ובהם התובעים. ואולם, אין הוא נוקט בהליכי הוצל"פ בשיעור גבוה מהמקובל לעסקים פרטיים. כל טענות התובעים לעניין התנהלותו הדורסנית לגזילת כספיהם היא מופרכת, ותביעה זו אינה אלא מעשה נקמה מצד מספר תלמידים שנאלץ לפתוח נגדם בעבר בהליכי הוצל"פ בגין חובות תשלום.

11. לטענתו, בשיבת ההוכחות רוב התובעים הודיעו כי קיבלו תמורה מלאה לכסף ואין הסבר כיצד ניתן להשיב את כספם עת מרביתם סיימו את החוג אך "שכחו" לשלם עבורו; חלקם לא התייצבו לדיון; חלקם האחר חתם על הסכם סילוק הדדי של טענות ובכל זאת הצטרף לתובענה זו; חלקם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

מנהל הליכים מקבילים מול הנתבע במסגרת התנגדות לביצוע שטר; תביעתם של חלקם נגועה בשיהוי, ועוד.

12. הנתבע טען כי התביעה ביקשה לייצר למעשה מהומה רבה על לא דבר, והתובעים סרבלו הליכים והשחיתו זמנם של הנתבע ושל בית המשפט לריק באופן שמחייב דחיית תביעתם וחיובם בהוצאותיו. הנתבע גם ביקש לחייב את התובע 4 בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בגין מחיקת תביעתו מן הטעם שלא התייצב לשיבת ההוכחות.

13. על מנת להכריע בתביעה, ועל מנת לפשט הליך כה מורכב (הכולל למעשה 7 תביעות נפרדות של 7 תובעים שונים) אדון תחילה בטענות המשותפות לכלל התובעים, ובהמשך אבחן טענותיו של כל אחד מהם בנפרד.

שאלות עובדתיות ומשפטיות המשותפות לכלל התובעים

14. למעשה מספר שאלות עובדתיות ומשפטיות משותפות לכלל התובעים בענייננו ואלו הן:

א. האם הציג הנתבע בפני תלמידיו מצגים כוזבים ומטעים ביחס לטיבו של בית הספר למשחק, למקצועיותו ולהכשרתו של הנתבע, לטיב השיעורים, לזהות המורים ולזכאות לתעודת גמר?

ב. האם עלה בידי התובעים להראות דפוס של התנהלות חסרת תום לב מצד הנתבע בשלב ניסוח הסכם הלימוד, בשלב החתמת התלמידים על ההסכם ובשלב יישומו?

ג. האם עלה בידי התובעים להראות דפוס חוזר ונשנה של התנהלות משפילה, טורדנית ופוגענית כלפיהם מצד הנתבע, באופן שעלול להסב לתלמידים נזקי עוגמת נפש?

15. אתפנה לדון בשאלות אלו להלן.

דיון והכרעה

האם הנתבע הציג מצגים כוזבים בפני התלמידים הנרשמים לבית הספר למשחק?

16. עיקר טענתם של התובעים היא כי הנתבע מייצר ומתחזק תדמית מזויפת וכוזבת של במאי ומפיק הצגות מצליח, שהקים ומנהל "אקדמיה" רצינית למשחק, הציג את בית הספר שלו כ"אקדמיה לאמנויות הבמה" המעניק "הכשרה אקדמית" או כזה שמעניק תואר ראשון לתלמידיו בשיתוף פעולה עם אוניברסיטה במוסקבה המוכר על ידי משרד החינוך הישראלי, ופרסם את בית הספר באופן כוזב כ"אקדמיה" המקנה תעודת סיום למסיימי הקורסים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

17. התובעים טענו כי במועד חתימת ההסכמים לא הכירו את השם "הכשרון שלי" וגם אם בכותרת ההסכם עליו חתמו נרשם "הכשרון שלי" – התובעים לא יכלו להבין מכך שלא מדובר באקדמיה, לאור הפרסומים. מעבר לכך שטענת הנתבע כי מדובר בשני בתי ספר שונים ונפרדים אינה נכונה (מאחר שהוכח כי הנתבע הפעיל בית ספר אחד בלבד) הטענה הועלתה לראשונה בישיבת ההוכחות ומהווה הרחבת חזית אסורה.

18. לטענתם, בנוסף להטעיה בהצגת בית הספר למשחק כ"אקדמיה", הנתבע גם הטעה אותם בכך שבתום הלימודים יקבלו תעודה (שאינו לא קיבל בפועל); הטעה אותם בנוגע לתכני הקורס, לזהות המורים ולעלותו האמיתית; הטעה אותם כי יתקיימו ימי צילום ומופע סיום (שלא התקיימו); הטעה אותם בעניין שטר החוב עת הציג בפניהם מצג לפיו שטר החוב רק נועד לגבות את התשלום שסוכם בהסכם ותפקידו גיבוי בלבד בעוד ששטר החוב עמד על סכום גבוה בהרבה מעלות הקורס שסוכם; הטעה אותם בטענתו כי הוא במאי מצליח המעלה הפקות רבות בארץ ובחו"ל והטעה אותם בהבטחתו שיקבלו תפקידים בהצגות מצליחות בארץ ובחו"ל.

19. לטענתם הנתבע חסר כל הכשרה בתחום המשחק או הבימוי, ובניגוד לטענתו מלכתחילה - הוכח כי אינו חבר בבת"י (איגוד במאי התיאטרון), הוכח כי בית הספר מעולם לא הוכר כמוסד להשכלה גבוהה על ידי המועצה להשכלה גבוהה (להלן – "המל"ג"); משרד החינוך מעולם לא הכיר בתואר ראשון מטעם בית הספר; הנתבע לא העניק לתובעים או ליתר תלמידיו תעודת סיום בתום לימודיהם, והנתבע לא מעורב בהפקת הצגות מצליחות בארץ או בחו"ל.

20. לשיטת התובעים, מצגי שווא אלו מקימים בידיהם עילת תביעה בעוולת רשלנות כמו גם בעוולת הפרת חובה חקוקה הקבועה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין, לנוכח הפרת הוראות סעיפים 21 א(א), 21 ח(א) ו- (ב) לחוק המל"ג.

21. בנוסף, לטענת התובעים מדובר במצגי שווא שהציג בפניהם הנתבע המקימים להם עילת תביעה של הטעייה צרכנית לפי ס' 12 – 4 לחוק הגנת הצרכן, ס' 15 לחוק החוזים ותרמית לפי ס' 56 לפקודת הנזיקין.

22. לטענתם הם הסתמכו על המצגים הללו, אלמלא אותם מצגים הם לא היו מתקשרים עם הנתבע בהסכם ללמידה בבית הספר שלו, נגרם להם נזק בשל הסתמכותם, ויש להשיב להם את מלוא שכר הלימוד ולפצותם בגין נזיקיהם.

23. הנתבע מצדו הכחיש טענות אלו וטען כי לא הציג ואיננו מציג כל מצג שווא בפני התלמידים.

24. לטענתו בבית הספר שלו קיימים מספר מסלולים: מסלול תלת שנתי; מסלול בן שנה ו"חוג למשחק" המתקיים אחת לשבוע למשך 3 חודשים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

25. הנתבע אמנם הודה כי הקים מיזם לימודים הנמשכים בין 3-4 שנים באופן אינטנסיבי כשלוחה של אוניברסיטה ברוסיה ובאוקראינה וקיבל את מלוא האישורים הנדרשים. לטענתו הוא אכן שיתף פעולה עם אוניברסיטת מוסקבה שברוסיה המעניקה תואר ראשון המוכר על ידי משרד החינוך הרוסי, ובעלי תואר ראשון מרוסיה רשאים להגיש את התעודה האקדמית שלהם למשרד החינוך הישראלי לצורך הכרתו ובדיוק כך הובהר לתלמידים. לטענתו המועצה להשכלה גבוהה ראתה בעייתיות בשימוש במונח "אקדמיה", ובין הצדדים התנהלה חלופת מכתבים שצורפה לכתב ההגנה, אשר בעקבותיה ניאות הנתבע להסיר המילה "אקדמיה" משם בית הספר.

26. לצד זאת הוא טען, כי בית הספר מציע מס' רב של מסלולים שלכל אחד מהם הסכם נפרד והוא מציע תכנית המיועדת אך ורק למועמדים הנרשמים ללימוד משחק למסלול התלת שנתי כשהלימודים הם על בסיס יומי, ולאחר הרשמה ומבחני קבלה התלמידים רשאים באופן עצמאי לגשת למבחנים בחו"ל, ותלמידים המעוניינים בתואר של חו"ל לומדים בחו"ל במסגרת של אוניברסיטה פתוחה (ס' 13-14 לתצהירו).

27. עוד טען הנתבע, כי הוא אינו מקיים פעילות המוגדרת בחוק והוראות המועצה להשכלה גבוהה וחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958 והתקנות שהותקנו מכוחו אינם חלים עליו ולא מוכרת לו כל תלונה שהוגשה למשטרה נגד בית הספר בעניין זה (ס' 9-12 לתצהירו).

28. לשיטתו כל התובעים דגן הם תלמידי ה"חוג" למשחק להבדיל מהמסלולים הארוכים יותר. מסלול ה"חוג" מתנהל מזה שנים רבות, בכל מס' חודשים מתחלף מחזור תלמידים, הכיתות בחוג קטנות (עד 10 משתתפים) והוא מספק אך "טעימה" מעולם המשחק. בהסכמים עליהם חתמו התובעים דגן מצוין כי קורס המשחק כולל כ-30 מפגשים, פעם בשבוע כשלוש שעות כל אחד כאשר משך הקורס כ-7 חודשים. משכך, לא ברור כיצד הבינו התובעים שמקורס זה יוענק להם תואר ראשון וכיצד יכולים היו לטעות בעניין זה (ס' 15 לתצהירו).

29. מכל מקום לטענתו בכתב ההרשמה ללימודים בקורס מושא דיוננו לא מופיעה המילה "אקדמיה" או "לימודים אקדמיים" או "תואר ראשון" או "בית ספר להשכלה גבוהה" והוא מעולם לא פרסם ולא טען שהוא מעניק תואר ראשון המוכר על ידי משרד החינוך (ס' 8 לתצהירו).

30. הנתבע הוסיף וטען, כי טענת ה"אקדמיה" הועלתה על ידי רוב התובעים בהליך זה לראשונה ולא הוזכרה קודם לכן במסגרת התנגדויות שהגישו לביצוע שטר, באופן שמעורר תהיות אודות מהימנות הטענה ומניעי העלאתה. לטענתו, העדות שהובאו מטעם התובעים נותרו חייבות לו כספים, סירבו לשלם עבור ה"חוג" ונפתחו נגדן הליכי הוצל"פ, כאשר הגב' רחמימאן שילמה בסוף הדיון בעניינה סך של 1,000 ₪ ועניינה של גב' נאמן עדיין נדון בבית המשפט. גם טענותיהן של העדות לעניין ההטעיה בעניין ה"אקדמיה" נטענו לראשונה בהליך זה, ועדות שתיהן מאשרת הטענה כי הוכנה "תזה" מסוימת שכל התובעים, לרבות העדים, התיישרו לפיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

31. הנתבע הוסיף וטען כי הוא מנהל עסק של בית ספר למשחק המעסיק מורים שונים מהמקצוע ומעניק שירות מקצועי לכל תלמידיו, הוא פועל רבות למען הצלחת תלמידיו בשיתופי פעולה בחו"ל, השתתפויות בהפקות ופסטיבלים, עוזר כמיטב יכולתו לתלמידיו למצוא עבודה ולהשיג אודישנים שונים, רוכש על חשבונו כרטיסים להצגות שונות, מביים ומפיק הצגות שונות שעולות בתיאטרון הקאמרי וכיו"ב. הנתבע ציין כי אינו מבטיח לתלמידים השתתפות בהפקות ואין כל התייחסות (וממילא התחייבות) לכך בהסכם (ס' 7 לתצהירו).

32. משכך סבור הנתבע כי דין טענות ההטעיה ומצגי השווא של התובעים להידחות.

33. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ובתצהירים ושמעתי את העדויות לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבע אכן הציג מצגי שווא מטעים לתלמידיו בכל הנוגע לטיבו של בית הספר למשחק שהוא מנהל, לטיבו של הקורס מושא דיוננו, לניסיונו שלו עצמו ולמהותה של התעודה המוענקת בסיומו. אנמק.

34. התובעים ציינו בתצהיריהם באופן מפורש, כי הנתבע הציג את בית הספר שלו כ"האקדמיה לאמנויות הבמה", וכי תעודת הסיום שהתלמידים אמורים לקבל בסיום הקורס היא "תעודה אקדמית" (ר' למשל ס' 3; 10 לתצהירו של התובע 1 דבח; ס' 8 לתצהירו של התובע 2 טרגן; ס' 9; 12 לתצהירו של התובע 3 רביבו; ס' 7 לתצהירה של התובעת 6 נובה; ס' 6 לתצהירו של תובע 8 איילה; ס' 6 לתצהירו של תובע 9 לויט; ס' 17 לתצהירה של גב' רחימאן). עוד ציינו התובעים כי הנתבע הציג את שמו כ- "דים אמור", בעוד ששמו האמיתי דמיטרי שטוחין (נספח 4 לתצהירו של תובע 1 דבח).

35. מעבר למסת התובעים שהצהירו על סוג מצגים דומה (באופן שמטבע הדברים מחזק את מהימנות הגרסה), חיזוק חיצוני לגרסתם ניתן למצוא בפרסומים שפרסם הנתבע בהם הוצג בית הספר שלו כ"האקדמיה לאומנויות הבמה" (ר' למשל הפרסומים שצורפו כנספח 1 לתצהיר התובע 1 מורין דבח אך גם לתצהירי התובעים האחרים).

36. חיזוק לגרסת התובעים ניתן למצוא גם בתכתובת בין הנתבע לבין המועצה להשכלה גבוהה אותה צירף הנתבע עצמו כנספח ב' לתצהירו. עיון בהתכתבות האמורה מלמד כי השימוש במונח "האקדמיה" בערוב ובצוותא חדא בקשר עם פעולותיו של בית הספר של הנתבע מוביל, דה-פקטו, להטעיה.

37. חיזוק נוסף למצגי השווא נמצא בפרסומים שביצע הנתבע במרשתת, מהם עולה כי בית הספר למשחק הוצג שם כ"האקדמיה לאומנויות הבמה" (נספח 1 לתצהיריהם של תובע 1 דבח; של תובע 2 טרגן; של תובעת 6 נובה), וכי הנתבע אף פרסם כי בית הספר שלו הוא בית הספר הראשון למשחק בישראל המעניק לתלמידיו תואר ראשון בשיתוף עם אוניברסיטת מוסקבה באופן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

שמוכר על ידי משרד החינוך (ר' פרסומים משנת 2017, 2018 בנספח 2 לתע"ר תובע 1 דבח; ס' 8 לתצהירו של תובע 2 טרגן ונספחים 2-3 לתצהירו).

38. עוד הציגו התובעים טור שהתפרסם בעיתון הארץ המזהיר הציבור מפני הנתבע (נספח 4 לתצהיר תובע 1 דבח).

39. באופן דומה, בנספח 2 לתצהירו של תובע 5 יורי שמועילוב, מצוין תחת שם בית הספר למשחק "תואר ראשון B.A. בהוראה, משחק, תיאטרון ובימוי."

40. גם המסמכים שצורפו על ידי הנתבע כנספח ג' לתצהירו ובהם תרגום מסמכים שונים ברוסית או תדפיס מידע פלילי של הנתבע אין בהם כדי לסייע לו, שכן גם אם היה קשר או שיתוף פעולה בין בית הספר למוסד אקדמי מוכר ברוסיה, עדיין עצם הצגת שיתוף הפעולה עם מוסד אקדמי מוכר ברוסיה מטעה באופן הצגת בית הספר שמעביר את הקורסים אליהם נרשמו התובעים.

41. הנתבע אמנם ניסה להסביר בעדותו את השימוש במונח "אקדמיה" בהקשרו של בית הספר. כך למשל, כאשר עומת הנתבע בחקירתו עם הטענה כי מ-2018 הציג עצמו כאקדמיה לתיאטרון וקולנוע ולאחרונה שינה את שם העסק לבית הספר למשחק של דים אמור, הכחיש זאת הנתבע והשיב תשובה לפיה:

" אז ככה העסק שלי הוא רשת חברתית לאמנים ויוצרים הכישרון שלי, נכון שבהסכם הזה שאתה מראה מ-2017 היה עוד עסק, עוד עסק שהגוף שונה שזה היה אקדמיה, עשיתי טעות שקראתי לזה אקדמיה, העניין הגיע למל"ג, באותה פניה של המל"ג אפשר לראות את זה בהתכתבות, הם אמרו זה לא בסדר, אבל בתכלס אתה לא נותן תואר וכו' אין לנו מה לעשות, הם ביקשו ממני, הם ביקשו ממני טובה שיניתי את זה לבית הספר למשחק, אני הקשבתי למל"ג, לדרישה שלהם ולבקשה שלהם, לא היה איזשהו כתב אישום, לא הייתה איזושהי דרישה כתובה, זה פשוט היה פגישה שלנו שהם אמרו תקשיב מבקשים ממך תשנה, נכון אני... " (עמ' 84 (ש' 16-8 לפר', ההדגשה שלי – מר"א).

42. וכאשר נשאל מדוע הוא מציג את העסק שלו בכל כך הרבה זהויות ושמות השיב תשובה מסורבלת ובלתי מובנת:

"זה לא אותו עסק, יש לי, יש לי גם נניח אתר מעקב, זה גם עסק, שזה אתר של תחקירים זה לא קשור, זה דברים, זה לא, יש דף פייסבוק לבית הספר, יש דף פייסבוק לכישרון שלי, יש אתר לכישרון שלי, ויש אתר לבית הספר, יש אתר למעקב שזה תחקירים, ויש גם דף פייסבוק לזה, זאת אומרת זה שזה הכול באותה קומה זה לא אומר שזה הכול תחת אותו, גם בדלת מה שהם אמרו לך ושיקרו זה לא נכון, כי על הדלת כתוב כמה שלטים, על כל דלת זה הכול מאוד ברור, וגם בהסכמים זה כתוב שזה הכישרון שלי. " (עמ' 84-85 לפר', ההדגשה שלי – מר"א).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

43. בחקירתו הנגדית גם הכחיש הנתבע כי שם העסק שלו ממועד הקמתו הוא "האקדמיה לאמנויות הבמה" וטען כי העסק נקרא משנת 2012 "הכשרון שלי" (עמ' 100 ש' 8-21 לפר'). ואולם כאשר עומת עם ההיסטוריה של דף הפייסבוק של בית הספר שם צוין כי בשנת 2014 נוצר הדף בשם "אקדמיה לאמנויות הבמה של דים אמור", ובשנת 2020 שונה לשם "בית הספר למשחק של דים אמור" (נספח 1 לתצהירו של תובע 1 דבח) השיב הנתבע כי:

"קודם כל לא אמור, אמור ממילה אהבה, אוקי זה בדיוק כפי שאמרתי ב-2012 אני הקמתי את "הכשרון שלי" רשת חברתית לאמנים ויוצרים ב-2012, ב-2014 כשעברתי לתל אביב אני פתחתי את הבית ספר למשחק, זה בכלל היה מההתחלה בית הספר לאומנויות הבמה, אחר כך אתה מראה פה דברים שאני שיניתי בפייסבוק, וזה הדף שהשתנו, זה לא מסמך של רשויות, זה שאני שיחקתי בפייסבוק ושיניתי שמות זה לא מסמך, ב-2014 נפתח בית הספר לאומנויות הבמה שהוספתי לזה גם האקדמיה, זה היה בשנה אחת לכמה חודשים, הגישו תלונה דיברתי עם המל"ג וזה השתנה לבית הספר זה הכול, אתה מראה דף מהפייסבוק שמתישו.... אני שיניתי שמות ודברים, אבל שוב זה לא הכשרון שלי, אתה לא מראה גם את הדף הנכון, אתה מראה את הדף של הבית ספר." (עמ' 101 לפר', ההדגשה שלי – מר"א).

44. הנתבע גם לא סיפק בעדותו כל הסבר מניח דעת לכך שגם אם כטענתו קיבל את הערת המל"ג ושינה את שם בית הספר, הפוסט עדיין קיים בפייסבוק עם המונח "אקדמיה" (עמ' 108 ש' 33-21; עמ' 109). הוא אמנם טען כי זה לא קיים כעת בפייסבוק – אך את טענתו לא גיבה בהוכחה (עמ' 110 ש' 4-15 לפר'). בנוסף, כאשר עומת עם כך שהפרסומים לגבי הכשרה אקדמית ותואר ראשון עדיין קיימים במרשתת טען כי פנה לגוגל אך לא הכל הוסר (עמ' 111 לפר').

45. הנתבע למעשה טען כי דף הפייסבוק שהוצג לפניו אינו דף הפייסבוק של "הכשרון שלי" אלא של בית הספר למשחק, וכי ב"כשרון שלי" לומדים קורסים ולא את המסלול התלת שנתי (עמ' 102; 104 לפר'). ואולם במענה לשאלות ההבהרה של בית המשפט הודה הנתבע כי בתי הספר עם השמות השונים מתנהלים באותה קומה של אותו מבנה, ההנהלה אותה הנהלה, הנתבע שייך לכל השמות של כל בתי הספר והקורסים השונים, ומבחינת הרשמה מדובר באינטראקציה מול הנתבע אם כי ציין שהמורים שונים ובחדרי לימוד נפרדים (עמ' 105 ש' 1-17 לפר').

46. הנתבע שלל בתוקף את ההיתכנות להטעיה בקרב מי מתלמידיו, וציין:

"...יש בסופו של דבר הסכם, כתוב שם שחור על גבי לבן הכשרון שלי, אם זה לא מתאים בישראל יש חוק תוך 14 יום אפשר לבטל כל הסכם כמו שעשה התובע מספר 1, לעולם מאף אחד לא לקחתי, למרות שמגיע לפי החוק לקחת 10% או 5% על ביטול ההסכם, לעולם אני מצהיר פה ואני מוכן להישבע, לא לקחתי מאף אחד דמי ביטול כל מי שביטל תוך 14 יום, מגיעים הביתה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

בודקים לא מתאים, בודקים באינטרנט, יש פה חלק מהתובעים שלמדו משפטים, שהאחים שלהם עו"ד בודקים ומבטלים, גם אם לא בדקו במהלך הלימודים, הם יכולים להגיש בקשה תמיד ומכתב ולטעון, הם כולם שלחו לי "דימוש", "כפרוש", לבבות, איזה יופי, הטענות שלהם התחילו רק מזה שאני התקשרתי ואמרתי התשלום שלך חזר, משם הפכתי לאויב." (עמ' 91 ש' 15-3 לפר').

47. ואולם, גם אם נכונה טענת הנתבע כי בהסכם עליו חתם מול התובעים לא נרשמה המילה "אקדמיה" אלא "הכשרון שלי", אדם ממוצע מן היישוב הבוחן את הפרסומים אודות בית הספר למשחק של הנתבע במרשתת רואה לנגד עיניו פרסומים הקושרים את המונח "אקדמיה" יחד עם בית הספר ובהחלט עלול להיתפס לכלל טעות באשר למהותו של המוסד אליו נרשם.

48. כך, למשל התובע 2 נדב טרגן, אשר עומת עם הטענה כי בהסכם עליו חתם לא מאוזכר המונח "אקדמיה", ציין:

"אז בהסכם לא כתוב תואר ראשון ולא כתוב אקדמיה, אבל בכל הפרסומים שנמצאים ברשת כתוב האקדמיה לאומנויות הבמה, גם על הדלת בכניסה כתוב האקדמיה לאומנויות הבמה, וגם למטה לפני שנכנסים... אבל מסביב זה עטוף במילה אקדמיה, וכמובן בשביל שהוא יוכל להגן על עצמו אז הוא לא רושם את זה בשטר החוב." (עמ' 35 ש' 22-28 לפר', ההדגשה שלי – מר"א).

49. העדה רחימיאן אף הצהירה (באופן שלא נסתר), כי הנתבע מסתיר את זהותו האמיתית ומשתמש בשם בדוי כדי למנוע את גילוי העוקץ חסר תום הלב שלו, כך שחיפוש באינטרנט לפי השם "הכשרון שלי" או "האקדמיה לאומנויות הבמה של דים אמור" – לא מגלה כל בעיה או הליך משפטי, בעוד שחיפוש לפי השם דמיטרי שטוחין שמתגלה בפועל רק עם קבלת הבקשה למימוש שטר חוב – מלמד כי הנתבע הגיש בשנים האחרונות מאות שטרי חוב לביצוע בשמו האמיתי דמיטרי שטוחין. גם הפרסום במדור בעתון הארץ, המזהיר הציבור מפני נוכלים ושרלטנים, נעשה על השם "דמיטרי שטוחין" (ס' 28-29 לתצהירה).

50. זה המקום להוסיף ולהעיר, כי גם בשימוש שעשה הנתבע בהסכם במונח "סובסידיה" על מנת לבטא את ההנחה כביכול שמעניק לתלמידים ביחס למחיר הקורס המלא, יש כדי לחזק את הנופך ה"אקדמי" ששיווה לבית הספר למשחק שלו.

51. ההגדרה המילונית של המונח "סובסידיה" היא "תמיכה כספית ממשלתית."

52. כאשר עומת הנתבע עם הטענה כי פרשנות המונח היא תמיכה כספית ממשלתית באופן שעלול להטעות לעניין טיבה של ההנחה וטיבו של המוסד שמעניק אותה, התחכם הנתבע והשיב כי גם עסק יכול לסבסד וכי:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

"מאיפה? על איזה חוק אתה מפנה אותי שסבסוד זה אך ורק ע"י הממשלה? ... עסק יכול, עסק יכול לסבסד? ... תפנה אותי לחוק, איפה כתוב חוק? תפנה אותי לחוק, איפה כתוב בחוק שסבסוד זה מילה ששייכת למדינה או שזה אך ורק ע"י מדינה צריך לבוא סבסוד, למה בעל עסק שמוותר על X סכום או מסבסד או נותן, למה זה לא בסדר?" (עמ' 73 לפר').

53. גם לא הייתה בפי הנתבע תשובה לשאלה מדוע לא קרא להפרש שבין עלות הקורס המלאה לעלות הקורס המוסכמת "הנחה", וכאשר הוטחה בפניו האפשרות שפשוט ניסה להטעות, הרים הנתבע את קולו והשיב תשובות לא ענייניות, מתחמקות ובלתי משכנעות (עמ' 73-75 לפר').

54. אשר על כן אני קובעת כי עלה בידי התובעים להוכיח שהנתבע הציג בפניהם מצג שווא בכל הנוגע לטיב בית הספר למשחק אליו נרשמו.

55. בנוסף, שוכנעתי כי הנתבע גם הציג לתובעים מצג שווא בנוגע לאופי תעודת הגמר שיקבלו.

56. בניגוד לאופן בו ניסה להציג זאת הנתבע באמצעות בא-כוחו, התובעים לא סברו כי הם עתידים לקבל תואר ראשון בסיום הקורס. הם סברו שיקבלו תעודת גמר אקדמית או שיקבלו נקודות אקדמיות (ר' למשל עדותו של התובע 2 טרגן בעמ' 36 ש' 9 לפר'), ור' גם למשל עדותו של התובע 3 חיים רביבו לפיה :

"מה שהיה רשום על התואר לא הובטח לי ולא תואר ראשון, מה שכן הובטח לי זה תעודה אקדמית בסוף הלימודים, ומה שראיתי תוך כדי שזה הכול שיטה, דרך אגב כל אלה שלמדו אצלו הוא תבע אותם, הוא לא פסח אפילו על בן-אדם אחד, אפשר לראות את זה, זה ההוכחה היחידה שיש פה שיטה לתבוע כל אחד." (עמ' 48 ש' 30-32 ; עמ' 49 ש' 1-2 לפר').

57. מובן כי ככל שהוצג מצג לפיו בית הספר למשחק הוא בעל הכרה אקדמית וזה מעניק תעודת גמר לבוגרי הקורס, הרי מטבע הדברים מדובר בתעודת סיום קורס אקדמית.

58. עוד שוכנעתי, כי הנתבע הציג בפני הנרשמים מצגים כוזבים בנוגע לזהות המורים שילמדו בקורס.

59. התובעים הצהירו כי התובע שיווק הקורסים באמצעות מורים שחלקם כלל אינם מלמדים בבית הספר, כי הנתבע לא מעורב בהפקת הצגות מצליחות בארץ ובחו"ל ולא מעלה הצגות ב"קאמר" (ס' 14 לתצהיר תובע 1 דבח ; ס' 13 לתצהירו של תובע 2 טרגן).

60. טענת התובעים לא נסתרה. כאשר עומת התובע 1 בחקירתו עם הטענה כי מורים מפורסמים כגון רונה לי שמעון, מגי אזרזר, דין מירושניקוב וכיו"ב אכן לימדו בקורס, הסביר התובע 1 :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

"אוקי תודה רבה, בהסכם ובחוזה שאנחנו חותמים רשום שהקורסים יכילו עד 10 תלמידים, ומצוינים השמות של המורים האלה, בסופו של דבר עם רונה לי שמעון מה שקורה זה מגיע קורס ומגיעים אליו כל הקורסים שקיימים באותו מועד, כלומר בין 30 ל-40 תלמידים ביחד בשיעור, אז קודם כל אני רואה בזה הפרה של החוזה, נכון לא נטען פה אבל רק בשביל לסבר את האוזן.... כל החבר'ה העבירו לי שיעור במסגרת כללית של מינימום 40 תלמידים בכיתה, כן." (עמ' 28 ש' 19-27 לפר').

61. הגם שהנתבע טען בתצהירו כי באתר בית הספר יש פירוט מלא של שמות צוות המורים המלמדים בבית הספר וטען כי אלו אף מוכנים להעיד בבית המשפט (ס' 16 לתצהירו) – לא צירף תצהיר ולו מטעם מורה אחד שכזה וממילא לא הביא איש מלבדו למתן עדות, באופן שפועל לחובתו.

62. שוכנעתי כי הנתבע גם הציג בפני הנרשמים מצגים מטעים ביחס לכישוריו ולנסיונו המקצועי שלו עצמו.

63. בתוך כך למשל, בניגוד לטענת הנתבע כי הוא חבר באיגוד בת"י (במאי התיאטרון), כאשר עומת הנתבע עם הטענה שנכון למועד ההוכחות אינו מופיע שם השיב כי:

"לפני חודש אני ביטלתי חברות בארגון בת"י מהטעמים האישיים שלי, כי אני יושב ראש ארגון השחקנים, וזה איגוד העניינים זה הכול, הייתה שם ועדה והחלטנו שאני צריך פשוט מאוד, אז אני נשארתי בא"מ, אבל צירפנו במועד שהגשתי את התצהיר אני עוד הייתי בבת"י, באסיפה הכללית האחרונה זה רשום בפרוטוקול, אם אתה יכול הזמין העתק עמותה, הוחלט שאני לא יוותר על ארגון השחקנים שנקרא המגן... אני מייסד ויושב ראש, והוחלט שאני לא יהיה זה הכול." (עמ' 82 ש' 13-32 לפר').

64. תשובה זו של הנתבע אינה ברורה, לא הובאה אסמכתה להוכחת הטענה לעניין ביטול החבות בבת"י ועיתויה, ולמעשה לא נסתרה טענת התובעים לעניין זה. קיומם של מצגים אלו עשוי לבסס עילת תביעה נזיקית בגין הצגת מצג שווא רשלני.

65. אחריות בנזיקין בגין מצג רשלני ("היזק דיבור") הוכרה במשפט הישראלי כבר בראשיתו (ר' למשל המ' 106/54 וינשטיין נ' קדימה אגודה שיתופית בע"מ, פ"ד ח(2) 1317 (להלן – "עניין וינשטיין"). אמנם בעניין וינשטיין נקבעה האחריות בהתייחס לחוות דעת מקצועית דווקא, אולם בהמשך הורחבו גבולותיה של אחריות זו אף ביחס למסירת אינפורמציה גרידא (ר' ע"א 86/76 עמידר נ' אברהם, פ"ד לב(2) 337, 340-341), ולמעשה הדרכים ליצירת מצג רשלני מגוונות ביותר (ר' לעניין זה גם עדה בר-שירה "היצג רשלני" הפרקליט כז 490 (1971), להלן – "בר-שירה").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

66. התרשלות במסירת מידע אינה רק במסירה פוזיטיבית של מידע מוטעה. לפי ס' 35 לפקודת הנזיקין, רשלנות יכול שתהא הן במעשה והן במחדל; וכבר נפסק, כי מצג יכול שיעשה אף במחדל. מסירתו של מידע חלקי, כאשר חלקיות המידע יוצרת רושם מוטעה, מהווה התרשלות (ר' ע"א 3862/04 עיריית פתח תקווה נ' נקר (13.02.2008)).

67. על מנת לחייב פלוני בעוולת הרשלנות בגין הצגת מצג, יש לקבוע כי מוטלת עליו חובת זהירות מושגית וקונקרטית ביחס לאלמוני כלפיו הוצג המצג וכי הפר חובה זו. ואולם, בשונה מעוולת רשלנות ביחס למעשה פיזי, דומה כי קיימים טעמים לא מבוטלים לסייג את היקפה של חובת הזהירות ביחס למצג וזאת מן הטעם שמצג על פי רוב גורם לנזק כלכלי להבדיל מפיזי אשר מעצם טיבו הוא רב ממדים, עלול לפגוע בהיקף נרחב של אנשים וקשה לצפות את היקף פריסתו (ר' בר-שירה לעיל, בעמ' 491).

68. בהתאם, סויגה חובת הזהירות של מוסר מידע בכך שמדובר במסירת מידע למטרת עסקה מסוימת תוך כוונה שההסתמכות על המידע תהיה לצורך אותה עסקה; חוג האנשים שעשויים להסתמך על המידע צריך להיות מוגדר וידוע למוסר המידע (הגם שאין מניעה שההסתמכות בפועל תהיה לאדם שאיננו מקבל המידע הישיר); ושיעור הנזק המירבי שעשוי לצמוח מההסתמכות על המידע במידה שאיננו נכון, צריך להיות נתון לאמדן מראש (ר' עניין וינסטיין לעיל, ובר-שירה לעיל, בעמ' 492-493).

69. למעשה תיחומה של האחריות בגין נזק כלכלי טהור נעשית על ידי בתי המשפט באמצעות מספר דרישות. אחת מהדרישות היא דרישת "הסתמכות ראויה" של הניזוק על מעשי המזיק או מצגיו. לעניין זה ההסתמכות תיחשב לרוב כמוצדקת כשהיא עומדת במבחנים של סבירות אובייקטיבית הנלמדת מאופן יצירת המצג על ידי המזיק; מעמדו המיוחד והמחייב של המזיק; קיומם של יחסים מיוחדים בין הניזוק למזיק; פער בידע וביכולות לטובת המזיק וכיו"ב (להרחבה בעניין זה ר' ישראל גלעד דיני הנזיקין – גבולות האחריות 820 (2012), להלן – "גלעד").

70. דרישה נוספת עשויה להיות "יחסים מיוחדים" בין המזיק לניזוק או "קבלת אחריות" מצד המזיק, שעשויה להיות רלוונטית לא רק במצבים בהם המזיק לקח על עצמו בפועל אחריות לשאת בתוצאות התנהגותו אלא גם במצבים בהם ראוי כעניין של מדיניות משפטית לראות בו ככזה (להרחבה בעניין זה ר' גלעד לעיל, בעמ' 821-822).

71. דרישות נוספות נוגעות למידת ריחוקו של הניזוק מהנזק (האם ניזוק ישיר או עקיף, וככל שעקיף – עד כמה מרוחק מהניזוק הישיר); ולאופייה של הפעילות המזיקה (ר' גלעד לעיל, בעמ' 823-822).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

72. יישומם של כללי המסגרת להכרה באחריותו המשפטית של הנתבע בעוולת הרשלנות כלפי התובעים ביחס לנזקים כלכליים טהורים שהסתמכות על אותם מצגים בנסיבות שלפניי מלמד לטעמי על חבות נזיקית של הנתבע.

73. בהינתן מערכת יחסים בין תלמידים לבעלים ומנהל של בית ספר אליו נרשמו, ובהינתן פערי הכוחות והמידע בין הצדדים, סביר מן הבחינה האובייקטיבית כי התלמידים יסתמכו על מצגים שהציג להם הנתבע, וגם ראוי כעניין של מדיניות משפטית לחייבו לדייק במצגים שהוא מציג ולהטיל עליו אחריות לטיב המצגים האמורים במקרה של הסתמכות עליהם, כבענייננו. בעניין זה, ומבחינת היקף הנזק הצפוי כתוצאה מהסתמכות על המצגים – ברי כי מדובר בנזק תחום ומגודר יחסית שתקרתו, לכל היותר עלות שכר הלימוד ששילמו התלמידים בהסתמך על המצגים ועוגמת נפש, ככל שנגרמה להם כתוצאה מכך.

74. בהמשך פסק דין זה אבחן ביחס לכל אחד מהתובעים, האם הסתמך בפועל על המצגים בעת שנרשם לקורס, וככל שכן – מה הנזק שנגרם לו כתוצאה מהסתמכות זו.

75. במאמר מוסגר אציין כי לא נעלמו מעיניי טענותיהם הנוספות של התובעים לעילות של הפרת חובה חקוקה או תרמית או הטעיה לפי דיני הגנת הצרכן בענייננו. מאחר שמדובר בעוולות נזיקיות, ומשקבעתי כי הנתבע עוול בעוולה נזיקית של הצגת מצג שווא רשלני, ממילא התייתר הצורך לדון בעוולות הנוספות שכן ממילא תוצאת הדיון ביחס לעוולת מצג השווא הרשלני תוביל לתוצאה אופרטיבית זהה לעוולות הנזיקיות האחרות.

האם עלה בידי התובעים להראות דפוס של התנהלות חסרת תום לב מצד הנתבע בשלב ניסוח הסכם הלימוד, בשלב החתמת התלמידים על ההסכם ובשלב יישומו?

76. התובעים טענו גם לעילות תביעה חוזיות.

77. בתוך כך טענו התובעים, כי הנתבע הציג בפניהם שלל מצגים מטעים ביחס לבית הספר, לקורס ולעילות; לא הסביר להם את הוראות ההסכם ואת מהות ה"סבסוד" המוצג בו ולא העניק להם העתק מהמסמכים עליהם חתמו בסיום הפגישה. לגבי חלקם, שטר החוב צורף כחלק מההסכם והנתבע כלל לא גילה להם שהם חותמים על שטר חוב או כי סכום שטר החוב גבוה מעלות הקורס שהוסכמה, ובכל מקרה התובעים לא הבינו את משמעות חתימתם עליו והנתבע לא נתן להם העתקים מהם והפר את ס' 12 לחוק החוזים.

78. לטענתם, ההסכמים שכרת עמם הנתבע כוללים סעיפים מקפחים שיש לבטלם לפי ס' 4 לחוק החוזים האחדים, התשמ"ג – 1982 (להלן – "חוק החוזים האחדים") ובתוך כך סעיף ההערות לפיו הנתבע זכאי לבטל ההנחה בתנאים שונים; ס' 2 המקנה זכות לפירעון מידי כולל ה"סבסוד" בכל מקרה של פיגור תשלומים מבלי שמוגדר "פיגור בתשלומים"; ס' 3(ג) הקובע כי הפסקת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

הלימודים לאחר תחילת הקורס בכל שלב ובכל נסיבות תשלול מהתלמיד את הסבסוד ; ס' 3(ז) לפיו אי הגעה לשיעור תשלול מהתלמיד הנחה ותחייב בתשלום מלוא שכר הקורס ; ס' 4ד ו – ה' להסכם וכן ס' ט, יב ו – יג לטופס הסבסוד.

79. לטענת התובעים, הכללת סעיפים בהסכם ובטופס הסבסוד, המאפשרים לנתבע לבטל את ההנחה שניתנה להם ולגבות את עלות הקורס ללא הנחה, מהווים תנאי המקנה לנתבע זכות לשנות לאחר כריתת החוזה מחיר המוטל על הלקוח. משכך, מדובר בתנאי מקפח שדינו להתבטל לפי ס' 4(4) לחוק החוזים האחידים.

80. הנתבע הכחיש את טענות התובעים לאיומים מצדו, והכחיש את עילות התביעה החוזיות של התובעים באשר לטענתו כולם בגירים מעל גיל 18, לא מונה לאף אחד אפטרופוס, הם כשירים לחתום על ההסכמים ולכל אחד מהם הוסבר תוכנו של ההסכם עליו חתם ונמסרו לידי העתקים מהמסמכים עליהם חתם. עוד טען הנתבע, כי אף תובע לא הוכיח טענתו לעושה או כפייה במובנם בסעיפים 17 או 18 לחוק החוזים, ואף אחד מהם לא הוכיח כי הנתבע כפה עליו לחתום על הסכם או שהפעיל כוח או כי ניצל חולשתו השכלית או הגופנית. עילות התביעה עבור כל תובע הן אמורפיות ולא ניתנות לכימות.

81. בנוסף, לטענתו כל התובעים חתמו על הסכם, ההסכם נקבע בפסיקה כחוקי וככזה יש לקיימו ולעמוד בתנאיו. כפי שציפו התובעים לקבל תמורה הולמת בגין שכר הלימוד שהתחייבו לשלם – כך היה מצופה מהם לעמוד בהתחייבותם ולשלם את שכר הלימוד.

82. אני סבורה כי ביחס לעילות החוזיות – דין טענות התובעים להתקבל בחלקן.

83. אשר לטענת היעדר הקריאה או ההבנה או ההסכמה למסמכים עליהם חתמו התובעים – הלכה היא כי אדם החותם על מסמך בלא לדעת את תוכנו לא יישמע בטענה שלא קרא את המסמך ולא ידע על מה חתם ולמה התחייב, שכן חזקה עליו שחתם לאות הסכמתו, יהא תוכן המסמך אשר יהא (ר' למשל ע"א 467/64 שוויץ נ' סנדור, פ"ד יט(2) 113 (1965); ע"א 2731/07 חמוד נ' חאג' (29.3.2009)). הלכה זו נכונה ביתר שאת כשעסקינן במסמכים בעלי חשיבות, שכן ההיגיון מחייב כי החתימה עליהם לא תיעשה בהיסח דעת (ע"א 1319/06 שלק נ' טנא נגה (שווק) 1981 בע"מ (20.3.2007)).

84. כפי שארחיב להלן, אינני סבורה כי ניתן לקבל טענותיו של מי מהתובעים לעניין פגם בחתימה או בהחתמה על ההסכם.

85. אשר לטענת החוזה האחיד בעל התניות המקפחות - אני סבורה כי ההסכם עליו החתים הנתבע את תלמידיו (שאיין ספק כי הוא "חוזה אחיד" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק החוזים האחידים), לצד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

טופס הסבסוד ושטר החוב - הם מסמכים בעייתיים המקנים פריבילגיות חד צדדיות לנתבע, מנסח ההסכם.

86. בתוך כך, ההסכמים נוקבים בסכום פלוני כעלות הקורס, מציינים את גובה ה"סבסוד" שמקבל התלמיד הספציפי, קובעים כיצד ישולם שכר הלימוד המוסכם (שהוא עלות הקורס בהפחתת ה"סבסוד") ולאחר מכן קובעים בסעיף 2 כי "במידה וקיימים פיגורים בתשלומים ו/או הפסקת לימודים ו/או ביטול כתב הרשמה ו/או ביטול קורס ו/או דחיית קורס התלמידה מתחייבת לשלם מחיר המלאה של הקורס בסך ____ בלבד...."

87. כלומר, קיימת בעייתיות טבועה בכך שההסכם אינו מגדיר פיגור בתשלומים ולמעשה מותיר את האופציה להגדרת העניין בידי הנתבע באופן מוחלט (ואף שרירותי), ולמעשה מקנה בידיו דה-פקטו את הסמכות לבטל על דעת עצמו את "הסבסוד" המוסכם.

88. בנוסף, ס' 4 להסכם קובע מספר תרחישים שבהתקיימם יחויבו התלמידים במלוא שכר הלימוד, כגון אי הגעה לימי צילום או אי השתתפות במופע סיום; ביטול ימי צילום או מופע סיום; דחייה/ביטול ימי צילום ו/או מופע סיום וכיו"ב. גם לטופס הסבסוד עליו הוחתמו התלמידים היתוספו תנאים נוספים שאינם מנויים בהסכם עצמו ובהם למשל התניות לפיהן "התנהגות בלתי הולמת" בשיעור עלולה לגרור הרחקה מהקורס וביטול המלגה (ודוקו – הפעם כונה ה"סבסוד" כמלגה); אי הגעה לקורס לרבות איחורים או אי הכנת שיעורי בית עלולה לגרור הרחקה מהלימודים וביטול המלגה, וכי קיימים בקורס 2 מכתבי אזהרה בלבד בעניין אי הגעה לקורס; איחור; אי הכנת שיעורי בית; אי השתתפות בתרגילים; התנהגות בלתי הולמת ופיגור בתשלום.

89. בהימנעות מהגדרתם המפורשת בהסכם של המונחים שבהתקיימם מוקנית לנתבע את הסמכות לבטל את ה"סבסוד", לכאורה נתון בידי הנתבע כוח שרירותי לפרש מונחים אלו כראות עיניו ובצורה המחמירה ביותר עבור התלמידים.

90. השרירות הטמונה בהוראות ההסכם ובטופס הסבסוד מצאה חיזוק בעדותו של הנתבע עצמו.

91. כאשר נשאל הנתבע בחקירתו הנגדית מה משמעות הפיגורים בעטים מבוטל ה"סבסוד" וצריך לשלם את מחירו המלא של הקורס, תחילה לא השיב תשובה ישירה אלא מתחמקת וציין כי כל התובעים פיגרו בתשלומים מהיום הראשון (עמ' 113 ש' 31 לפר') ולבסוף הודה כי די בפיגור אחד (עמ' 114 ש' 6 לפר'). ואולם לא יכול היה ליישב זאת עם העובדה שבגוף ההסכם רשום "פיגורים בתשלומים" בלשון רבים (ר' למשל נוסח ההסכם נספח 6 לתצהירו של התובע 1 דבח) ולאחר שבית המשפט הקשה עליו ציין: "לא, על אחד לא עשיתי לאף אחד, זה היה שתיים, שלושה" (עמ' 114 ש' 20 לפר'), ובהמשך טען:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

"לא, אני אמרתי פיגור או פיגורים זה מה שזה, אבל כל מי שיושב פה חודשים הם עשו פיגורים ולא הפעלתי לאף אחד, כל מי שחזר תשלום אחד, בואו תראו את הצ'קים, לכל מי שחזר או שמסביר, אני עוד הייתי מביא להם אוכל מהבית, אני אביא להם כל הדברים, כל מה שהם רוצים אני אביא, אם אני יודע שלתלמיד שלי אין אוכל ואין איפה לישון, אני אדאג לאוכל." (עמ' 114 ש' 22-27 לפר').

92. מעדותו של הנתבע גם עלה שלא רשום בהסכם פרק הזמן בו ניתן לשלם הפיגור בתשלום על מנת להימנע מסנקציה (עמ' 116-117 לפר').

93. הנתבע גם הודה שלא מוגדר בהסכם מהי התנהגות "בלתי הולמת" וטען כי המשמעות של זה היא "שבעיניי זה בלתי הולם זה הכל" (עמ' 118 ס' 24 לפר').

94. הנתבע גם הודה כי בטופס הסבסוד מצוין קיומם של 2 מכתבי אזהרה, בין היתר במצב של איחור, וכי איחור של דקה נחשב כאיחור, וכשנשאל האם הוא לכאורה רשאי להרחיק תלמיד מהקורס בגין שני איחורים של דקה ולגבות ממנו תשלום מלא (עמ' 120 ש' 21-25 לפר') השיב כי:

"כשאין, כשאין סיבה מוצדקת ולא מסבירים, אבל אני מכבד כסף והתלמידים מאחרים, עכשיו בוא תחשוב, שעכשיו פתחנו שיעור, אילנית פה הכינה מונולוג והתרגשה, ויורי פותח דלת, היי מה נשמע? מה המצב? ואז מה היא אומרת לי? אתה לקחת אותנו, הוא הרס לי, אני לא בפוקוס, אני רוצה פיצוי כספי כי אני לא בפוקוס, כי יורי הרס לי." (עמ' 120 ש' 26-32 לפר').

95. מעדותו של הנתבע התחזקה המסקנה כי האופן בו יישם את הוראות ההסכם בפועל היה נתון לחלוטין להחלטתו, ובאופן לא ברור ולא צפוי.

96. במצב דברים שכזה לכאורה כמה חזקת התנאי המקפח הקבועה בסעיף 4(4) לחוק החוזים האחדים ולפיו "תנאי המקנה לספק זכות לקבוע או לשנות, על דעתו בלבד, ולאחר כריתת החוזה, מחיר או חיובים מהותיים אחרים המוטלים על הלקוח, זולת אם השינוי נובע מגורמים שאינם בשליטת הספק"; - חזקה עליו שהוא מקפח.

97. למרות זאת, מאחר ששוכנעתי כי הנתבע הפר התחייבויות חוזיות כלפי התובעים ואף הפר את חובתו לעמוד על זכות חוזית בתום לב כקבוע בס' 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973 (להלן – "חוק החוזים"), אני סבורה כי אין צורך להידרש בענייננו לשאלת בטלותם של התנאים האמורים בהיותם תנאים מקפחים בחוזה אחיד. בהינתן מצב בו מרבית התובעים השלימו את לימודיהם בקורס וקיבלו תמורה כלשהי עבור כספם, ממילא נפקותה המעשית של הכרזה על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

בטלות תניה הסכמית כלשהי בענייננו תהא זהה לנפקות הקביעה כי הנתבע הפר התחייבויות חוזיות כלפי התובעים.

98. התובעים טענו, כי במהלך חיי ההסכם והלימודים עצמם, הפר הנתבע את הוראותיו במספר דברים.

ראשית, הנתבע הפר ההסכם בכך שהרחיק חלק מהתלמידים מהקורס בנימוקים מופרכים רק כדי שיוכל לגבות את ה"סבסוד". לטענתם, הנתבע היה מעורב בשנים האחרונות בהגשת עשרות תביעות לביצוע שטרי חוב וניהול הליכים משפטיים נגד עשרות תלמידיו בלשכות ההוצאה לפועל ועיקר הכנסותיו בא לו מניהול הליכים משפטיים נגד אלו שנרשמו לקורסים אצלו. לטענתם, אחת משיטותיו היא הרחקת תלמידים מהקורסים והמצאת הפרות הסכם על ידם במטרה לגבות את שטרי החוב עליהם החתים אותם, וזאת בחוסר תום לב מוחלט בביצוע ההסכם. בהתנהלות זו יש לטענתם הפרת הסכם שכן הנתבע אינו רשאי לגבות את הסבסוד הנ"ל: ככל שמדובר בהנחה ממילא לא ניתן לבטלה וככל שמדובר בפיצוי מוסכם - מאחר שלא צוין בהסכם כי זה פיצוי מוסכם לא ניתן לגבותו.

שנית, הנתבע הפר ההסכמים עם התובעים בכך שלא העניק להם תעודת גמר באופן שהסב להם נזק, בפרט בשים לב לכך שנרשמו ללימודים בעיקר בהסתמך על ההבטחה לתעודה. הפרה זו מחייבת לשיטתם החזר מלא של מלוא עלות שכר הלימוד ששולם. עדו טענו כי הנתבע הפר ההסכמים עמם בכך שנהג לבטל שיעורים רבים ללא הודעה מראש וללא השבת עלות; בכך שלא התקיימו ימי צילום בניגוד לקבוע בהסכם; ובכך שחלק מהמורים שהוצגו בהסכם לא לימדו בקורס.

99. הנתבע הכחיש טענות אלו. לטענתו, ה"סבסוד" אינו פיקטיבי והוא לא מוענק לכל תלמידי בית הספר אלא מדובר בעזרה לתלמידים בעלי מצב סוציאקונומי חלש.

100. מדובר ב"חוג" שרף הכניסה אליו אינו גבוה ורוב הנבחנים מתקבלים אליו. לצערו, לעתים מנצלים משתתפי החוג את העובדה שמדובר במחזור קצר במסגרת של "חוג" ובוחרים שלא לשלם את שכר הלימוד כולו או חלקו, באופן שמאלץ אותו לנקוט בהליכי גבייה לצורך גביית שכר הלימוד. הנתבע טען כי בית הספר מונה כ- 1,600 תלמידים ומתוכם רק נגד כ- 50 ננקטו הליכי הוצל"פ (5% בלבד). הטענה להיותו "תובע סדרתי" מופרכת (ס' 4-5 לתצהירו). נקיטת הליכי הוצל"פ בגין אי תשלום חוב אינה יכולה להקים עילת תביעה, ולו רצה מי מהתובעים לטעון בעניין זה היה עליו להמציא התנגדות לביצוע שטר וכך עשו רוב התובעים. משהמציאו בקשת התנגדות – אינם יכולים לטעון שנגרם להם נזק, והדבר אמור להיות מוכרע ע"י בית המשפט אליו הועברה התובענה בעקבות ההתנגדות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

101. לטענתו כל התובעים מודים ש"החוג" התקיים, הועברו שיעורים ונעשו הרצאות על ידי שחקנים בעלי שם וכעת הם מבקשים לקבל את מלוא כספם חזרה הגם שניתנה להם תמורה. טענתם היא כשלון תמורה חלקי אך לא השכילו לכמתו ולהופכו לקצוב, ובית המשפט לא יכול לכמתו בעצמו.

102. מעיון בחומר הראיות שהונח לפניי, בתצהירי התובעים והעדויות שלפניי שוכנעתי כי הנתבע אכן נקט בדפוס התנהגות דורסני וחסר תום לב בכל הנוגע לשימוש בנקיטת הליכי הוצאה לפועל כלפי תלמידיו. שוכנעתי כי ידו של הנתבע היה קלה – יש אף לומר קלה מדי – על ההדק, בכל הנוגע להגדרת מעשי תלמידיו כהפרת הסכם. כפועל יוצא מכך ידו גם הייתה קלה לא פחות על ההדק בכל הנוגע לשימוש בהליכי הגבייה בהוצאה לפועל כנגד אותם תלמידים. אבהיר הטעמים למסקנתי.

103. התובעים הצביעו על עשרות תביעות שניהל הנתבע במהלך השנים האחרונות נגד תלמידיו בלשכות ההוצאה לפועל השונות, כאשר יש לזכור שברקע להליכי הגבייה שטרי חוב על סכומים גבוהים משמעותית מסכומי שכר הלימוד שסוכמו אל מול כל תלמיד בהסכם שנחתם עמו. ההפרש בין שכר הלימוד המוסכם לשכר הנקוב בשטר החוב מייצר תמריץ כספי לא מבוטל עבור הנתבע לנקוט בהליך הוצל"פ לביצוע שטרי החוב (ר' ס' 4-5 לתצהירו של התובע 1 דבח; ס' 4-5 לתצהירו של התובע 2 טרגן; ס' 5 לתצהירו של התובע 3 רביבו; ור' גם תצהירה של העדה גב' אילנית רחימיאן שהעידה על אותה שיטה בה נקט הנתבע של החתמה על הסכם, על טופס סבסוד ושטר חוב, התעמרות בתלמידים, נסיון לגרום להם לפרוש מהקורס או מציאת הפרות והגשת שטר החוב לביצוע בהוצל"פ).

104. התובעים גם הצביעו על שיטה דומה של התנהלות בכריתת הסכם הלימודים: עלות לימודים שהוצגה עמדה על סך 12,000 ₪, למי שסירב לשלם הסכום הוצע "סבסוד", במקביל הנתבע החתים אותו על טופס "סבסוד" ועל שטר חוב בסך 12,000 ₪ שהקנו לנתבע זכות לבטל הסבסוד ולגבות את מלוא עלות הקורס בהתקיים מגוון נסיבות כאשר לא הוסברה להם מהות הטפסים עליהם חתמו ומבלי שקיבלו עותק (ס' 15 לתצהיר תובע 1 דבח; ז' 6-7 לתצהירו של תובע 2 טרגן; ר' תצהירה של גב' רחימיאן; תצהירה של גב' נאמן).

105. גם העדה גב' אילנית רחימיאן שאינה צד להליך זה פירטה בתצהירה דפוסי התנהגות דומים של הנתבע. ב"כ הנתבע לא הציב בפני גב' רחימיאן כל שאלה עניינית לגוף התצהיר שלה זולת שאלה הנוגעת להליך הוצל"פ שהנתבע פתח נגדה, באופן שתצהירה לא נסתר (עמ' 62 לפר').

106. כאשר עומת הנתבע עם השיטתיות בה נהג כלפי עשרות תלמידים (החתמה על חוזים עם טופס סבסוד ושטר חוב, מציאת תירוצים לגרום להם לפרוש מהלימודים ולטעון להפרת הסכם ופתיחת הליכי הוצל"פ על מלוא הסכום ללא הסבסוד) השיב כי כל מקרה לגופו וכל בן אדם זה סיפור אחר, וכי באותה מידה יש מקרים אחרים של אנשים בהם התחשב ולא הפקיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

השיקים שלהם ולא חייב את כרטיס האשראי שלהם (עמ' 74 ש' 31-33; עמ' 75 ש' 1-7 לפר'). ואולם יש לתמוה על כך שהנתבע לא מצא לנכון להביא אף עד מטעמו (תלמיד לשעבר למשל), שיתמוך בטענתו.

107. הנתבע טען כי עד כה היו בבית ספרו 2,000 תלמידים (על אף שבס' 4 לתצהיר שהגיש כשבעה חודשים קודם טען ל-1,600 תלמידים) וכי מספר התיקים של תלמידים מתוך רשימת התיקים שהוצגה בפניו מהווה 6%-7% מהם באופן שאינו חריג (עמ' 77-80 לפר'). בכל מקרה הנתבע לא צירף כל אסמכתה לתמיכה במספר התלמידים לו הוא טוען, כך שממילא לא הוכח שיעור הליכי ההוצל"פ בהם הוא נוקט מתוך כלל התלמידים הלומדים/שלמדו אצלו.

108. בנוסף, הנתבע לא יכול היה לספק הסבר מניח דעת איך ומדוע עמד על קוצו של יוד ביישום קפדני של הוראות ההסכמים מצד כל תלמידיו, אך לא החיל דין דומה ביחס לעצמו, עת נמנע מתשלום הוצאות שנפסקו נגדו בהליך זה. הנתבע לא סיפק הסברים משכנעים ומהימנים להימנעות מתשלום ההוצאות בהן חויב תוך ניהול הליך זה וציין הערות מוזרות ובלתי סבירות לפיהן שלח לב"כ התובעים צ'ק עם גט טקסי; שלח דוא"ל ישירות לב"כ התובעים וכיו"ב. מיותר לציין כי הסברים אלו לא נתמכו בשום אסמכתה, ולא סופק שום הסבר לסיבה בעטיה התנהל לשיטתו במישרין מול ב"כ התובע עת היה מיוצג (עמ' 68-71 לפר').

109. מעבר לכך ששוכנעתי בפער עצום בין הרף המוסרי שכיוון הנתבע אל התובעים ביישום ההוראות החוזיות לבין הרף המוסרי שכיוון כלפי עצמו בהקשר זה או ביחס לכיבוד החלטות שיפוטיות בכלל, בתשובתו כי הגיוני להרחיק תלמיד מהקורס בגין איחור של דקה הנתבע הפגין לטעמי אדישות מטרידה לעובדה כי התלמידים הניצבים מולו הם בסופו של יום בני אדם, בעלי צרכים, נסיבות ובקשות ייחודיות (עמ' 121 ש' 6-14 לפר'). יתרה מכך, וכפי שאראה בהמשך ביחס לכל אחד מהתובעים באופן פרטני – שוכנעתי כי הנתבע הפעיל את הסנקציות החוזיות כלפי התובעים בהיעדר עילה מבוררת ובחוסר תום לב.

האם עלה בידי התובעים להראות דפוס חוזר ונשנה של התנהלות משפילה, טורדנית ופוגענית כלפיהם מצד הנתבע, באופן שעלול להסב לתלמידים נזקים לא ממוניים?

110. לטענת התובעים, הנתבע גילה דפוסי התנהגות של התעמרות בתלמידיו, נהג בהם בצורה משפילה ומזלזלת, נהג להתבטא באופן מיני ולא ראוי כלפי תלמידים ותלמידות ולעתים אף הציע הצעות בעלות אופן מיני המגיעות לכדי הטרדה מינית. לטענתם שררה בקורסים אווירה לא נעימה הכוללת התקפי זעם של הנתבע, השפלות ואיומים. לתמיכה בטענתם הפנו לעדויותיהן של גב' רחמימאן ושל גב' אוחנה שגרסתן לא נסתרה ויש לקבלה במלואה.

111. כלל התובעים טענו לעוגמת נפש רבה ולרגשות שליליים שנגרמו להם בגין מעשי הנתבע והתנהלותו, וטענו כי לחלקם נגרמו נזקים נפשיים קשים שדרדרו את מצבם הנפשי שהיה קשה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

מלכתחילה. לטענתם הם חשים מרומים, אחד אחרי השני נאלצו להתמודד עם שיחות מאיימות ממשרד ב"כ הנתבע הסוחטות אותם ודורשות מהם לשלם חוב שכלל אינו קיים ולאחר מכן לקבל מכתבי התראה, ולבסוף – גם נאלצו להתמודד עם פתיחת הליכי הוצל"פ נגדם ללא עוול בכפם, רק בשל כך שבחרו ללמוד בקורסים של הנתבע, שהתברר כתובע סדרתי.

112. הנתבע מצדו הכחיש כל טענה ליחס משפיל או מזלזל או כל טענה להטרדות מצדו. בכל הנוגע לעילות הנזיקיות טען כי אין כל אינדיקציה לכך שנגרם לתובעים נזק כלשהו – ודאי לא נזק נפשי, אין כל הוכחה לכך וגם הטענה לעוגמת נפש נטענה בצורה כללית ורפה. גם כאשר עומת הנתבע עם טענות אלו בחקירתו הכחיש אותן והשיב כי אין כל ראיות נגדו בעניין זה (ר' למשל 125 ש' 31-32; עמ' 126 לפר').

113. למרות הכחשות הנתבע, שוכנעתי כי די בתצהירי התובעים (שלא נסתרו), בעדויותיהם, בעדויות העדות מטעמם, בחומר הראיות שצורף ובהתנהלות הנתבע עצמו במהלך ישיבת ההוכחות כדי לתמוך בטענות התובעים לעניין זה.

114. התובעים העידו כולם על התנהלות אלימה, מזלזלת, משפילה ובוטה של הנתבע כלפי התלמידים במהלך הקורס (ר' ס' 31 לתצהירו של תובע 1 דבח; ר' תצהיריהם של שאר התובעים, ור' בפרט גם תצהיריהן של גב' רחמימאן לעניין 3 מקרים בהם פגע בה הנתבע קשות, ולמרות היותה אישה דתיה הטיל עליה מטלות פוגעניות וקשות נפשית (ס' 24-25 לתצהירה); ר' תצהירה של גב' נטלי נאמן לגבי האופן בו השפיל אותה לעיני כל הכיתה באופן שנלוו לו גם הטרדות על בסיס מיני (ס' 14-19 לתצהירה); ר' תצהירה של גב' שילת אוחנה לעניין התנהלות אלימה ומזלזלת בתלמידים והתבטאויות לא ראויות – לרבות בה אישית, ולעניין התבטאויות בעלות אופי מיני ומטריד (ס' 10-12)).

115. בתוך כך, העדה גב' נטלי נאמן שאינה צד להליך זה (אם כי מנהלת הליך נפרד נגד הנתבע) ביקשה להעיד בדלתיים סגורות. גב' נאמן הודתה בעדותה כי נרשמה לקורס של מתחילים ולאחר מכן לקורס התלת שנתי, אך טענה כי:

"...לא, עוד לפני, עוד לפני שחלפה שנה מתחילת הלימודים, מצבי הנפשי הוחמר מאוד, הייתי בדיכאון, עברתי חרדות, עברתי השפלות מדמיטרי שטוחין, עברתי דברים נוראיים, הטרדות מיניות, הטרדה מינית סליחה אחת, ולכן לא יכולתי להמשיך את הקורס של ה-3 שנים." (עמ' 64 ש' 17-20 לפר').

116. ובהמשך ציינה העדה גב' נאמן:

".... הטענות שאני מעלה זה קודם כל כשחתמתי לא הייתי במצב נפשי מאוזן, אני סובלת מהפרעות פסיכיאטריות, אני לא יודעת אם זה המקום להגיד את האבחנות... אבל אני חושבת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

שהן כתובות אני שומרת על חיסיון אישי שלי, הפרעות פסיכיאטריות מאוד קשות, כשאני חתמתי על החוזה הייתי במין אופוריה... כן, החוזה על ה-3 שנים אני מתכוונת זה החוזה השני, הייתי באופוריה בשפה הרפואית זה נקרא מניה, הנה אני חושפת, ולא הייתי מאוזנת נפשית כדי להיות שקולה בדעתי ולחתום בהיגיון, דימיטרי שטוחין ניסה לשכנע אותי שהכול בסדר והוא יתחשב במצבי הנפשי, גם סיפרתי את מצבי הנפשי שיש לי בעיות מאוד קשות, עברתי אשפוזים, עברתי דברים מאוד קשים, ולמרות זאת הוא אמר לי הכול יסתדר, הכול יהיה בסדר תירשמי כמה שיותר מהר, כשאני התחלתי ללמוד את הקורס עברתי השפלות על מצבי הנפשי, נאמר לי דברים למשל "לא ייצא ממך כלום, את תישארי מתחת לשמיכה ותישארי תמיד בדיכאון, את לא תהיי שחקנית" נאמר לי בטלפון "את חוץ מאשפוזים חוזרים" עברתי 11 אשפוזים וסיפרתי את הכול, הוא אמר לי, דימיטרי אמר לי "את חוץ מלהתאשפז בבתי חולים פסיכיאטריים אין לך שום עתיד, אין לך שום דבר, אין לך שום, אין כלום... דימיטרי גם אמר לי באחד השיעורים לפני כולם אם את, הוא שאל אותי את לבד בבית? אמרתי כן אני גרושה אני לבד, הוא אמר לי "אין לי בעיה אני מוכן לבוא להיות איתך לילה שלם, לענג אותך מכל הבחינות ותשלמי לי 50 שקלים". (עמ' 65-66 לפר').

117. לחומר הראיות צורפו שני סרטונים שצולמו במהלך שיעורים שהעביר הנתבע ובהם ביצע בתלמידיו פעולות בעלות גוון מיני, המגיעות לכאורה כדי הטרדתם המינית - גם של הצופים (ר' למשל נספחים 7 ו-8 לתצהירו של תובע 1 דבח).

118. כאשר עומת הנתבע עם הטענה שביקש מתלמידיו לבצע תרגילים פרובוקטיביים הכחיש זאת (עמ' 122-123). ואולם כאשר הוצגו בפניו הסרטונים שצורפו כנספחים 7 ו-8 לתצהירו של התובע 1 דבח, השיב הנתבע תשובה בלתי משכנעת בה טען:

"זה היה תהליך של חזרות, וכל בן-אדם פה הולך לתיאטרון, וצריך להראות כוריאוגרפיה, ומה שאמרתי בסרטון אנחנו שומרים על הפרטיות ויושבים על הברכיים, ושוזה נראה לקהל מאחורה שיש פה סצנה X, אני בתור במאי צריך להראות את זה, אני בתור במאי צריך להביא את זה, אין פה הטרדה מינית להפך אני אמרתי איך יושבים, איך עובדים על הכוריאוגרפיה, אני מאוד מאמין שאתה הולך לתיאטרון ופותח סרטי קולנוע, מדובר פה על אנשים מעל גיל 17". (עמ' 130 ש' 3-9 לפר').

119. די בצפייה בסרטונים כדי ללמד על כך שאין מדובר בהתנהלות הנדרשת לשם לימוד כלשהו אלא התנהלות שאינה אלא הטרדה לשמה.

120. זה המקום להוסיף ולהעיר, כי התנהגותו של הנתבע באולם בית המשפט הייתה תיאטרלית, מניפולטיבית ובלתי מכבדת עד כדי פוגענית, באופן שבית המשפט נאלץ להעיר לו עליו כמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

פעמים (למשל עמ' 74 ש' 17 לפר'; עמ' 75 ש' 17 לפר'; עמ' 81 ש' 23 לפר'; עמ' 89 ש' 6-7 לפר'; עמ' 118 ש' 25-27 לפר') ואף לאיין בחיוב בהוצאות אישיות (עמ' 121 ש' 25-30 לפר').

121. האופן החוזר ונשנה בו נאלץ בית המשפט להעיר לנתבע על התנהלותו, על דבריו ועל אופן התנהלותו, מחזקים את המסקנה שמדובר בדפוס התנהלות רגיל של הנתבע. התנהלות שכזו תואמת את תלונותיהם של התובעים ואת טרונותיהם כלפיו, ומחזקת את מהימנות גרסתם.

122. שוכנעתי אפוא מתצהיריהם של התובעים, מעדותם לפניי, מתצהיריהן ועדותן של העדות מטעמם ומהתנהלותו של הנתבע במשך כל ישיבת ההוכחות לפניי, כי הנתבע אכן נהג באופן משפיל, מזלזל ופוגעני בתלמידיו.

123. התנהלות שכזו, בפרט כשהיא מצטרפת לדפוס שיטתי של החתמה על הסכמים הכוללים סבסוד, איתור הפרות איזוטריות באופן קטנוני שרירותי ודווקני, ביטול ה"סבסוד" ונקיטת הליכי הוצאה לפועל על מלוא עלות הקורס ללא ה"סבסוד" – מייצרת מניה וביה עוגמת נפש קשה בקרב כל מי שנופל קרבן להתנהלות שכזו.

ומן הכלל אל ענייניהם הפרטניים של התובעים השונים

124. תוך שאנו מצוידים בתובנות בסיסיות לעניין מצגי השווא שהציג הנתבע, לעניין דפוס ההתנהלות שלו ולעניין אופיו והאופן בו ניהל את השיעורים, ניתן להתפנות לבחינת תביעותיהם הפרטניות של כל אחד מהתובעים.

התובע 1 מר מורין דבח (להלן – "מר דבח")

125. לטענת מר דבח, בעקבות מודעה בפייסבוק שפרסם הנתבע בה חיפש שחקנים להפקת תיאטרון, הוא יצר קשר עם הנתבע, עבר "אודישן" וביום 19.6.18 חתם על "כתב הרשמה לקורס משחק (ת"א) (להלן – "ההסכם").

126. לטענתו הוצג לו מצג כי עלות הקורס היא 12,000 ₪ אך נקבע כי ישלם 4,500 ₪ והיתרה בסך 7,500 ₪ "תסובסד" על ידי הנתבע (ס' 23 לתצהירו). בנוסף, החתים אותו הנתבע על שטר חוב בסך 12,000 ₪ תוך שציין כי "הדבר מקובל" והנתבע מעוניין שהתובע ישקיע בלימודיו (ס' 24 לתצהירו). לאחר ששב לביתו נדהם לגלות שלא קיבל עותקים מכלל המסמכים כפי שביקש, התעורר חשדו, ומבדיקה שערך עלה, כי שמו האמיתי של הנתבע אינו "דים אמור" אלא דימיטרי שטוחין וכי הוא הגיש תביעות רבות בהוצל"פ נגד תלמידיו בהתבסס על שטרי החוב (ס' 25-26 לתצהירו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

127. לטענתו ביום 24.6.18 הודיע לנתבע בכתב על ביטול ההרשמה לפי חוק הגנת הצרכן, הנתבע הפציר בו לשנות דעתו תוך שהבטיח כי לא יעשה שימוש בשטר החוב, ומר דבח השתכנע והחל ללמוד בקורס (ס' 28-29 לתצהירו).

128. לאחר שהחל להשתתף בקורס גילה כי הוצגו לו מצגי שווא בכל הנוגע להצגת בית הספר כ"אקדמיה"; בכל הנוגע לקבלת תעודת גמר בסיום הקורס; בנוגע להתחייבות הנתבע שלא לגבות את ה"סבסוד"; בנוגע לתכני הקורס והמורים המלמדים בו; לימי צילום; ובכל הנוגע לעיסוקיו של הנתבע ולניסיונו המקצועי (ס' 30 לתצהירו).

129. לטענתו הנתבע גם התנהל בצורה אלימה, מזלזלת ומשפילה במהלך השיעורים, נהג להתבטא באופן מיני ולא ראוי ואף נהג להציע לו הצעות בעלות אופי מיני בוטה המגיעות לכדי הטרדה מינית על אף שמר דבח הבהיר כי אינו מעוניין בקשר עמו והוא בטוח במיניותו (ס' 31 לתצהירו).

130. לטענת מר דבח הוא הגיע לשיעורים כסדרם, סיים את הקורס ועבר "מבחן". למרות זאת לא קיבל תעודת סיום כפי שהתחייב הנתבע בהסכם (ר' ס' 14; 32; 67.1 לתצהירו).

131. הנתבע אמנם צירף לכתב ההגנה ולתצהירו תעודות גמר של סיום קורס, ואולם מר דבח ציין כי מעולם לא ראה מסמכים אלו קודם לכתב ההגנה ומעולם לא קיבל תעודת סיום כאמור או כל תעודה אחרת (ס' 67 לתצהירו).

132. עוד טען מר דבח, כי מחודש 7/18 עד 10/19 שילם אחת לחודש 300 ₪ בכרטיס אשראי, למעט התשלום הראשון שנגבה בסך 450 ₪, ובשלב זה כבר שילם 4,650 ₪ במקום 4,500 ₪ כפי שסוכם והיה ביתרת זכות של 150 ₪ אצל הנתבע. למרות זאת הנתבע ביקש לחייבו בסכום נוסף וכרטיס האשראי של מר דבח היה חסום אותה עת והתשלום סורב. כשבוע לאחר מכן קיבל שיחה מב"כ הנתבע כי הפר את ההסכם ועליו לשלם העלות המלאה של הקורס בסך 12,000 ₪ בקיזוז הסכום ששולם, ונקב בסכום של 9,900 ₪. מר דבח סבר בטעות שניתן לו לשלם תשלום בסך 300 ₪ והודיע כי הוא מוכן לשלמו אך הנתבע הפנה אותו לב"כ שעמד על תשלום מלוא הסכום של 12,000 ₪ (ס' 33-42 לתצהירו).

133. מר דבח טען, כי במקום לברר את פשר הסירוב לשלם מיד שלח אליו הנתבע את בא-כוחו באיום שעליו לשלם את מלוא סכום הסבסוד, ועל אף שביום 18.11.19 שלח לנתבע מסרון כי הוא מעוניין להסדיר את התשלום האחרון – הנתבע השיב כי הנושא עבר לטיפול משרד עו"ד, הוא ניסה לשוחח בעניין עם משרד עו"ד אך לא זכה לאוזן קשבת של ממש (ס' 43-44 לתצהירו).

134. ביום 6.11.19 נשלח למר דבח מכתב התראה לפיו ככל שלא ישלם 11,821 ₪ תוך 7 ימים – ייפתח נגדו הליך הוצל"פ וזה אמנם נפתח. לאחר שמר דבח הגיש התנגדות (תאמ 21011-09-10 שטוחין נגד דבח), ביום 8.12.20 התקיים דיון בהתנגדות וב"כ הנתבע פנה למר דבח והציע לו לסגור את התיק ללא צו להוצאות. מר דבח סירב, הצדדים הגיעו להסכמה שההתנגדות תתקבל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

והתיק ייקבע להמשך דיון (ס' 45-50 לתצהירו). ביום 24.1.22 התביעה של הנתבע נגד מר דבח נדחתה, תוך שהותר למר דבח לטעון בהליך זה להוצאותיו (נספח 13 לתצהיר התובע 1).

135. לטענת מר דבח, הוא לא הפר באופן כלשהו את ההסכם עם הנתבע, וגם אם מותר היה לגבות 450 ₪ דמי הרשמה לפי ההסכם על אף שהדבר לא היה רשום, וגם אם היה פיגור קל בתשלום בסך 300 ₪, התנהלות תמת לב ביישום זכות חוזית הייתה מחייבת לתת למר דבח הזדמנות לשלם את החוב טרם פנייה להליכי הוצל"פ.

136. לטענתו הוא שילם את מלוא עלות הקורס הראשון ואף ביתר (4,650 ₪ במקום 4,500 ₪) והנתבע לא טען וממילא לא הוכיח כיצד מר דבח הפר ההסכם עמו. למרות זאת ביום 6.11.19 קיבל מהנתבע מכתב טרם פתיחת תיק הוצל"פ ואח"כ השטר הוגש לביצוע כאשר לא פורטה בשום מקום עילת הגשתו של השטר לביצוע.

137. מר דבח הוסיף וטען, כי במהלך הקורס הראשון פנה אליו הנתבע והציע לו להשתתף בקורס נוסף שבסיומו לטענת הנתבע אמורה הייתה להיות מועלית בקאמרי הצגה של יהושוע סובול. מר דבח השתכנע וחתם על הסכם נוסף בעלות 6,000 ₪ (וחתם על טופס סבסוד ועל שטר חוב בסך 13,500 ₪ - ר' ס' 55-57 לתצהירו).

138. לאחר 5 מפגשים בקורס, הנתבע הציע לו ליטול חלק בהצגה שלטענתו הוא מעלה בפסטיבל באוקראינה תוך שהבטיח לממן לו כרטיס טיסה. מר דבח הסכים וטס עם הנתבע ועוד 4 תלמידים לאוקראינה. מר דבח ביקש לקנות סים. הנתבע התרגז והודיע לו שייקח מונית לבדו, והנתבע הודיע שאינו מעוניין כי ישתתף בהצגה, כי אינו חלק מהקבוצה וכי קנה לו כרטיס לארץ וביקש כי יחזור לשדה התעופה לצורך חזרתו. מר דבח שהגיע עם בת זוגו נאלץ לסרב ולשכור דירה על חשבונם. הנתבע שלח לו הודעות שיחזור לקבוצה אך מר דבח סירב ורכש כרטיס טיסה חזרה בעלות 1,300 ₪. יומיים לאחר חזרתם הנתבע הודיע למר דבח כי אינו יכול לסמוך עליו והרחיקו מהקורס השני שמשכו הוגדר כשבעה חודשים וטרם הועלתה כל הצגה במסגרתו (ס' 58-62 לתצהירו).

139. ביום 2.4.20 שלח ב"כ הנתבע למר דבח מכתב התראה שככל שלא ישלם חובו בסך 16,170 ₪ תוך 7 ימים – ייפתח נגדו תיק הוצל"פ. לא ננקטו הליכים בעניין שטר זה (ס' 63-64 לתצהירו).

140. עוד טען מר דבח כי הוטרד מינית וצירף שני סרטונים המלמדים על הטרדה מינית של תלמידים בשיעורים שהעביר הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

141. תביעת ביצוע השטר התבררה בתא"מ 21011-09-20 ונדחתה בפסק דין מיום 24.1.22 בו נקבע כי מר דבח רשאי לטעון במסגרת הליך זה לעניין הוצאות לטובתו בתביעה שנדחתה. בהתאם מתקיים מעשה בית דין ביחס לטענות הנתבע באותו הליך (הזהות לטענותיו כאן) שנדחו.

142. מר דבח ביקש כי ייפסקו לטובתו הוצאות משפטיות בגין דחיית תביעתו של הנתבע נגדו בהליך הראשון, החזר תשלום בגין הקורס הראשון בסך 4,650 ₪, נזקים בגין אבדן 5 ימי עבודה בסך 4,150 ₪ והורדת דירוג האשראי בגין תיק ההוצל"פ; 500 ₪ הוצאות שהוציא בגין פעולות גביה שנקט הנתבע לגבות ממנו החוב; 1,300 ₪ בגין כרטיס טיסה שרכש בקורס השני; 15,000 ₪ בגין עוגמת הנפש שגרם לו הנתבע ובסה"כ 25,600 ₪ בתוספת ריבית והצמדה.

143. בכתב ההגנה טען הנתבע, כי מר דבח ובא-כוחו בהליך ההתנגדות לביצוע שטר איגד את שאר התובעים, והציג בהליך זה טענות שאינן אמת. בניגוד לטענותיו עלה כי תשלום דמי הרישום בהם חויב עוגנו בהסכם עליו חתם, כי לא האמין שמדובר ב"אקדמיה" ולא ציפה לקבל תואר אקדמי, וכי קיבל תעודת סיום של הקורס. עוד נטען כי מר דבח לא סיפק הסבר מניח דעת לכך שלמרות כל טרונותיו כלפי הנתבע הוסיף ונרשם לחוג העוקב ולכך שלא העלה אותן כלפי הנתבע בזמן אמת במסגרת ההתכתבויות ביניהם. לטענתו, בשל ריב בעניין אחר הנוגע לפסטיבל באוקראינה נפרדו דרכיהם של מר דבח ושל ריב זה הוא שגרם לכל המהומה המצויה כעת בבית המשפט בהליך זה.

144. בתצהירו הוסיף הנתבע וטען כי מר דבח חתם על ההסכם, על כתב הסבסוד ועל שטר החוב ביחס לקורס הראשון לאחר שהבין את תנאי הסבסוד בצורה ברורה שאינה משתמעת לשתי פנים והסכים להם. ביום 24.6.18 הוא ביקש לבטל הרישום והנתבע הסכים למחול לו על דמי ביטול. הוא חזר אל הנתבע לאחר שעשה בדיקות משל עצמו ו"התחנן" לחזור ללימודים, כתב מכתב ביטול, ושילם את דמי ההרשמה בסך 450 ₪ (ס' 18-20 לתצהיר הנתבע).

145. הנתבע הוסיף וטען כי מר דבח תלמיד מוכשר, כי סיים את הקורס הראשון בהצלחה, קיבל תעודת הצטיינות וקיבלת תעודת סיום לקורס הראשון. עוד טען כי היו בינו לבין מר דבח קשרי חברות טובים, הנתבע שלח את מר דבח לסוכנות משחק, מר דבח מעולם לא טען להטרדה מינית וככל שהייתה כזו חזקה עליו כי היה מגיש תלונה (ס' 23-27 לתצהירו של הנתבע).

146. עוד טען הנתבע כי למרות כל טענותיו של מר דבח הוא נרשם לקורס נוסף וחתם על שטר חוב נוסף שגם לגביו לא עמד בתנאי החוזה והתשלומים ולמרות זאת שטר החוב לא הוגש לביצוע באופן שמפריך את הטענה שכל עסקו של הנתבע לתבוע את תלמידיו ולהתפרנס מכך (ס' 32 לתצהירו).

147. אפתח בכך שאציין כי ההליך שהתנהל בבית המשפט בעקבות הבקשה לביצוע שטר שהגיש הנתבע נגד התובע וקבלת בקשת ההתנגדות שהגיש מר דבח – הסתיים בפסק דין הדוחה את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

תביעת הנתבע. לצד זאת, בפסק הדין צוין מפורשות כי: "בהתאם להודעת התובע התביעה נדחת ללא צו להוצאות, וזאת מבלי לגרוע מטענות הצדדים בהליך הנוסף המתנהל בין הצדדים ותוך שתישמר לצדדים הזכות לטעון לעניין הוצאות הליך זה במסגרת ההליך הנוסף המתנהל ביניהם." (פסק דין מיום 24.1.22, נספח 13 לתע"ר התובע 1 דבח). מכאן שטענות הצדדים שמורות להם להליך זה.

148. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בראיות שהגישו ושמעתי עדויותיהם, שוכנעתי כי לא ניתן לקבוע שמר דבח לא הבין את ההסכם עליו חתם או כי דבק פגם ברצון באופן כריתתו.

149. לאחר חתימת ההסכם ביקש מר דבח לבטל ההסכם לאחר שהתאפשר לו לבצע בדיקות ולעין בו ולמרות זאת ביטל את ביטול ההרשמה ושילם דמי הרשמה על מנת לחדש הרשמתו לקורס הראשון (ולמעשה ניתן להבין את משמעות העסקה ממכתב הביטול ששלח לנתבע ביום 24.6.18, ור' גם עדותו בחקירה הנגדית בעמ' 18-20 לפר').

150. לצד זאת שוכנעתי כי לא עלה בידי הנתבע להוכיח הפרה כלשהי של ההסכם הראשון מצד מר דבח.

151. מר דבח צירף לתצהירו אסמכתאות על ביצוע התשלומים להם הוא טוען (נספחים 9 ו- 10 לתצהירו). בתוך כך, ובכל הנוגע לתשלום 450 ₪ בגין דמי הרשמה – ממכתב שצירף הנתבע לתצהירו עולה כי עם ביטול מכתב הביטול של הקורס הראשון ששלח מר דבח לנתבע, הוא הודיע על תשלום דמי הרשמה לקורס בסך 450 ₪ (נספח ד' לתצהיר הנתבע). ואולם עדיין לא משתמע מכך שהובהר (לא כל שכן הוסכם) כי דמי ההרשמה אינם חלק מעלות הקורס. הגם שמר דבח חתם על מכתב ביטול של ביטול ההרשמה ושילם באותו מעמד 450 ₪ (ר' נספח ו' לתצהיר הנתבע), והגם שמר דבח הודה כי הוא חתום על אותו מכתב של ביטול מכתב הביטול (עמ' 21 לפר') - לא צוין במכתב כי דמי ההרשמה הם מעבר לעלות הקורס אלא רק כי שולמו באותו מועד (ואת זה התובע 1 ממילא לא הכחיש). אציין כי גם לא מצאתי כל עיגון חוקי לדרישת תשלום זו או לכך שתשלום מעבר לדמי ההשתתפות בקורס ואינה על חשבון עלות הקורס וחלק ממנה. הנתבע גם לא יכול היה להצביע בחקירתו הנגדית על מקור חוזי ספציפי מכוחו חויב מר דבח לשלם 450 ₪ דמי הרשמה מעבר לעלות הקורס והסבריו לעניין זה היו חמקמקים, פתלתלים ולא משכנעים (עמ' 131-132 לפר').

152. בכל מקרה אוסיף, כי גם אם דמי ההרשמה אינם חלק מעלות הקורס וגם אם הסכים מר דבח לשלם בדיעה כי הם מעבר לעלות הקורס, הרי ככל שהיה פיגור כלשהו בתשלום הוא עמד על 300 ₪ בלבד, ואינני סבורה שביטול הסבסוד בנסיבות ואיום בנקיטת הליכי הוצל"פ בנסיבות אלו מהווה עמידה על זכות חוזית בתום לב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

153. אשר על כן, לא שוכנעתי כי עלה בידי הנתבע להוכיח שנכון למועד משלוח ההתראה לפני נקיטת הליכי הוצל"פ למר דבח, פיגר מר דבח בתשלום כלשהו באופן שיכול להיחשב הפרת הסכם מצדו.

154. בנוסף, גם לא שוכנעתי כי מר דבח הפר את ההסכם באופן אחר כלשהו.

155. הנתבע צירף לתצהירו (נספח ו') מכתבי התראה שכביכול שלח לתובע 1 על אי הכנת שיעורי בית ואולם לא רק שלא מצאתי בתצהירו של הנתבע כל זכר לטענה כי לא הכין שיעורי בית או כי נשלחו אליו מכתבי התראה ועילת ביטול סבסוד שכזו ממילא לא הוכחה, אלא שהנתבע שיבח את מר דבח וציין כי סיים את הקורס הראשון בהצלחה ואף קיבל תעודת גמר ותעודת הצטיינות (ס' 23 לתצהיר הנתבע). שבחים אלו אינם עולים בקנה אחד עם המסמכים שצירף הנתבע לתצהירו בנספח ו' ועם נקיטת הליכי הוצל"פ בגין אי הכנת שיעורי בית לכאורה.

156. בנוסף, גם בהנחה שאזהרות אלו נשלחו במועדים הרשומים על גביהן (בהקשר זה התובע 1 אמנם הודה בקבלתן אך טען כי קיבל את שתי האזהרות במועד אחד- ר' עמ' 26 ש' 24-25 לפר'), עדיין נשאלת השאלה האם די בהן כדי להצדיק ביטול "הסבסוד" ונקיטת הליכי הוצל"פ נגד מר דבח.

157. מר דבח ציין בעדותו (שהייתה מהימנה, ולא נסתרה) כי טענת הנתבע לכך שנמנע מהכנת שיעורי בית מתייחס למטלה מכשילה לבצע מונולוג של דמות שנדרש להציגה כ- 3 חודשים לאחר שהמטלה ניתנה (עמ' 27 ש' 3-8 לפר').

158. ואמנם נראה כי אפילו הנתבע עצמו לא האמין בכך שסוגיית שיעורי הבית מצדיקה ביטול הסבסוד ונקיטת הליכי הוצל"פ. יש לציין כי בתחילת עדותו הנתבע כלל לא טען שמר דבח לא הכין שיעורי בית והודה שמר דבח שילם את מלוא הסכום בגין הקורס הראשון ואף היה מצטיין בקורס זה. ואולם בהמשך, משלא הייתה בפיו תשובה מניחת דעת לכך שלא פירט את הסיבות להגשת שטר החוב לביצוע בשל הקורס הראשון, טען באופן בלתי עקבי כי שטר החוב עבור הקורס הראשון הוגש לביצוע "בגלל שהוא לא שילם, פניתי לעו"ד מה הבעיה"? וטען: "אז יש לקיים חוזה והוא לא מקיים חוזה" (עמ' 126-127 לפר').

159. תשובתו של הנתבע לא הייתה קוהרנטית ופגעה אנושות במהימנותו, באופן שכמובן מחזק את גרסת מר דבח לעניין זה.

160. שוכנעתי אם כן כי לא עלה בידי הנתבע להראות שמר דבח הפר ההסכם באופן כלשהו המצדיק ביטול הסבסוד, דרישת תשלום מלוא סכום הקורס, איום בנקיטת הליכי הוצל"פ ונקיטתם בפועל. בעשותו כן היה זה הנתבע דווקא שהפר את חובתו לעמוד על זכות חוזית בתום לב לפי ס' 39 לחוק החוזים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

161. אני סבורה כי עלה בידי מר דבח להוכיח שהנתבע הפר ההסכם כלפיו גם בכך שלא העניק לו תעודת גמר קורס.

162. הנתבע אמנם טען בתצהירו כי מר דבח קיבל תעודת סיום של הקורס הראשון (כך טען בכתב ההגנה ובס' 23 לתצהירו). ואולם כזכור, מר דבח הכחיש זאת מפורשות בתצהירו וטען כי ראה את תעודת הגמר לראשונה בנספחי כתב ההגנה של הנתבע. מר דבח גם עמד על כך בעדותו הראשית, באופן שלא נסתר ולא נסדק (עמ' 23 ש' 8; עמ' 33 ש' 10 וש' 20-21 לפר').

163. מאידך, גרסת הנתבע לעניין זה בתצהירו ובעדותו עוררה קשיים ותהיות. בעדותו טען הנתבע כי מר דבח "פשוט לא הגיע למבחני סיום אבל תעודה ראשונה הוא קיבל על זה שהוא השתתף באייר מונולוגים ובהצגה" (עמ' 132 ש' / 19-21 לפר'). לצד זאת, הנתבע לא ידע להצביע על כל עיגון חוזי לתנאי של מעבר מבחן לצורך קבלת תעודת גמר (עמ' 132-133 לפר') באופן שמחליש עד מאוד את גרסתו.

164. הנתבע גם לא פירט בתצהירו איך ומתי העניק למר דבח את תעודת הגמר, על גבי תעודות הגמר שצירף לתצהירו לא מצוין מועד הנפקתן; והנתבע גם לא ידע לציין בעדותו מתי העניק אותן למר דבח. רק בהמשך עדותו "נזכר" לפתע בכך שמסר למר דבח את תעודת הגמר בהלוויה כלשהי, באופן שאיננו משכנע ופוגם בגרסתו (עמ' 134 ש' 1-19 לפר').

165. עוד אציין, כי הנתבע אמנם צירף לנספח ו' לתצהירו תעודות גמר שלטענתו הונפקו למר דבח, ואולם בתעודה שצורפה ביחס לקורס השני צוין כי ניתנה ללא מבחני סיום ולאחר נוכחות בקורס של 49%. לא ברור על שום מה ומדוע הונפקה תעודה זו. בנוסף, אם הנתבע נוהג להנפיק תעודות גמר ללא מבחני סיום וללא נוכחות ב-80% לפחות מהשיעורים, מדוע מלכתחילה נדרש להסביר כי מר דבח לא הגיע למבחני הסיום באופן שלא הקנה לו זכות לתעודה שכזו? מובן כי תהיות אלו מחזקות את טענת מר דבח לכך שלא ניתנה לו תעודה וזו הופקה בשלב מאוחר יותר ולצרכי ניהול ההליכים בעניין זה בלבד.

166. משהוכח כי הנתבע הפר את ההסכם מול מר דבח בכך שלא העניק לו תעודת גמר ובכך שעמד על זכות חוזית בחוסר תום לב ונקט נגדו הליך של הוצל"פ לשווא, נשאלת השאלה מה הנזק שנגרם למר דבח ומה גובה הפיצוי שיש לפסוק לו בגין הפרה זו.

167. לפי ס' 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א – 1970 (להלן – "חוק התרופות"), "הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה."

168. ס' 13 לחוק התרופות קובע כי "גרמה הפרת החוזה נזק שאינו נזק ממון, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות הענין."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

169. אשר להימנעות ממתן תעודת גמר – אינני סבורה כי זו הסבה למר דבח נזק כספי, וודאי לא כזה הניתן לכימות. גם אם הפרה שכזו הייתה מזכה את מר דבח בביטול ההסכם, בשים לב להוראות ס' 9 לחוק התרופות שעניינו השבה לאחר ביטול.

170. מר דבח לא יכול היה להכחיש את הטענה שהשתתף בקורס וקיבל נסיון מעשי במשחק הגם שזלזל בטיב ההכשרה שקיבל (עמ' 24 ש' 9-18) ובסופו של יום החליט להירשם לקורס נוסף. מר דבח אמנם טען כי החלטתו להירשם לקורס הנוסף נבעה מלחצים שהפעיל עליו הנתבע ומהבטחות להעלות הפקה בה יקבל את התפקיד הראשי באופן שלא כובד בסופו של יום. ואולם, לא מצאתי בתצהירו של מר דבח או בתביעתו התייחסות לקורס השני ואין בדבריו אלו כדי לשנות את המסקנה שבכל זאת קיבל תמורה כלשהי בעד הקורס עליו שילם (ר' עמ' 25-26 לפר').

171. מאחר שאין חולק על כך שמר דבח השלים את לימודיו בקורס וקיבל תמורה על עלות הקורס המקורית שסוכמה – אין מקום לחייב את הנתבע להשיב לו את דמי עלות הקורס בסך 4,500 ₪.

172. לצד זאת, הפרת ההסכם על ידי הנתבע בנקיטת הליכי הוצל"פ שלא כדין, ובעוגמת הנפש שנגרמה כתוצאה מאי מתן תעודת גמר וניהול הליכי הוצל"פ מזכים גם מזכים את מר דבח בפיצוי על הנזק הממוני והלא ממוני שהתנהלות מול הנתבע הסבה לו.

173. אשר לעילות הנזיקיות, גם אם כפי שקבעתי לעיל הייתה משום הטעיה באופן בו הציג הנתבע את בית הספר והמצגים שפרסם לעניין זה, לא שוכנעתי כי היה קשר סיבתי בין מצגים אלו להחלטתו של מר דבח להירשם לבית הספר.

174. בעדותו אמנם ציין מר דבח כי בשלבים האלה של הקורס ומשיחת טלפון עם הנתבע לפני כן נמסר לו שיקבל חברות באיגוד אמ"י ושהדבר יתרום לו להמשך הדרך וכי כאשר ראה פרסומים עם השם "האקדמיה לאמנויות הבמה" והוא יודע שיקבל תעודה הניח שייצא עם תעודה מקצועית (עמ' 23 ש' 1-11 לפר').

175. ואולם בעניין זה יש לזכור כי מדובר בסופו של יום בקורס שכלל מפגשים שבועיים בני שעות ספורות למשך חודשים ספורים כך שמראש מובן כי השפעת מצגים אלו (גם השפעת תעודה שניתנת בסופו) על ההחלטה אם להירשם אליו אם לאו זניחה. בכל מקרה לא שוכנעתי בנזק ממוני שנגרם לתובע כתוצאה ממצגים אלו וגם לא שוכנעתי שהתובע 1 יכול היה להצביע על נזק שכזה בתצהירו או בעדותו (עמ' 23 לפר').

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

176. אשר לאופן התנהלות הנתבע בקורס, מעדותו של התובע עלו טענות להתנהלות לא נעימה על גבול המטרידה במהלך קורס, ויחסי מרות בין מורה ובעלים של בית ספר האוחז בידו שטר חוב, לבין תלמיד.

177. מר דבח העיד כי:

" אבל שם התחיל בהחלט הבלגן, עד אז אני הייתי תחת דמיטרי, אני ראיתי אותו כמי שיכול להכניס אותי לתעשייה הזאת, כן התיידדנו ברמה גבוהה אם לרמה שהוא אומר לי שולח לי הודעה אני הולך לים אתה רוצה לבוא איתי, אני אומר לו כן אין בעיה, כי לדאבוני זה פשוט ללכת לים, אבל בסופו של דבר אחרי שהוא לוקח אותי ומגיעים לאיזה שהוא חוף שמדובר בחוף נודיסטים של גיז, ואני נדרש להסתובב איתו שם ערום בחוף נודיסטים הזה, אז כן פה מתחילים דברים להתערער, ואני מרגיש שכן הכוח בידיים שלו." (עמ' 30 ש' 20-27 לפר').

ובמקום אחר טען כי:

"הדיבוק זה הצגה, שבמסגרתה חלק מהזמן כן גם הייתי צריך לקפוץ ערום על הבמה, וכשביקשתי להיות צנוע ולשים איזשהו תחתון בז' כדי להסתיר את העניינים, אז קיבלתי טענות של "אני הבמאי זה לא נראה לי" אמנם לא הייתה גישה נחרצת שאומרת "לא אל תעשה את זה", אבל כן היה שם, זה אומנות, ואני הבמאי, ואני מוכן, ובסופו של דבר 30 אנשים שישבו שם וראו את הדיבוק האלה, אחרי זה צחקו עליי שהזלופה שלי הסתובבה שם והתנענעה שם על הבמה, וגם הבת זוג הקודמת שלי הייתה שם, כן. (עמ' 32 ש' 16-22 לפר').

178. אמנם התובע 1 לא פירט נתונים אלו בתצהירו. ואולם אין בכך לטעמי כדי לגרוע ממנהיגות הדברים, בפרט בשים לב לכך שאלו עולים בקנה אחד עם עדויות התובעים האחרים והעדויות הנוספות להתנהלות בוטה דומה, ושוכנעתי באמינות גרסתו. לצד זאת, בהינתן העובדה שמר דבח השלים את לימודיו וקיבל תמורה בעד הקורס, הנזק שהתנהלות זו גרמה לו הוא לכל היותר נזק לא ממוני של עוגמת נפש.

179. מר דבח לא טען להשבת כספים ששילם עבור הקורס השני, ולא צירף כל אסמכתאות להוכחת הנזקים להם טען בגין אבדן ימי עבודה, כרטיס טיסה שנאלץ לשלם ועלות פעולות גביה בפתיחת תיק נגדו בהוצל"פ, ומשלא הוכיח נזקים אלו – לא ניתן לפסוק לו פיצוי בגינם.

180. אשר על כן, ולאור כל האמור, הוכחה בעניינינו זכאותו של מר דבח לשיפוי בגין נזק ממוני של הוצאות משפטיות להתמודדות עם הליכי ההוצל"פ שנקט נגדו הנתבע בעניין הקורס הראשון בהיעדר כל עילה שבדין בעניין (אותן אני מעמידה על סכום של 6,000 ₪) כמו גם זכאותו לפיצוי בגין עוגמת הנפש הרבה שיש להניח שנגרמה לו כתוצאה מהצורך להתמודד עם התנהלות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

הנתבע והפרת ההסכם כלפיו והתנהלות הנתבע במהלך השיעורים (אותה אני מעמידה על סכום של 3,000 ₪).

181. עוד אציין בהקשרו של מר דבח, כי הנתבע לא השיב תשובה מניחת דעת לכך שטרם השיב למר דבח את שטר החוב בגין הקורס השני. משלא הביע כל התנגדות (וודאי לא טעם מניח דעת) לכך שאין מקום לעשות שימוש בשטר חוב זה (עמ' 135 ש' 21-26 לפר') אין כל סיבה לכך שיוסיף להחזיקו ברשותו.

182. אשר על כן הנתבע ישלם למר דבח סך של 9,000 ₪. עוד יחזיר הנתבע למר דבח את העותק המקורי של שטר החוב בגין הקורס השני (נספח 14 לתצהירו של דבח), וזאת תוך 30 יום.

התובע 2 מר נדב טרגן (להלן – "מר טרגן")

183. לטענת מר טרגן, לאחר שבירר פרטים על לימודי משחק באינטרנט בחודש 10/18 יצר עמו קשר הנתבע, הציע לו לקחת קורס בבית הספר למשחק וציין כי יש "סבסוד" לצעירים (ס' 19-20 לתצהירו).

184. ביום 1.1.18 הגיע למשרד הנתבע, עבר "אודישן", הנתבע הודיע לו שהוא זכאי ל"סבסוד" ושאל מה הסכום החודשי שהוא מבקש לשלם. מר טרגן השיב כי הסכום הוא 500 ₪. הנתבע הסכים, ומר טרגן חתם על הסכם ביחס לקורס בעלות של 7,000 ₪ לצד טופס סבסוד ושטר חוב בסך 12,000 ₪. לטענתו לא היה מודע למה שחתם עליו ולא נמסר לו עותק מהמסמכים עליהם חתם (ס' 21-22 לתצהירו).

185. מר טרגן טען כי הסתמך על מצגי השווא של הנתבע לעניין אופיו האקדמי של בית הספר וסבר כי הוא עומד ליטול חלק בקורס מטעם מוסד אקדמי מוכר שבמהלכו יקבל הכשרה מקצועית וגם אקדמית ובסיומו יקבל תעודת גמר אקדמית המוכרת על ידי הגורמים הרלוונטיים (ס' 23 לתצהירו).

186. לטענתו הוא הגיע לכל השיעורים וגילה כי מצגי הנתבע ביחס לקורס היו מטעים. בסיום הקורס נדרש לבצע "מבחן" כדי לקבל תעודה על אף שהנתבע הודה שלא רשום בהסכם כי מבחן הוא תנאי לקבלתה. בכל מקרה גם לאחר המבחן הוא לא קיבל תעודת גמר בניגוד להסכם, תוך שהנתבע תירץ זאת בכך שלא הופיע למבחן עם תלבושות. מר טרגן ביקש להיבחן שוב אך סורב (ס' 28 ; 39 לתצהירו), ולטענתו תעודת הגמר שצורפה לכתב ההגנה של הנתבע ולתצהירו היא מסמך מומצא שמעולם לא נמסר לו קודם לכן (ס' 39 לתצהירו).

187. עוד טען מר טרגן, כי בניגוד לטענת הנתבע שהגיש את השטר לביצוע בשל שני פיגורים בתשלומים - לא הוכח כל פיגור בתשלום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

188. מר טרגן טען כי בסוף חודש 11/19 קיבל טלפון מהנתבע שטען כי פיגר בתשלום חודש 10/19 ש"לא עבר" וכי בא כוחו ייצור עמו קשר לגבי הסדרת החוב (ס' 29 לתצהירו). מר טרגן הוסיף וטען כי במעמד חתימת ההסכם הנתבע ניסה לחייב את כרטיס האשראי שלו במלוא סכום הקורס אך התשלום לא עבר ולכן הנתבע שמר את פרטי הכרטיס בידיו ללא הסכמתו של מר טרגן וחייב אותו בכל חודש ללא אישורו. מיד לאחר סיכום השיחה עם הנתבע, מר טרגן התקשר לחברת האשראי ונאמר לו כי אין בעיה עם כרטיס האשראי ולא הועברה לסליקה כל עסקת חיוב מצד הנתבע (ס' 30-31 לתצהירו והקלטת השיחה נספח 5 לתצהירו).

189. משהשיב מר טרגן לנציג ב"כ הנתבע כי הפיגור בתשלום האחרון היה באשמת הנתבע – נציג משרד ב"כ הנתבע לא הגיב והציע לו להסדיר את תשלום יתרת החוב והוצאות משפטיות (ס' 32 לתצהירו).

190. לטענת מר טרגן, באותו יום ניגש למשרד הנתבע ועל אף שנותר לו לשלם 4 תשלומים בסך 500 ₪ כל אחד, ביקש לשלם לנתבע תשלום אחרון במזומן בסך 2,000 ₪ עבור כל יתרת החוב. הנתבע קיבל התשלום והעביר לו קבלה (ס' 33-34 לתצהירו).

191. למרות זאת קיבל בחודש 11/19 מכתב התראה לפני נקיטת הליך הוצל"פ והנתבע הגיש נגדו ביום 28.1.20 תביעה בהוצל"פ ללא כל עילה שכן לטענתו לא פיגר בתשלומים, לא הפסיק לימודיו, לא ביטל ההרשמה, לא ביטל הקורס ולא דחה אותו (ס' 36-37 לתצהירו).

192. במסגרת הליכי ההוצל"פ הוא הגיש התנגדות (תט 57897-07-20) אך הכספים בסך 6,000 ש"ח עוקלו מחשבונו והתיק נסגר (ס' 37 לתצהירו).

193. מר טרגן גם טען כי התנכלותו הנכלולית של הנתבע ומעשיו גרמו לו לעוגמת נפש ורגשות שליליים וקשים, וכי במסגרת השיעורים בקורס נעשו לא אחת אקטים ורמיזות מיניות לא הולמות ומשפילות המגיעות כדי הטרדה מינית מצד הנתבע כלפי התלמידים בקורס (ס' 28, 44 לתצהירו).

194. מר טרגן דרש את החזר תשלומי ההשתתפות בקורס בסך 6,500 ₪, נזקים בגין אבדן ימי עבודה והוצאות בסך של 3,000 ₪, הורדת דירוג אשראי ועוגמת נפש שנגרמה לו מכל המפורט לעיל בסך 15,000 ₪ ובסך הכל 24,500 ₪ בתוספת ריבית והצמדה.

195. הנתבע מצדו הכחיש את טענותיו של מר טרגן וטען כי הוא אינו דובר אמת ומנסה להתעשר על חשבונו.

196. לטענת הנתבע, בשונה מתצהירו של מר טרגן בו ציין כי סבר שמדובר במוסד אקדמאי שבסיומו תואר ראשון, בעדותו הודה שלא סבר כי יקבל תואר ראשון וטען לראשונה בעדותו שסבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

שיגיעו לו "נקודות אקדמאיות" והוא לא נתן הסבר מניח דעת לכך שלא העלה כל טענה לעניין זה במסגרת הליכי ההתנגדות לביצוע שטר שניהל מול הנתבע קודם לכן.

197. לטענת הנתבע, מר טרגן יצר עמו קשר ביום 20.10.18, ביקש לחשוב על העניין וביום 28.10.18 יצר עמו קשר שנית ונקבע לו מועד לראיון אישי ואודישן אותם עבר בהצלחה. לאחריהם הציע לו הנתבע להירשם לקורס תיאטרון וקולנוע, וסוכם על עלות של 12,000 ₪ בתוספת 450 ₪ דמי הרשמה כאשר מתוכם סבסוד של 5,000 ₪, כפוף לתנאים שהובהרו לו ובהם הגעה במועד לשיעורים, הימנעות מפיגורי תשלום וכיו"ב. הכל הוסבר למר טרגן והוא הסכים וחתם (ס' 42-40 לתצהירו). הנתבע הפנה לכך שמר טרגן סיים בשנת 2014 קורס במשפטים באוניברסיטת חיפה ולא יכול לטעון כעת שלא הבין על מה חתם (ס' 45 לתצהירו).

198. הנתבע טען כי לא הבטיח תואר ראשון או השתתפות בהצגות או טיסות או ימי צילום, כי לא השתמש במילה "אקדמיה" בהסכם (ס' 48-49 לתצהירו), וכי מורים מבין אלו שצוינו בהסכם אכן לימדו בשיעורים (ס' 50 לתצהירו).

199. עוד טען הנתבע כי מר טרגן קיבל ממנו הזמנות לאודישן להפקות שביים במהלך הלימודים כאשר לשתיים מהן לא התייצב; קיבל הזמנה לאודישן להפקות האופרה הישראלית, קיבל הזמנה להשתתפות בסדרה אליה לא הגיע, והוא גם השתתף בפרויקט צילומי וידאו. כמו כן, מספר פעמים הוזמן להשתתף בערב מונולוגים בתיאטרון בית ציוני אמריקה אך סירב (ס' 47 לתצהירו). לטענת הנתבע הוא גם רכש עבור מר טרגן כרטיס טיסה וכרטיסים להצגות למסע תרבותי לרומא אך מר טרגן לא התייצב ועל אף שנגרם לנתבע נזק הוא מחל לו על כך (ס' 52-51 לתצהירו).

200. לטענת הנתבע גם כל טענות מר טרגן להטרדות מיניות אינן נכונות שאם לא כן יש להניח כי היה מבטל הלימודים, ובכל מקרה בעקבות תלונה של התובע 3 במשטרה נחקר במשטרה 7 חודשים והחקירה נסגרה מחוסר אשמה (ס' 53-54 לתצהירו).

201. עוד טען הנתבע, כי מר טרגן לא שילם את כל התשלומים והיו לו 2 פיגורים טרם פנה הנתבע לעו"ד. הנתבע פנה למר טרגן, אך משסירב לשלם – שטר החוב הוגש לביצוע. לטענתו רק לאחר פתיחת תיק ההוצל"פ "נזכר" התובע 2 שהוטרה מינית והחל להטריד הנתבע ולאיים עליו (ס' 56-57 לתצהירו).

202. לטענת הנתבע מר טרגן גם לא נכח בכל השיעורים והנתבע התריע לפניו כי אם ימשיך כך הסבסוד יתבטל לפי ההסכם ושלח אליו הודעה ביום 14.4.18 בעניין זה. הנתבע טען כי התשלומים על פי ההסכם אמורים היו להתחיל בחודש 12/18 אך לבקשת התובע 2 התיר לו להתחיל לשלם מחודש 3/19 וכי כל חודש היו למר טרגן בעיות בתשלום ולמרות כל זאת נהנה מהלימודים (ס' 58-59 לתצהירו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

203. הנתבע הוסיף וטען כי מר טרגן גם לא טען לכך שלא קיבל תעודת סיום, תעודת תואר ראשון, נקודות אקדמיות או תמורה ובכל מקרה טענותיו נדחו ובקשת ההתנגדות שלו נדחתה. לטענתו במסגרת תיק ההוצל"פ בוצע תשלום – עיקול צד ג' ותיק ההוצל"פ נסגר (ס' 35-36 לתצהירו).

204. עוד טען הנתבע כי מר טרגן לא הגיע למבחני הסיום, ניתנה לו הזדמנות נוספת ונקבע מועד נוסף אך הגיע ללא טקסט בעל פה וללא תלבושות ולא עמד בדרישות המבחן, הוסבר לו שהוא רשאי להגיע למבחן נוסף בעלות 250 ₪ במקום 600 ₪ או שיקבל תעודת גמר בה יירשם "ללא מבחן סיום" וזאת רק לאחר השלמת התשלומים. לטענתו ביום 18.8.19 הגיע מר טרגן למבחן, לא עבר אותו, התעצבן, אמר שכלל לא רוצה התעודה ולא מוכן לשלם אך לא ביטל את אמצעי התשלום והמשיך לשלם (ס' 62-63 לתצהירו).

205. לטענת הנתבע, בסיום החוג מר טרגן נותר חייב כספים וסירב לשלם לנתבע משך 5 חודשים עד שבסופו של יום נאלץ הנתבע לפנות להליכי הוצל"פ, ומשמר טרגן קיבל האזהרה ועדיין לא שילם חובו – חשבוננו עוקל והכספים מומשו מהחשבון המעוקל. הצטרפותו להליך זה היא נקמנית ויש לדחות תביעתו.

206. אשר לטענות מר טרגן לפגמים ברצון באופן החתימה על ההסכם – אין בידי לקבלן. מר טרגן אמנם פירט בעדותו את האופן בו החתים אותו הנתבע על ההסכם והמניפולציה הרגשית שכביכול עשה עליו (עמ' 40 ש' 20-30 לפר'). ואולם, מעבר לכך שהעניין לא פורט בתצהירו אלא רק בעדותו, וגם אם היה נכון, לא נטען וממילא לא הוכח שיש למר טרגן קושי בהבנת מסמכים, בקריאתם או בעיה בקבלת החלטות באופן חופשי ומודע. משכך, לא שוכנעתי כי נפגעה יכולתו לקרוא ולהבין את הדברים עליהם הוא חותם ולהסכים עליהם.

207. לעומת זאת שוכנעתי כי מר טרגן הוטעה מהמצגים שהציג הנתבע ביחס לבית הספר והיותו מוסד אקדמי שמקנה נקודות אקדמיות (עמ' 36 לפר'), בדומה לשאר התובעים, אם כי לא שוכנעתי בקשר סיבתי בין מצגים אלו להחלטתו של מר דבח להירשם לבית הספר.

208. כפי שצינתי קודם, יש לזכור כי מדובר בקורס שכלל מפגשים שבועיים בני שעות ספורות למשך חודשים ספורים כך שמראש מובן כי השפעת מצגים אלו (גם השפעת תעודה שניתנת בסופו) על ההחלטה אם להירשם אליו אם לאו זניחה. בכל מקרה לא שוכנעתי בנזק ממוני שנגרם לתובע כתוצאה ממצגים אלו.

209. אשר לטענות הנתבע לפיגור בתשלומים ולאי הגעה לשיעורים – שוכנעתי כי גם בהקשר זה גרסתו של מר טרגן מהימנה יותר מגרסת הנתבע.

210. התובע 2 לא זכר לציין בעדותו תאריך קונקרטי בו נגמר הקורס מבחינתו, ואולם יכול היה להצביע בעניין זה על נקודת זמן אחת:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

"הקורס נגמר מבחינתי ברגע שאתה התקשרת אלי OUT OF THE BLUE, קיבלתי שיחת טלפון יש לך תיק בהוצאה לפועל, עכשיו ראיתי את ההליך הזה קורה עוד לפני, ברגע שדימיטרי דיבר איתי פנים מול פנים לא בטלפון, והוא ניסה לגרור אותי לעוד שנה, זאת אומרת איפה שמורין נפל אני הצלחתי כביכול איכשהו לעצור את זה ולא להיגרר לעוד שנה, וברגע שהוא הבין שהוא לא יכול לסחוט ממני עוד כספים, ואני לא עומד לחתום לו על שום שטר נוסף קיבלתי את הטלפון." (עמ' 41 ש' 4-10 לפר').

211. התובע 2 ציין כי מיד באותו ביום בו קיבל את שיחת הטלפון מב"כ הנתבע הלך לנתבע ושילם את הסכום, וכדבריו:

"כן, מעו"ד ינקוביץ' וזה היה בעצם, זה קרה אחרי שהבנתי שהתלככו בינינו העניינים כמובן, ביני לבין דימיטרי, ובאותו יום התייעצתי עם עו"ד והוא אמר לי תיסע אליו ישר לבן-אדם ותשלם לו כסף, כי הוא אומר שלא העברת לו כסף ויש לך שטר חוב, אל תיכנס לכל הסמטוחה הזאת, אז באותו יום לקחתי את עצמי ונסעתי אליו, וזה באמת מה שמצולם יש לנו את זה בנספחים..." (עמ' 43 ש' 18-23 לפר').

212. אמנם מר טרגן ציין כי באותו מועד שילם 550 ₪ (עמ' 43 ש' 29-30 לפר') ולא יכול היה לסתור את הטענה כי ההעברה של 2,000 ₪ הנוספים נעשתה רק בחודש 12/19 (עמ' 44-45 לפר'), אך טען כי:

"אז חשוב לציין גם איך עבר התשלום אצלו, כי זה גם דרך לא קונבנציונלית, אני באותו יום שחתמתי על החוזה, שהוא כמו שאמרתי הפעיל עליי לחץ אדיר, אז גם הבאתי לו את הכרטיס אשראי שלי והוא רשם את הפרטים, כלומר הוא סלק את הכרטיס שלי ירד כל הסכום, ואז היה עובר הכסף, וההורדות היו רק אצלי בחברת אשראי, כמו שנהוג לעשות בכל בית עסק.... הוא שמר את הפרטים והוריד על דעת עצמו בכל חודש... איפה זה נשמע כזה דבר? כלומר אם הוא רוצה להפעיל את החוזה, את השטר חוב הדקוני, הוא יכול לעשות את זה בכל שלב, אבל החליט לעשות את זה ברגע שהוא הבין שאני לא הולך להמשיך איתו, כי הבנתי שמדובר... הבנתי שמדובר בנוכל ואני לא הולך להמשיך איתו, והוא הפעיל עליי לחצים." (עמ' 44 לפר').

213. גרסתו של מר טרגן נתמכת בהקלטת שיחה עם נציג חברת האשראי לפיה הנתבע לא הציג כל דרישת חיוב לגביו בכרטיס האשראי (נספח 5 לתצהירו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

214. בנוסף, הנתבע טען לכך שמר טרגן לא שילם מחודש 12/18 אלא לבקשתו מחודש 3/19, ואף אז בעיכובים. ואולם הדבר לא נתמך בחשבוניות המס/קבלות שצורפו לתצהירו של מר טרגן, מהן עולה כי שילם תשלומים גם לפני 3/19 (נספח 6 לתצהיר התובע 2).

215. בחקירתו הנגדית, כשנשאל הנתבע אילו שני פיגורים בדיוק הוא מייחס למר טרגן טען כי היה למר טרגן כרטיס שלא היה עובר ולאחר שסיים הלימודים לא היה לנתבע "דיבור" איתו ולא זכר את התאריך בו חזר הכרטיס. לטענתו הוא ביקש ממר טרגן להסדיר זאת ומשהלה השיב "מתישהו אסתדר איכשהו", העביר העניין לעורך דינו (עמ' 115-116 לפר'). ואולם, תכתובות הווטסאפ שצירף הנתבע בנספח ח' לתצהירו דווקא תומכות בגרסתו של התובע (ר' למשל עמ' 213 לנספח ח' לתצהירו).

216. בנוסף, מר טרגן צירף חשבוניות מס/קבלות על סך 7,000 ₪ (נספח 6 לתצהירו). נראה שם כי בחודש 12/19 כבר הסדיר את מלוא עלות הקורס (לאחר ה"סבסוד"). זה המקום לציין כי בהסכם שנחתם מול מר טרגן צוין כי: "התשלום בסך 7,000 ₪ יבוצע ולא יאוחר 15.12.19 (במידה ואין פיגור בתשלום)...".

217. הנתבע טען אמנם כי כבר קודם לכן היו פיגורים בתשלומים מצד התובע 2 ואולם לא יכול היה להצביע על אסמכתה לכך (עמ' 137-138 לפר').

218. משכך, משלא הוכח פיגור תשלומים קודם שמקורו במר טרגן עצמו, וגם אם איחר מר טרגן בתשלום מלוא עלות הקורס ביומיים ביחס לתאריך החוזי, לא שוכנעתי כי נקיטת הליך הוצאה לפועל וביטול הסבסוד בגין איחור בן יומיים מהווה עמידה על זכות חוזית בתום לב מצד הנתבע.

219. אשר לקבלת תעודת גמר קורס – שוכנעתי כי מר טרגן לא קיבל תעודת שכזו. מר טרגן עמד על כך בעדותו באופן נחרץ (עמ' 39 ש' 10 לפר'), וכאשר הוצגה לפניו תעודת הגמר שצורפה לתצהירי הנתבע ציין: "מעולם לא קיבלתי תעודת גמר, זה שהמצאתם פה מסמכים זה יפה, אבל לא קיבלתי שום תעודה לעולם." (עמ' 39 ש' 12-13 לפר').

220. גם טענות שאר התובעים כלפי הנתבע ולפיהן לא הנפיק להם הנתבע תעודת גמר – מחזקות זו את גרסתו של האחר לעניין זה.

221. קביעתי כי לא הונפקה למר טרגן תעודת גמר מתחזקת גם מגרסת הנתבע עצמו.

222. הנתבע צירף לתצהירו תעודת גמר שכביכול הוענקה למר טרגן (עמ' 188 נספח ח' לתצהירו). הגם שרשום על התעודה בסוגריים "(ללא מבחני סיום)" לא שוכנעתי מדוע לא ניתן היה להמציאה למר טרגן מיד עם סיום הקורס. גרסתו של הנתבע הייתה כי למר טרגן ניתנו 2

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

הזדמנויות להיבחן אותן לא עבר. אם ממילא הנפיק הנתבע למר טרגן תעודת גמר בה צוין "(ללא מבחני סיום)" לא ברור מדוע מלכתחילה צריך היה להצטדק על כך שלא הנפיק לו תעודת גמר בשל אי מעבר מבחני סיום. עצם ההצטדקות מלמד בעיניי כי תעודה שכזו לא הונפקה למר טרגן בעבר אלא רק במסגרת ניהול הליך זה. גם לגופו של עניין לא שוכנעתי בטעם מניח דעת לכך שהנתבע לא אפשר לתובע 2 להיבחן בבחינת גמר נוספת אלא בחיוב עלות כספית, וככל שלא עבר מדוע לא הנפיק לו תעודת סיום ללא מבחן סיום (תהייה זו עומדת בעינה גם לאור תכתובות ווטסאפ שצירף הנתבע עצמו בנספח ח עמ' 212-217 לתצהירו).

223. אשר על כן אני קובעת כי הנתבע הפר את ההסכם מול מר טרגן בכך שלא הנפיק לו תעודת גמר.

224. הנזק הממוני שנגרם למר טרגן כתוצאה מנקיטת הליכי הוצאה לפועל על מלוא עלות הקורס ללא הסבסוד ניתן לכימות ועומד על סך של 6,500 ₪ ואותו על הנתבע להשיב למר טרגן.

225. בנוסף לאמור, ולאור עוגמת הנפש שנגרמה למר טרגן כתוצאה מנקיטת הליך הוצל"פ נגדו, כמו גם מהתנהלותו הכללית המשפילה, המזלזלת והמטרידה של הנתבע לאורך הקורס – אני מוצאת לנכון לפסוק למר טרגן פיצוי בגין נזק לא ממוני של עוגמת נפש בסך של 3,000 ₪.

226. אשר על כן הנתבע ישלם לתובע 2, מר טרגן, סך של 9,500 ₪.

התובע 3, מר חיים רביבו (להלן – "מר רביבו")

227. לטענת מר רביבו, ביום 13.2.19 הגיע למשרדו של הנתבע ולאחר שערך לו הלה "אודישן" הציג את עלות הקורס כ – 12,000 ₪. מר רביבו טען כי הסכום יקר עבורו, או אז הנתבע ציין שיש "סבסוד" מהמדינה והציע לו לשלם 9,000 ₪ כאשר השאר יסובסד על ידי המדינה. מר רביבו חתם על הסכם לפיו עלות קורס עומדת על 9,000 ₪ וסבסוד של 3,000 וכן חתם על טופס סבסוד ועל שטר חוב בסך 12,000 ₪ (22-24 לתצהירו). לטענתו לא ניתן לו לעיין במסמכים לפני חתימתו או לאחריה, לא הוסבר לו על מה הוא חותם ולא ניתן לו עותק מהמסמכים אלא גילה עליהם לאחר שהנתבע הגיש השטר לביצוע בלשכת ההוצל"פ (ס' 25 לתצהירו).

228. לטענתו חתם על המסמכים לאחר שבית הספר הוצג לו כ"אקדמיה" למשחק; שבתום הקורס יקבל תעודת גמר אקדמית; שהוצגו לו מצגים לגבי תכני הקורס, המורים והנתבע עצמו שהציג עצמו כמי שמעלה הפקות רבות בארץ ובחו"ל בהן יוכל ליטול חלק גם מר רביבו עצמו (ס' 27-26 לתצהירו).

229. לטענת מר רביבו הוא התאכזב מתכני הקורס ומרמתו, במהלך השיעורים נעשו רמיזות מיניות לא הולמות כלפי תלמידים, והייתה אווירה לא נעימה (ס' 28 לתצהירו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

230. מר רביבו הוסיף וטען, כי למרות זאת שילם לנתבע את מלוא הסכום הנקוב בהסכם – תחילה 2 תשלומים במזומן בסך 750 ₪ שהנתבע לא סיפק בגינם קבלות, ובהמשך 10 תשלומים חודשיים נוספים בסך 750 ₪ ובסך כולל של 7,500 ₪ - כך ששילם את מלוא עלות הקורס בסך של 9,000 ₪ (ס' 29 לתצהירו).

231. בתום לימודיו ביקש מר רביבו תעודה והנתבע דרש כי יעבור מבחן על אף שהדבר לא מופיע בהסכם. למרות זאת מר רביבו ניגש למבחן אך הנתבע לא העניק לו תעודה מאחר שלטענתו לא עבר אותו (ר' ס' 31-33 לתצהירו).

232. לטענתו, הוא שלח לנתבע התראה ובה דרישה להשבת הכספים (ס' 36 לתצהירו) ובתגובה הוציא נגדו הנתבע צו הרחקה והגיש שטר לביצוע בהוצל"פ (ס' 37-38 לתצהירו). הנתבע טען כי מר רביבו הפר ההסכם בגלל שלא שילם את כל התשלומים והיו פיגורים ולכן הוגש שטר לביצוע. לטענתו הנתבע לא הציג כל ראיה לפיגורים, ומר רביבו טוען כי הוכיח ששילם את מלוא סכום הקורס בסך 9,000 ₪.

233. לטענתו הנתבע הגיש את שטר החוב לביצוע מבלי שפורטה עילה, מר רביבו הגיש התנגדות ביום 4.8.20 ובמהלך הדיון בהתנגדות (תט 20-09-29355) ביום 14.2.21 הודה ב"כ הנתבע כי שולם לנתבע מלוא הסכום בהסכם כך שמדובר בתביעת סרק (הדיון בהליך האמור קבוע להוכחות ליום 6.1.25 (ס' 41 לתצהירו)). לטענת מר רביבו הנתבע מוסיף להטרידו בכך שהגיש נגדו שתי תביעות דיבה נטולות בסיס המבוססות על מסרונים ששלח לשתי חברות שלו ומדובר ב"תביעות השתקה" קלאסיות המנסות להשתיק כל מי שמעז לחשוף את המתרחש מאחורי כתלי בית ספרו של הנתבע (ס' 43 לתצהירו).

234. מר רביבו הוסיף וטען כי מעשי הנתבע גרמו לו לעוגמת נפש ולרגשות שליליים קשים והוא חש מרומה ומנוצל.

235. מר רביבו דורש את השבת מלוא דמי הקורס בסך 9,000 ₪; פיצוי בגין הורדת דירוג האשראי בגין תיק הוצל"פ ובגין עוגמת הנפש הרבה שנגרמה לו בסך 15,000 ₪ ובסך כולל של 24,000 ₪ בתוספת ריבית והצמדה.

236. הנתבע מצדו הכחיש את טענותיו של מר רביבו וטען כי מתנהל ביניהם דיון בהליך לביצוע שטר שפתח נגדו בגין אי תשלום עבור החוג. לטענתו, על בית המשפט להותיר ההכרעה במחלוקת שביניהם לערכאות בהן החל הדיון קודם לתובענה זו.

237. עוד טען הנתבע כי טענותיו של מר רביבו מופרכות ונטולות אמת, הוא כתב פוסטים פוגעניים שפגעו בשמו הטוב של הנתבע והוא מטעה את בית המשפט (ס' 67-72 לתצהירו), והוא אף הגיש נגד מר רביבו תביעת לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

238. לטענת הנתבע, ביום 11.2.19 מר רביבו הגיע לראיון אישי ואודישן אותם עבר, ומתוך התחשבות במצבו הציע לו הנתבע סבסוד של 3,000 ₪. מר רביבו התעקש להירשם רק לאחר שיעור ניסיון ולאחר שאחיו, עורך-דין במקצועו, יעבור על ההסכם ויבדוק אותו. לאחר שיעור ניסיון הגיע מר רביבו עם ההסכם, טופס הסבסוד ושטר החוב חתומים, שילם דמי הרשמה והחל בקורס (ס' 74-78 לתצהירו).

239. הנתבע הכחיש כי אמר למר רביבו שהסבסוד הוא מטעם המדינה (ס' 81 לתצהירו); טען כי אין בחוזה כל אזכור למונח "אקדמיה" (ס' 85 לתצהירו); כי אין כל פסול בכך שהחוזה נעשה מולו בשם הבמה שלו (ס' 84 לתצהירו); וכי בקורס לימדו מורים שפורטו בהסכם וגם נוספים (ס' 87 לתצהירו).

240. לטענת הנתבע לא רק שמר רביבו לא התלונן על אווירה לא נעימה או רמיזות מטרידות או איכות לימודים ירודה, אלא הרבה לשלוח לו מסרונים, לשבח ולהלל אותו, להביא לו מתנות והמשיך להתגנב לשיעורים נוספים שאינם שייכים לקורס שלו אף לאחר סיום הקורס בחודש 12/19 (ס' 80; 88 לתצהירו).

241. לטענת הנתבע מר רביבו הפר את ההסכם, לא שילם את כל שכר הלימוד, לא שילם במועד ונצברו פיגורים, הסבסוד התבטל ושטר החוב הוגש לביצוע (ס' 89 לתצהירו). הנתבע הודה כי לא מסר למר רביבו תעודת גמר על אף שהיא מוכנה וזו תימסר לו לאחר שישולם החוב עבור שכר הלימוד (ס' 86 לתצהירו). לטענתו לא דיבר עם מר רביבו על המשך לימודים שכן לא עבר את המבחנים ולא היה טעם בכך (ס' 93 לתצהירו). הנתבע טען כי מר רביבו הגיע למבחן שתוי, לא זכר את המונולוג שלו, כי המבחן שלו מצולם ובמידת הצורך יציגו לבית המשפט (ס' 94 לתצהירו) ולאחר המבחן החל לשלוח הודעות לתלמידים אחרים והנתבע הגיש תלונה למשטרה. עוד טען כי לבקשתו גם הוצא נגד מר רביבו צו מניעת הטרדה מאיימת – אותו הפר מר רביבו פעמיים (ס' 94-95 לתצהירו).

242. עוד הוסיף הנתבע, כי מר רביבו הגיש נגדו 2 תלונות במשטרה על הטרדה מינית ועל קבלת דבר במרמה, הנתבע עבר חודשי חקירה אינטנסיביים, נגרמה לו השפלה, הוצא נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ, הוא עבר טראומה ומצבו הנפשי הוחמר, כאשר בסופו של יום התיק נסגר מחוסר אשמה מבלי שמר רביבו ערער על כך (ס' 96-97 לתצהירו).

243. אפתח בכך שאין בעצם קיומו של הליך מקביל תלוי ועומד בתביעה השטרית שמנהל הנתבע נגד מר רביבו (ת"ט 20-09-29355) כדי לעכב הליך זה או כדי למנוע הכרעה שיפוטית בו על סמך העדויות שנשמעו בו והראיות שהוגשו במסגרתו.

244. לא שוכנעתי כי נפל פגם כלשהו באופן בו חתם מר רביבו על ההסכם. אמנם מר רביבו ציין בעדותו כי :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

"זה לא כתוב בהסכם, אבל כשיושבים מולו הוא אומר דברים אחרים, ואז הוא מחתים אותנו על דברים תוך כדי דיבור, גם לא הציג בפניי שטר חוב, הוא לא הציג שטר חוב בפניי, רק אחרי זה הבנתי שקיים שטר חוב." (עמ' 47 ש' 31-33 לפר').

245. ואולם לא נטען וממילא לא הוכח לפניי כי קיימת למר רביבו מגבלה כלשהי המונעת בעדו לקרוא, להבין ולהסכים את שהוא חותם עליו.

246. בכל הנוגע לטענותיו של מר רביבו למצגים שהציג הנתבע ועליהם הסתמך –אמנם שוכנעתי כי מר רביבו סבר שבית הספר הוא מוסד אקדמי מוכר.

247. בתוך כך מר רביבו טען בעדותו לפניי כי :

"קודם כל טענות על הצעה לתעודה אקדמאית, בהתחלה שבאתי וישבתי הובטח לי תעודה אקדמית בסוף הקורס, לא קיבלתי אותה, יש הוכחות לזה מעשרות פרסומים שהוא מפרסם שהוא אקדמיה, כל תלמיד שבא והגיע ללמוד אצלו הוא אמר לו שהמוסד שלו הוא אחרת, הוא לא סתם בית ספר למשחק, אלא הוא מוסד אקדמאי שהוא מקבל בסוף תעודה אקדמית ויש הוכחות לזה, במאות פרסומים אפילו של האקדמיה, וגם תואר ראשון שהוא התחייב לאנשים." (עמ' 47 ש' 8-14 לפר').

248. אמנם מר רביבו הודה בעדותו כי לא ציפה לקבל תואר ראשון מקורס בן 20 מפגשים אך ציין כי : "לא, לא, לא ציפיתי לתואר ראשון ציפיתי לתעודה אקדמאית, זה מה שהוא אמר לי שאני אקבל." (עמ' 47 ש' 18-19 ; 23 לפר').

249. לצד זאת מר רביבו טען, כי אלמלא סברתו שהתעודה שיקבל בתום הקורס תהיה תעודה אקדמית לא היה נרשם לקורס, וכדבריו :

"זה לא על מה שכתוב, זה על מה שהוא הציג, זה מוכח בפרסומים שלו שהוא אקדמיה לאומנות הבמה, לי אישית שישבתי איתו בהתחלה וחתמתי על החוזה הובטח תעודה אקדמית בסוף הלימודים, וזה העיקר שתבעתי על זה, בגלל התעודה אקדמאית.... אני מגיע מעולם המשחק ואני יודע מה זה, אני באתי אליו ספציפית אני יודע שיש הרבה קורסים, בגלל שהוא הציג לי תעודה אקדמית אני נרשמתי לקורס הזה, ויש הוכחות זה מפורסם עד עכשיו, אתה יכול להיכנס בגוגל ולראות האקדמיה לאומנות הבמה." (עמ' 48 ש' 13-21 לפר').

250. למרות זאת לא השתכנעתי כי אלמלא סבר שמדובר בתעודה אקדמית לא היה נרשם לקורס. גם לו הייתי משתכנעת בקשר סיבתי בין סברתו כי יקבל תעודה אקדמית לבין החלטתו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

להירשם לקורס – לא שוכנעתי בנוק ממוני כלשהי שנגרם לו כתוצאה ממצגים אלו, בפרט בשים לב לכך שהשלים את לימודים בקורס וקיבל תמורה על הכספים ששילם.

251. מנגד, כן שוכנעתי שהנתבע הפר את ההסכם כלפי רביבו בכך שלא העניק לו תעודת גמר והפר את חובת תום הלב שלו בקיום הוראות חוזיות.

252. מר רביבו טען (באופן שלא נסתר) כי לא פיגר בתשלומים, כי לא הפסיק לימודיו, כי לא ביטל ההרשמה, כי לא ביטל הקורס וכי גם לא דחה אותו (ס' 30 לתצהירו).

253. מר רביבו טען (באופן שלא נסתר) כי לא קיבל תעודת גמר (ס' 31-35 לתצהירו). דבריו של מר רביבו נתמכים במכתב שהוציא בא-כוחו בזמן אמת לנתבע (צורף נספח 9 לתצהירו).

254. בנוסף, מר רביבו צירף לתצהירו קבלות על העברה בנקאית ועל תשלומים מכרטיס האשראי (נספח 8 לתצהירו) וב"כ הנתבע אף הודה בהליך אחר כי סך של 9,000 ₪ שולמו לנתבע (ר' פרוטוקול הדיון בבקשת ההתנגדות שהגיש התובע 3, נספח 10 לתצהירו).

255. מנגד, הנתבע לא צירף לתצהירו כל אסמכתה לאיזו מהטענה שטען, לא הסביר כיצד ובאיזה אופן היה פיגור בתשלום שכר הלימוד, ולא ציין מכוח מה דרש ממר רביבו לעבור בחינה כתנאי לקבלת תעודת גמר.

256. אם לא די בכך, בגרסתו של הנתבע התעוררו סתירות הפוגעות מניה וביה במהימנותה. בעוד שבסעיף 86 לתצהירו טען לקיומו של חוב בעטיו לא נמסרה למר רביבו תעודת גמר, בסעיף 94 לתצהירו טען לכך שמר רביבו לא עבר את המבחן (ס' 94 לתצהירו). מדובר בסתירה היורדת אל לב ליבה של הגרסה, באופן שהנתבע לא הצליח ליישב, וזאת גם בהתעלם מכך שכלל לא הסביר את העיגון החוזי לדרישתו למבחן כתנאי לתעודת גמר מלכתחילה (עמ' 140-141 לפר').

257. הנתבע גם טען כי ברשותו סרטון מבחינת הגמר של מר רביבו ואולם זה לא צורף ולא הוצג, וממילא לא שוכנעתי בכל טענת הגנה ראויה מצד הנתבע.

258. משקבעתי כי הנתבע הפר את ההסכם מול מר רביבו בכך שלא העניק לו תעודת גמר ובכך שעמד על זכות חוזית בחוסר תום לב ונקט נגדו הליך של הוצל"פ לשווא, נשאלת השאלה מה הנזק שנגרם למר רביבו ומה גובה הפיצוי שיש לפסוק לו בגין הפרה זו.

259. כאמור, לפי ס' 10 לחוק התרופות, זכאי הנפגע לפיצוי בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 21-02-49915 דבח ואח' נ' שטוחין

260. ס' 13 לחוק התרופות קובע כי מקום שהפרת חוזה גרמה נזק שאינו נזק ממון, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין.

261. אשר להימנעות ממתן תעודת גמר – אינני סבורה כי זו הסבה למר רביבו נזק כספי, וודאי לא כזה הניתן לכימות. גם אם הפרה שכזו הייתה מזכה את מר רביבו בביטול ההסכם, בשים לב להוראות ס' 9 לחוק התרופות שעניינו השבה לאחר ביטול, אין חולק על כך שמר רביבו סיים הקורס וקיבל תמורה בעד כספו (גם אם לא מיטבית כפי שציפה). בהתאם, אין מקום לחייב את הנתבע להשיב לו את דמי עלות הקורס בסך 9,000 ש"ח.

262. לצד זאת, הפרת ההסכם על ידי הנתבע בנקיטת הליכי הוצל"פ שלא כדין וההתנהלות מולו מזכה את מר רביבו בפיצוי על הנזק הממוני שההתנהלות מול הנתבע הסבה לו, אותו אני מעמידה בענייננו על סך של 6,000 ₪.

263. בנוסף, טענתו של מר רביבו כי הנתבע התנהל במהלך השיעורים בצורה אלימה, מזלזלת, משפילה ובוטה כלפיו וכלפי יתר התובעים והתבטא באופן מיני ולא ראוי כלפי תלמידים ותלמידות (ס' 16 לתצהירו) והתנהלותו הנכלולית ומעשיו גרמו לו לעוגמת נפש ורגשות שליליים וקשים (ס' 44 לתצהירו) – הוכחה כנכונה, באופן שמזכה את מר רביבו בפיצוי על עוגמת הנפש שנגרמה לו כתוצאה מהתנהלות זו, וכתוצאה מנקיטת הליך הוצל"פ ללא עילה - בסך של 3,000 ₪ נוספים.

264. אשר על כן הנתבע ישלם לתובע 3, מר רביבו, סך של 9,000 ₪.

תובע 5 מר יורי שמועילוב (להלן – "מר שמועילוב")

265. לטענת מר שמועילוב, בשנת 2019 בהמשך לפנייתו של הנתבע אליו בפייסבוק, הוא הגיע לאודישן. הנתבע ציין כי הוא מוכשר וכי עלות הקורס 18,000 ₪ אך יש "סבסוד". משטען התובע כי אינו יכול לשלם באופן קבוע, הנתבע הציע שישלם כל אימת שיהיה בידיו כסף עד לסכום מוסכם של 8,000 ₪. הנתבע החתים אותו על הסכם ועל שטר חוב בסך 12,000 ₪, מבלי שציין בפניו את תוכנם ומבלי ליתן לו עותק מהם (ס' 14-17 לתצהירו).

266. לטענתו, בנוסף להצגת בית הספר כ"אקדמיה", הנתבע אמר לו שיוכל לקבל תואר ראשון אם ישלים 3 שנות לימודים בבית הספר (ס' 18 לתצהירו).

267. לטענתו הוא הוטעה ממצגי השווא של הנתבע (בעניין טיב בית הספר, הזכאות לתעודת גמר אקדמית, גביית הסבסוד, תכני הקורס, זהות המורים וכיו"ב – ס' 19 לתצהירו). עוד טען כי היה המום מהתנהלותו של הנתבע בקורס שכללה איום על תלמידים לביטול הסבסוד אם יאחרו, דרישה לביצוע תרגילים פרובוקטיביים, השפלה והטרדות מיניות. לטענתו הנתבע נהג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

להעיר כלפיו הערות מיניות לא הולמות ובאחד התרגילים הנתבע דרש ממנו להיכנס עמו לחנות מרקחת, להעמיד פנים כי הם בני זוג ולבקש לקנות קונדומים (ס' 20-22 לתצהירו).

268. לטענתו לקראת סיום הקורס נשאר 3 תלמידים והנתבע החל לבטל שיעורים, ובוטלו לו לפחות 10 שיעורים (ס' 23-24 לתצהירו). ביום 13.2.20 פנה אליו הנתבע בבקשה שיעביר תשלום נוסף. בשלב זה שילם מר שמועילוב 7,300 ש"ח במזומן והנתבע לא העביר לו קבלות. לטענת מר שמועילוב הוא העלה בפני הנתבע טענותיו לעניין הבטחות על טיסות להופעות בחו"ל, תעודת סיום, מופע סיום שנה וכיו"ב הבטחות שלא קוימו, ביקש כי תינתן לו תעודה וכי יקוזז לו שווי 10 שיעורים שלא התקיימו. הנתבע הכחיש טענותיו באופן לקוני לא הייתה בפיו כל תשובה לביטול 10 שיעורים, אי מתן תעודת גמר ומופע סוף שנה, ורק טען שלא הבטיח טיסות (ס' 29-25 לתצהירו).

269. מר שמועילוב הוסיף וטען כי בהמשך לתכתובות בינו לבין הנתבע בעניין זה מיום 13.2.20, הנתבע חסם אותו, וביום 29.10.20 הגיש שטר לביצוע ללא כל עילה ואף מבלי לצרף ההסכם (תט 523367-10-20), כאשר נכון לאותו מועד שילם 7,300 ש"ח עבור הקורס. למרות זאת גובה החוב בפתיחת התיק עמד על לא פחות מ – 8,226 ש"ח (ס' 30-31 לתצהירו). מר שמועילוב הגיש התנגדות לביצוע השטר וזו תלויה ועומדת.

270. מר שמועילוב טען כי חווה עוגמת נפש רבה בגלותו שהמצגים שהציג הנתבע טרם חתימת ההסכם היו כוזבים, ולאור הפרותיו של הנתבע את ההסכם, יחסו הלא ראוי כלפי התלמידים בכלל וכלפיו בפרט ופתיחת תיק ההוצל"פ נגדו על לא עוול בכפו (ס' 33 לתצהירו).

271. מר שמועילוב ביקש כי יוחזרו לו דמי ההשתתפות בקורס בסך 7,300 ש"ח, תשלום לעו"ד בגין התנגדות בתיק הוצל"פ בסך 4,000 ש"ח; פיצוי בגין הורדת דירוג האשראי; ופיצוי בגין פגיעה באוטונומיה, רגשות שליליים ועוגמת נפש בסך 15,000 ש"ח, ובסך הכל 26,300 ש"ח בתוספת ריבית והצמדה.

272. לטענת הנתבע, בינו לבין מר שמועילוב מתקיימים הליכים משפטיים בתביעה שהגיש נגדו הנתבע בעניין חוב שהותיר (תט 52157-12-20).

273. הנתבע טען כי ביום 3.3.19 הגיע אליו מר שמועילוב לאודישן וראיון אישי אותם עבר בהצלחה, ולאחר שמר שמועילוב סיפר כי מצבו הכלכלי אינו טוב הנתבע נתן לו סבסוד. לאחר הסבר על תוכן ההסכם ועל הסבסוד מר שמועילוב חתם על טופס ההרשמה, על טופס הסבסוד ועל שטר החוב, הוא הבין על מה חתם ולא היה מוגבל בזמן והאמור בו מחייב אותו. מר שמועילוב גם שילם דמי הרשמה בסך 450 ש"ח במזומן והחל הקורס ביום 5.3.19 (ס' 112-114 לתצהירו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

274. הנתבע הוסיף וטען כי אין בהסכם אזכור למילה "אקדמיה", מדובר בקורס בן 30 מפגשים בלבד שברור כי לא מצמיח זכאות לתואר אקדמי (ס' 116 לתצהירו), כי אין למר שמועילוב כל אסמכתה לטענה על השפלות או הטרדות, ולגבי התרגיל אליו מתייחס מר שמועילוב – הנתבע נחקר במשטרה והתיק נסגר מחוסר אשמה (ס' 117-118 לתצהירו).

275. הנתבע הוסיף וטען, כי מר שמועילוב לא עמד בתנאי החוזה, לא הכין שיעורי בית, היה מאחר והשיעורים לא התבטלו אלא רק כשהייתה הפסקת חשמל ושיפוץ בבניין. בנוסף, לטענת הנתבע מר שמועילוב השתתף בשיעורי אקסטרס עם מורים מפורסמים ללא עלות וניצל את הנתבע, וכן ניתן לראות שהיה בפיגורים בתשלומים ונשלחו לו הודעות מסרונים (ס' 119-121 לתצהירו). הנתבע טען כי מר שמועילוב לא הגיע למבחני הסיכום ולא סיים הלימודים, הפסיק לשלם את שכר הלימוד ולכן הסבסוד בוטל והוגש שטר החוב לביצוע בקיזוז התשלום שבוצע על ידו (ס' 122 לתצהירו).

276. תחילה אציין כי הליך תט 20-12-52157 עוכב, וממילא אין בהליך אחר תלוי ועומד באותו עניין כדי למנוע הכרעה בתיק זה על סמך העדויות וחומר הראיות שהוגש.

277. גם גרסתו של מר שמועילוב, בדומה לגרסאותיהם של קודמיו, הייתה בעיקרה מהימנה בעיניי. ב"כ הנתבע הציג בפני מר שמועילוב שאלות ספורות בלבד בחקירה הנגדית, ולמעשה לא עלה בידי הנתבע לסתור את האמור בתצהירו. במהלך חקירתו הנגדית הקצרה נראה היה כי מר שמועילוב ביקש לטעון ולהציג שלל טענות וטרוניות נגד הנתבע, ואולם ב"כ הנתבע הסתפק בחקירה נגדית קצרה באופן שנדמה כי נועד להשתיק את מי שעלול לחשוף מידע מזיק (עמ' 50 לפרי').

278. אשר לטענותיו של מר שמועילוב לפגמים ברצון באופן ההחתמה על ההסכמים – לא שוכנעתי בטענות אלו, בדומה לשאר התובעים. כל עוד לא נטען וממילא לא הוכח כי מר שמועילוב סובל מלקות המונעת בעדו לקרוא להבין ולהסכים למסמכים עליהם הוא חותם – הוא מוחזק כמי שחתם ביודעין ומרצון על הסכמים אלו.

279. אשר למצגים - גם כאן, בדומה לתובעים הקודמים, הגם ששוכנעתי כי מצגי שווא אכן הוצגו, וכי מר שמועילוב אכן הסתמך עליהם – ספק בעיניי אם הוכח קשר סיבתי בין המצגים להחלטה להירשם לקורס, וככל שכן – לא הוכח בעיניי נזק ממוני בר כימות שנגרם כתוצאה מההסתמכות על מצגים אלו דווקא.

280. בנוסף לאמור, לא רק שלא שוכנעתי כי מר שמועילוב הפר חוזה כלפי הנתבע באופן שהצדיק ביטול הסבסוד ונקיטת הליכי הוצל"פ כלפיו, אלא שהנתבע עצמו הפר את ההסכם כלפי מר שמועילוב בכך שלא סיפק לו את מלוא התמורה לה התחייב על פיו, ולא רק זאת אלא שהוסיף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

חטא על פשע ופעל בחוסר תום לב על מנת לטעון להפרת חוזה מצד מר שמועילוב ולפתוח הליך הוצל"פ נגדו.

281. על פי ההסכם בין מר שמועילוב לנתבע, שכר הלימוד המלא עמד על סך של 12,000 ₪, מר שמועילוב קיבל סבסוד בסך של 3,600 ₪ והיה עליו לשלם סך של 8,400 ₪ החל מחודש 4/19 ועד 15.4.20. הנתבע התחייב לקורס בן 30 מפגשים (ר' נספח 4 לתצהירו של תובע 5).

282. אין חולק על כך שמר שמועילוב השתתף בשיעורים.

283. לצד זאת, מר שמועילוב טען (באופן שלא נסתר) כי נשארו בקורס שלו 3 תלמידים בלבד ובוטלו להם כ- 10 שיעורים. הנתבע טען בעדותו כי מעולם לא ביטול שיעורים וכי השיעורים התבטלו רק כשהייתה קורונה או אזעקות (עמ' 119 ש' 15-17 לפר') וכי לתובע 5 לא התבטל שום שיעור (עמ' 120 ש' 1-2 לפר').

284. בעוד שטענתו של מר שמועילוב מוצאת תמיכה בתכתובת הווטסאפ והשיחה המוקלטת מזמן אמת בינו לבין הנתבע (נספחים 5 ו- 6 לתצהיר התובע 5), אינני סבורה כי הנספחים שצירף הנתבע לתצהירו תמכו בצורה כלשהי בגרסתו. הדבר מחזק את גרסת מר שמועילוב.

285. אשר על כן, שוכנעתי כי הנתבע ביטל למר שמועילוב 10 שיעורים. אם על פי ההסכם הנתבע התחייב להעניק 30 שיעורים וביטל 10 הרי שהפר ההסכם ומר שמועילוב זכאי לבטלו. ואולם לא ניתן לקבל השבה על תמורה שניתנה. לכאורה תמורת ההשבה צריכה לעמוד על כשליש מעלות הקורס (כ- 2,800 ₪). לצד זאת, מהתכתבויות הווטסאפ שצורפו על ידי הנתבע עולה כי מר שמועילוב הגיע גם לשיעורים פרטיים ולשיעורים נוספים על אלו הפורמליים שבקורס. מר שמועילוב לא התייחס לכך ולא ציין לכמה שיעורים נוספים הגיע בדיוק ולא הוכיח את הסכום המדויק שיש להשיב לו, באופן שלא מאפשר לי לפסוק לו פיצוי בגין ראש נזק זה ולו על דרך אומדנה.

286. זה המקום לציין כי לא ברור באיזו עילה נפתח תיק הוצל"פ נגד מר שמועילוב. הנתבע אמנם ציין בתצהירו כי מר שמועילוב איחר בתשלומים ונשלחו לו הודעות בעניין זה (צירף כנספח י"א לתצהירו). ואולם יש להניח כי אלמלא הייתה נכונה טענתו של מר שמועילוב כי סוכם שישלם כשיוכל – הנתבע היה פועל נגדו בהליך הוצל"פ עוד הרבה קודם לכן, כפי שעשה ביחס לתובעים האחרים. בענייננו כלל לא נשלחה למר שמועילוב התראה מטעם עו"ד לפני נקיטת הליך ההוצל"פ, ייתכן שלא בכדי. משכך, לא רק שלא הוכחה הפרת הסכם מצד מר שמועילוב, אלא שוכנעתי כי הנתבע פעל בחוסר תום לב בפתיחת תיק הוצל"פ נגד מר שמועילוב בנסיבות.

287. משכך, אני מוצאת לנכון לחייב את הנתבע לפצות את מר שמועילוב על הוצאותיו בניהול הליך ההוצל"פ בסך 4,000 ₪ (כפי שנתבע).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

288. בנוסף, בשים לב לסרטונים שהוצגו כנספחים 7 ו- 8 לתצהירו של התובע 1 מר דבח לעניין האופן בו העביר הנתבע שיעורים, ובשים לב לכך ששוכנעתי כי ההתנהלות הכללית של הנתבע הייתה משפילה, פוגענית ובעלת הערות מטרידות ולא נעימות, אני מוצאת לנכון לקבל את טענתו של מר שמועילוב לעניין הערות מיניות בלתי הולמות ולעניין התרגיל בו דרש ממר שמועילוב להכנס עמו לבית מרקחת להעמיד פנים שהם בני זוג ולבקש קונדומים – וזאת למרות הכחשתו הכללית של הנתבע (עמ' 130 לפר').

289. התנהלות זו ודאי גרמה למר שמועילוב לעוגמת נפש, אותה אני מעמידה בנסיבות על סך של 3,000 ₪.

290. אשר על כן הנתבע ישלם למר שמועילוב סך של 7,000 ₪.

תובעת 6, גב' ויקטוריה נובה (להלן – "גב' נובה")

291. לטענת גב' נובה, היא אם חד הורית עם 2 ילדות קטנות ובעלת 40% נכות נפשית קבועה עם 100% אי כושר תפקודי, אשר עברה בתקופה הרלוונטית הליכי גירושין קשים והייתה בעיצומה של פשיטת רגל (ס' 14-15 לתצהירה).

292. לטענתה בעקבות פרסומים הגיעה אל הנתבע ביום 24.6.19, ולאחר שיחת היכרות בה למד הנתבע כי היא בעלת בעיות נפשיות קשות, גדלה בבית יתומים ואמה נפטרה שנה קודם – העביר אותה "אודישן" מופרך במהלכו הזכיר לה שאמה נפטרה ומשעולם לא אהבה אותה באופן שערער את מצבה הנפש וגרם לה למרר בבכי משך כחצי שעה. לאחר שהודיע לה כי עברה האודישן, הציע לה תפקיד באחת ההצגות שתכנן "לביים" כדמות בשם אירנה – תפקיד שמעולם לא הוצע לה לאחר מכן. בהמשך ציין כי היא מוכשרת ולנוכח כשרונה ועל אף שעלות הקורס היא 12,000 ₪ - טען כי ישמח לתת לה מלגה והיא תשלם 9,000 ₪ עבור הקורס שייפרסו ל – 18 תשלומים חודשיים של 500 ₪. עוד נקבע כי ישולמו דמי הרשמה בסך 450 ₪. גב' נובה חתמה על ההסכם, על טופס הסבסוד ועל שטר החוב מבלי שהוסבר לה על מה היא חותמת, מבלי לתת לה עותק מהמסמכים ומבלי לגלות לה ששטר החוב בסכום גבוה מזה שבהסכם (ס' 16-19 לתצהירה).

293. לטענתה טרם החתימה על ההסכם היא הוטעתה ממצגי הנתבע (ביחס לטיבו של בית הספר, לטיבה של תעודת הגמר המוענקת בסיום הקורס, לקיומם של ימי צילום ומופע סיום, לתכני הקורס וכיוב); השיעורים התנהלו באווירה לא נעימה ופעמים רבות הנתבע השפיל אותה לעיני כל הכיתה על אף שהיה ידוע לו מצבה הנפשי הקשה (ס' 20-21 לתצהירה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

294. לאחר מספר שיעורים ולאור הדרדרות מצבה הנפשי וגירושיה – היא ביקשה להקפיא השתתפותה בקורס ולהפסיק הגעתה. על אף שהעבירה לנתבע ביום 23.3.20 מייל ובו דו"ח סוציאלי מהעובדת הסוציאלית שטיפלה בה, המסביר מדוע קשה לה להגיע שיעורי המשחק ועל אף שהנתבע התבקש לשקול ביטול/הפחתת הסכום שתחויב בו כאשר תפסיק הלימודים – הנתבע סירב לבקשתה להקפיא את השתתפותה בקורס או להפחית את חובה בשרירות לב קיצונית ובחוסר תום לב, והיא נאלצה להפסיק להגיע לקורס בעודה ממשיכה לשלם תמורתו (ס' 22-26 לתצהירה).

295. גב' נובה הוסיפה וטענה כי ביקשה לשלם את יתרת תשלומיה בהוראת קבע, ובחודש 2/20 ביקשה מהנתבע חשבון מסכם. כשהלה העביר לה אותו בעיכוב של חודשיים הוא דרש את תשלום הסבסוד ואיים כי אם לא תשלם את מלוא החוב כולל הסבסוד יפתח נגדה תיק הוצל"פ (ס' 28 לתצהירה). ביום 2.4.20 קיבלה מכתב התראה מב"כ הנתבע בו צוין כי היא נדרשת לשלם סך כולל של 11,500 ₪ וכי אם לא תשלם – יוגש שטר החוב לביצוע בהוצל"פ (ס' 30 לתצהירה).

296. לטענתה לאחר שיחתה עם ב"כ הנתבע, ומכתב נוסף שהלה שלח אליה ביחס לגובה החוב המעודכן, ביום 7.7.20 נשלחה אליה הצעת הסדר תשלומים לפיו תשלם 10,916 ₪. רק בשל חששה מפתיחת תיק הוצל"פ נוסף ומצבה הנפשי המעורער והיותה בהריון הסכימה בלית ברירה להסדר מול הנתבע (ס' 29 לתצהירה), כאשר ההסדר הינו תוצאה של עושיק וכפיה לפי ס' 17 ו – 18 לחוק החוזים (ס' 29-32 לתצהירה). לטענתה, החל מאותו מועד היא משלמת לנתבע את תשלומי ההסדר הבלתי חוקי שנכפה עליה כאשר עד למועד הגשת תצהירה שילמה לנתבע סך של 10,720 ₪ שאת השבתם היא דורשת כעת, לצד פיצוי בסך 20,000 ₪ בגין עוגמת נפש ובסה"כ 30,720 ₪ בתוספת ריבית והצמדה.

297. הנתבע הכחיש את טענותיה של גב' נובה. לשיטתו, לאחר שגב' נובה עברה אודישן היא חתמה על טופס ההרשמה ושטר חוב ושילמה דמי הרשמה, ומשלא עמדה בתנאי ההסכם וטופס הסבסוד הוא נאלץ לפנות לעו"ד כדי לנקוט בהליכים משפטיים (ס' 124-125 לתצהירו). בעקבות זאת גב' נובה קיבלה ביום 5.7.20 מכתב התראה לפני ביצוע שטר בהוצל"פ, פנתה למשרד ב"כ הנתבע וביקשה לשלם החוב בפריסה לתשלומים. גב' נובה עמדה בתשלומים והחוב סולק (ס' 126 לתצהירו).

298. לטענתו מצבם הבריאותי או הנפשי של התלמידים איננו מעניינו, גב' נובה חתמה על הסכם לאחר שקראה אותו והבינה את תוכנו, לא ביטלה אותו תוך 14 יום, החלה את הלימודים, הייתה מאחרת ללימודים, אף פעם לא הכינה שיעורי בית, ורק לאחר שלמדה מספר חודשים בבית הספר וצברה פיגורים בתשלום שכר הלימוד – טענה בפניו כי היא בעלת בעיות נפשיות. מכתבה של העובדת הסוציאלית הגיע בחלוף מספר חודשים מהמועד שבו החלה גב' נובה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

ללמוד בקורס ולא צוין בו שהלימודים גרמו לה לנזק או השפלות וממילא טענות אלו לא הועלו בזמן אמת, לא הוגשה בעניינן תלונה ולא הוכחו (ס' 127-135 לתצהירו).

299. עוד טען הנתבע, כי הצדדים הגיעו בסופו של יום להסדר, נעשתה לה הנחה משמעותית וחובה נפרס לתשלומים נוחים והצדדים הגיעו להסכמה בדבר העדר תביעות הדדית, ומשכך יש לדחות תביעתה ולחייבה בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד.

300. אציין כי שוכנעתי שלאחר חתימת גב' נובה על ההסכם, זו אכן ביקשה להפסיק את לימודיה בקורס ושלחה אל הנתבע דו"ח עובדת סוציאלית שנתקבל בידיו. בדו"ח פורטו תנאי חייה הקשים של גב' נובה שלאורם התבקש ביטול הסכום בו תחויב או הפחתתו (נספח 5 לתצהירה).

301. לאחר דין ודברים בין הצדדים ביום 7.7.20 שלח ב"כ הנתבע לגב' נובה הסכם תשלום חוב לסגירת כלל חובותיה כלפי הנתבע (נספח 8 לתצהירה).

302. בסעיף 1 להסדר (שכותרתו "הסדר תשלום חוב – טרום תביעה) נקבע:

"בשם מרשי, שטוחין דמיטרי (הכשרון שלי), הריני להודיעך כי כנגד תשלום בסך כולל של 10,000 ₪ אשר ישולם על ידך או מי מטעמם, בהפקדות ישירות לחשבון הבנק עפ"י המפורט מטה, ייחשב חובך כנפרע ולא יהיה למרשי או מי מטעמו כל טענות ו/או תביעות כנגדך בגין חובך והכל כמפורט להלן:

"....

303. ללמדך שבחתימה על ההסדר ויתר הנתבע על טענותיו כלפי גב' נובה ביחס לחוב כלפיו. ואולם אין בהסדר התחייבות הדדית או מקבילה מצד גב' נובה להימנע מהעלאת טענות כלשהן כלפיו בעתיד.

304. גם על גבי כתב התנועות בפקדון שצורף כנספח 8 לתצהירה של גב' נובה, היה זה ב"כ הנתבע שציין בכתב ידו "מאשר כי החוב סולק במלואו וכי לצדדים לא תהיה כל תביעה ו/או טענה האחד כנגד רעהו". ואולם לצד מלל זה מופיעה חתימת ב"כ הנתבע בלבד ולא חתימתה של גב' נובה.

305. כאשר נשאלה גב' נובה בחקירתה הנגדית על הסדר התשלומים עליו חתמה הודתה בכך אך ציינה כי הוויתור על הטענות היה "בלי קשר למשפט" (עמ' 51 ש' 14, 16 לפר'), וכי היא לא פנתה אליהם אחרי זה "אז לא היה לי טענות." (עמ' 51 ש' 18 לפר').

306. לצד זאת, ועם כל הצער והכאב שבלב על התובעת 6, גם אם ויתור התביעות חל באופן חד צדדי על הנתבע בלבד ואינו כובל את גב' נובה, לא שוכנעתי כי נקיטת הליכי ההוצאה לפועל על ידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

הנתבע בעניינה נעשתה שלא על פי ההסכם בשים לב להוראתו המפורשת כי ביטול הקורס או דחייתו תחייב בתשלום דמי הקורס המלאים.

307. נראה כי גם גב' נובה עצמה סברה כך בזמן אמת.

308. מתכתובות המייל שצורפו כנספח י"ב לתצהיר הנתבע עולה כי התובעת 6 החלה ליטול חלק בקורס, כי מדי פעם אחרה בתשלומים וכי ביום 28.10.19 כתבה התובעת 6 לנתבע:

"..אני חייבת להקפיא את הלימודים דים. חודש חופש הזה כלל לא כזר אלא ההפך, מצב נפשי התדרדר מאוד. אני לא יכולה לתת את כל כולי בלימודים כרגע גם אם לא חלק ממני, לא מסוגלת להשקיע אפילו בלסדר את הארון, וכלל לא בלהתרכז בלימודים ולא רוצה סתם לפספס כי אני אוהבת את הלימודים ורוצה ללמוד ולהשקיע אבל לא ככה כש אני נלחמת על כול פרוסות לחם ועל כול דקה שאצליח להירדם בה.

אני מתמודדת עם הרבה בלגן עדיו ויותר חשוב לי להשתקם. **כמובן כמו שאמרתי אני ימשיך לשלם כמו שעון כמו עד עכשיו ועם תחליט לקחת את הסבסוד אני יבין כי תיהיה צודק במאה אחוז, למרות שבתוכי מקווה שלא תיקח ותצליח להבין אותי.**

לא רוצה להרגיש מועקה ופחד מלדבר איתך על זה כי זה עוד יותר פוגע בי השטיקה בזאת אבל אני מאוד צריכה וחייבת בסך הכול הקפאה של כמה חודשים ואז לחזור בכול הכוח."

(ר' עמ' 125-126 לקובץ שני לתער הנתבע, שגיאות הכתיב – במקור, הדגשה שלי – מר"א)

309. בהתאם, גם לא שוכנעתי כי קיימת לגב' נובה עילה לביטול ההסכם המקורי עליו חתמה עם הנתבע או הסדר הפשרה אליו הגיעה עמו בהמשך, הואיל ולמרות טענותיה קורעות הלב של גב' נובה אשר למצבה האישי והנפשי בעטים נאלצה להקפיא לימודיה בקורס ולמרות מכתבה של העובדת הסוציאלית מחודש 1/20 – לא הוצגה כל חוות דעת או אסמכתה מספיקה שעשויה ללמד על פגם ברצון במועד החתימה על ההסכם המקורי או במועד ההגעה להסדר הפשרה מול הנתבע.

310. אשר על כן, ולמרות כל הצער שבדבר, אין לי אלא לדחות את תביעתה של גב' נובה.

התובע 8, מר מתן איילה (להלן – מר איילה)

311. לטענת מר איילה, הוא חתם ביום 11.8.15 על הסכם עם הנתבע לאחר מצגים שהוצגו לו לעניין הצגת בית הספר כ"אקדמיה", לעניין הסבסוד, לעניין תעודת הגמר, לעניין תכני הקורס וכו'. טרם החתימה ציין הנתבע כי שווי הקורס 10,500 ₪ כאשר בשל כשרונו של מר איילה הוא ישלם 6,000 ₪ והיתרה בסך 4,500 ₪ תסובסד. לבקשת מר איילה הסכים הנתבע שהלה ישתתף ב – 2-3 שיעורי ניסיון טרם יחליט, והבטיח שאם מר איילה יבקש לבטל השתתפותו לאחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

שיעורי הניסיון – לא יחויב בסך ה – 6,000 ₪ אך השמיט מההסכם הבטחה זו שבעל-פה (ס' 15-14 ; 18 לתצהירו).

312. לטענת מר איילה לא הוסבר לו על מה הוא חותם, הוסתר ממנו שטר החוב שצורף להסכם והוא לא קיבל העתק מהמסמכים עליהם חתם (ס' 17 לתצהירו).

313. מר איילה ציין, כי במעמד חתימת ההסכם ביקש לשלם עבור הקורס בשיקים מדי חודש והנתבע הסכים לכך. עם זאת במעמד חתימת ההסכם לא נתן לנתבע את השיקים אלא הודיע לו כי יעביר לו השיקים רק לאחר שישתתף בשיעור נסיון או שניים ויחליט כי הוא מעוניין להמשיך בקורס. הנתבע הסכים ולמרות זאת לקח את פרטי כרטיס האשראי של מר איילה לצורך צילומי בוק שסידר לו הנתבע אצל חבר שלו (ס' 19-20 לתצהירו).

314. מר איילה השתתף לטענתו בשיעור ניסיון אחד, ולמחרת הזדעזע לקבל מהנתבע הודעת ווטסאפ ובה הקלטת גבר (ככל הנראה הנתבע) בעיצומו של אקט מיני עם גבר אחר. לאחר קבלת ההקלטה החליט מר איילה כי אינו מעוניין ללמוד בקורס והודיע זאת לנתבע אך הלה סירב לאפשר לו לבטל ההסכם, איים עליו כי יפעיל את עורך דינו והתובע השיב כי ההקלטה מהווה הטרדה מינית ואם הנתבע לא יאפשר לו לבטל ההסכם – יגיש נגדו תלונה במשטרה (ס' 21-24 לתצהירו).

315. כשבועיים לאחר מכן, על אף שסוכם כי התשלומים ישולמו בשיקים – השתמש הנתבע בפרטי כרטיס האשראי של מר איילה שהיו שמורים אצלו שלא כדין, ללא אישורו וללא ידיעתו, וחייב את כרטיסו בסך של 10,000 ₪, ללא אישור וללא הרשאה מצד מר איילה (ס' 25-26 לתצהירו).

316. מר איילה הצליח לקבל את כספו מחברת האשראי ולחסום את כרטיסו, אך חצי שנה לאחר מכן פתח נגדו הנתבע תיק הוצל"פ על סך 11,000 ₪, וזאת מבלי שנשלח קודם מכתב התראה (ס' 27-29 לתצהירו). בשל חוסר ניסיונו לא ידע מר איילה כי עליו להגיש התנגדות לבקשת הביצוע ובעקבות זאת חשבונו ומשכורותיו עוקלו. למרות ניסיונותיו להסתיר העניין הדבר התגלה וגרם לו לבושה ולנזקים ולעוגמת נפש עצומה (בפרט על רקע העובדה שהחל אותה עת עבודה חדשה כדובר בכנסת). מר איילה גם היה אותה עת בעיצומי ההכנות לחתונתו, ועל רקע זאת רבה עוד יותר עוגמת הנפש שנגרמה לו, עת צריך היה להתמודד עם פקידי הוצל"פ ושיחות טלפון עם הבנק שמודיעות לו על עוד עיקולים וסירובי הבנק להעניק הלוואות. בסופו של יום ורק לאחר קשיים רבים הבנק ניאות להעניק לו הלוואה ממנה שילם את 11,000 ₪ וביום 6.10.18 התיק נסגר, כאשר בסך הכל שילם לנתבע סך של כ – 12,000 ₪ בגין חתימה על הסכם והשתתפות בשיעור ניסיון אחד בלבד. (ס' 30-39 לתצהירו).

317. התובע 8 דרש פיצוי בסך 12,000 ₪ על הכספים ששילם בעד קורס והחוב בתיק ההוצל"פ בעוד שהשתתף בשיעור נסיון אחד ; פיצוי בעד הורדת דירוג האשראי בגין התיק ; החזר תשלום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

שכ"ט עו"ד עבוד הסדרת החוב בהוצל"פ בסך 750 ₪; החזר תשלום לחברת BDI להסרת הדירוג השלילי בגין תביעת הנתבע בסך 1,250 ₪; אבדן ימי עבודה בסך 2,500 ₪; ריבית בגין הלואה בסך 3,500 ₪ ופיצוי בגין עוגמת נפש בסך 20,000 ₪, ובסה"כ 40,000 ₪ בתוספת ריבית והצמדה.

318. הנתבע מצדו הכחיש טענותיו של מר איילה. לטענתו, מר איילה חתם על ההסכם לאחר שקרא והבין אותו, לא היה מוגבל בזמן, ולא הוצג לו כל מצג אשר להיות בית הספר "אקדמיה" (ס' 154-156 לתצהירו).

319. הנתבע טען עוד כי בניגוד לגרסתו של מר איילה, הוא ביקש לשלם בכרטיס אשראי ולא בשיקים ובית הספר מאפשר שיעור ניסיון אחד לפני הרשמה ללא עלות אך לא לאחר ההרשמה ובשום שלב הוא לא הבטיח למר איילה כי יבטל לו החוזה ללא עלות. התובע מסר את פרטי האשראי שלו ביום 11.8.15 והתשלום הראשון אמור היה להתבצע ביום 15.9.15. התובע שילם בנפרד על "בוק" אותו גם קיבל (ס' 157-159 לתצהירו).

320. לטענת הנתבע, מר איילה אינו זכאי לתעודת גמר משהשתתף בשני שיעורים בלבד. מר איילה נרשם לקורס ביום 11.8.15 והקורס החל ביום 25.8.15. היו לו 14 יום לבטל החוזה אך לא עשה כן אלא רק לאחר שקיבל מכתב אזהרה על איחורים לשיעורים שכן היה מאחר תמידי ורק ביום 1.9.15 מסר כי אינו רוצה ללמוד כי אין לו זמן פנוי (ס' 161-162 לתצהירו).

321. לטענת הנתבע, ביום 6.9.15 הנתבע יצר קשר עם התובע שהסכים לשלם הסכום אך 3 ימים לאחר מכן ביטל את העסקה מול חברת האשראי (ס' 163 לתצהירו).

322. עוד טען הנתבע כי מר איילה לא צירף כל אסמכתה להוכחת טענתו להטרדה מינית, לא צירף ההקלטה, לא הגיש תלונה וכו'. הנתבע גם נחקר בחשד להטרדות מיניות והתיק נסגר מחמת חוסר אשמה (ס' 164 לתצהירו).

323. ביום 25.12.17 נפתח נגד מר איילה תיק הוצל"פ, ביום 12.1.18 נמסרה לו אזהרה והוא לא הגיש התנגדות וביום 1.3.18 במסגרת הליכים שננקטו בתיק נתפסו כספי מר איילה בבנק אוצר החייל בסך 10,796 ₪ וניתנה החלטת רשם למימוש. ביום 25.3.18 הגיש מר איילה באמצעות עו"ד, כתב בקשה לצו חיוב בתשלומים ובתצהיר טען כי נאלץ לבטל ההסכם בשל מצב כלכלי קשה באופן שפוגע במהימנות גרסתו. ביום 26.3.18 ניתנה החלטת רשם הוצל"פ שהתחשבה במצבו ומשלא יישם אותה שוב ננקטו הליכי הוצל"פ ובוצע עיקול חשבון בנק ומשכורת, ורק לאחר שהוגשה לתיק ההוצל"פ בקשה להכריז על התובע כמוגבל – שילם התובע את החוב והתיק נסגר. (ס' 166-169 לתצהירו).

324. לטענת הנתבע, תביעתו של מר איילה נגועה בשיהוי וכמעט בהתיישנות שכן למד בחוג בשנת 2015, כשש שנים לפני הגשת התביעה, הנספחים שצורפו לתצהיר מתייחסים לשנים מאוחרות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

לשנה בה סיים לימודיו אצל הנתבע באופן שמשליך על גרסתו. בנוסף, לטענתו כי הוטרד על ידי הנתבע ונזקק לטיפולים פסיכולוגיים לא צירף כל אסמכתה ולא הרים הנטל המינימלי להוכיח פגיעה בדרך כלשהי על ידי הנתבע.

325. עוד טען הנתבע כי התובע 8 שילם בשנת 2015 את מלוא חובו בתיק ההוצל"פ ומדובר בהודאה בחוב.

326. ראשית, לא שוכנעתי כי תשלום החוב בהוצל"פ משמעה הודאה בחוב. גם אין בעובדה שנוהל נגדו כנתבע הליך הוצל"פ שנסגר בתשלום החוב על ידו כדי להוות מעשה בית דין ביחס לטענותיו בהליך זה כתובע, בין היתר ובעיקר מן הטעם שהליך ההוצל"פ התמקד בעילה שטרית ומן הטעם שממילא לא פורטו בו הטענות בעטיין מומש שטר החוב נגדו, ועילות התביעה של הנתבע בענייננו רחבות ומגוונות מהעילה השטרית (השוו למשל לע"א 1320/04 **צבעוני נ' בנק הפועלים בע"מ**, פ"מ תשסד (1) 257 (2005)).

327. גם להשתהותו של מר איילה בהגשת התביעה דגן ניתן הסבר מניח דעת. כאשר נשאל מר איילה מדוע לא עשה דבר בין שנת 2015 ועד להגשת הליך זה בשנת 2021 טען כי :

"היו לי כמה שנים טובות שהייתי צריך להחזיר את עצמי למסלול, כי השנים האלה, אלה שנים שגם היה לי עיקול בחשבון, שגם נאלצתי נפשית להתמודד עם הדבר המטורף הזה שקרה לי בחיים, ובנוסף לזה גם כלכלית זה ריסק אותי כלכלית, אז הייתי צריך מבחינתי לקחת את הכמה שנים האלה כדי להתאפס על עצמי, כן והייתי גם בטיפולים פסיכולוגיים, והייתי אצל יועצים, כן זה אירוע שהוא לא מעבר לעוגמת נפש, היה פה גם עניין שבפעם הראשונה בחיים שלי אני חוויתי גם הטרדה מינית, אז עוד אירוע שהתווסף על האירוע הכול כך טראומטי הזה, שכן אתה באותו רגע אתה רוצה רק להשתחרר מזה, אתה רוצה להמשיך את המסלול של החיים שלך ולא להתחיל להתעסק בדברים אחרים." (עמ' 58 ש' 6-15 לפר').

328. לכאורה, בכל הנוגע לנסיבות החתימה על ההסכם והשאלה האם פרטי האשראי נמסרו לצורך ה"בוק" בלבד כגרסת התובע או לצורך ההרשמה לקורס כגרסת הנתבע, עסקין בגרסה מול גרסה שכל אחת מהן סבירה.

329. ואולם, בעוד שלא מצאתי בגרסתו של מר איילה כל בקיעים והיא הייתה מהימנה בעיניי, גרסתו של הנתבע עוררה קושי וסתירות. טענתו של הנתבע כי מר איילה ביקש לבטל הקורס רק לאחר קבלת אזהרות על איחורים תמידיים לשיעורים אינה הגיונית בשים לב לטענתו כי התובע השתתף בשני שיעורים בלבד, באופן שממילא לא מאפשר להגדירו כמאחר "תמיד".....

330. הנתבע אמנם צירף לתצהירו מקטע ממסמך שכביכול הגיש מר איילה להוצל"פ ובו טען כי נאלץ להפסיק הלימודים בשל מצב כלכלי (עמ' 184 לקובץ ב' לנספחי תע"ר ההגנה). ואולם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

מדובר במקטע מתוך מסמך שכלל לא ברור האם התובע 8 הוא זה שהגיש אותו, היכן ובאיזה הקשר וודאי שלא ניתן לגזור ממנו דבר והמשקל הראייתי שניתן לייחס לו הוא נמוך עד אפסי.

331. משכך, בהינתן גרסה מול גרסה כאשר גרסת התובע מהימנה מגרסת הנתבע, דומני כי עלה בידי התובע להוכיח את עדיפות גרסתו ברף ההוכחה הדרוש בהליך אזרחי. לפיכך אני קובעת כי עלה בידי התובע לשכנע שהנתבע הבטיח לו בעל פה אפשרות שלא להירשם לקורס לאחר שיעור ניסיון; כי פרטי האשראי שהיו בידיו ניתנו עבור "בוק הצילומים"; וכי הנתבע עשה בהם שימוש לגביית שכר הקורס שלא ברשות. בהתאם, חיובו של מר איילה בדמי הקורס נעשה שלא כדין ובניגוד להתחייבותו של הנתבע.

332. בהתאם, על הנתבע להשיב למר איילה את התשלום בגין הקורס בסך 12,000 ₪. את שאר הנזקים להם טען בגין תשלום לעו"ד בגין טיפול בתיק ההוצל"פ, החזר תשלום לחברת BDI להסרת הדירוג השלילי בגין תביעת הנתבע, אבדן ימי עבודה וריבית בגין הלוואה – לא הוכיח התובע ואלו נדחים.

333. אשר לנזקים הלא ממוניים שנגרמו למר איילה אצין, כי מר איילה לא צירף לתצהירו את הודעת הווטסאפ שקיבל לטענתו מהנתבע ביום 28.8.15 ובו נשמעים שני גברים גונחים והגיש בקשה לצרפה ערב ישיבת ההוכחות, יחד עם הודעת ווטסאפ ששלח לחברתו לקורס ובה ציין בפניה כי הוא מזועזע מכך. בישיבת ההוכחות אמנם לא התרתי צירופן של הודעות הווטסאפ האמורות (ר' עמ' 17 לפר') כך שההודעות עצמן אינן חלק מחומר הראיות בתיק. ואולם קיימת בתיק הצהרתו של מר איילה כי הנתבע שלח אליו הודעה קולית שכזו. הנתבע הכחיש כמובן בעדותו כי הוא שלח למר איילה הודעות שכאלו (עמ' 131 לפר'), ואולם בשים לב לאמון היחסי שנתתי לעדותו של מר איילה יחסית לעדותו של הנתבע, בשים לב לעדויותיהם של התובעים האחרים אשר להתנהלותו של הנתבע ולאופן בו העיד באולם – שוכנעתי בנכונות גרסתו של מר איילה גם לעניין זה.

334. מאחר שמר איילה היה לשיטתו בשיעור ניסיון אחד וקיבל לידו הודעה טורדנית אחת, הרי שעוגמת הנפש שנגרמה לו נמוכה יחסית לאחרים, ואני מעמידה אותה על סך של 2,000 ₪ בנסיבות.

335. אשר על כן הנתבע ישלם למר איילה סך של 14,000 ₪.

התובע 9, מר דניאל לויט (להלן – "מר לויט")

336. לטענת מר לויט, הוא התעניין בלימודי משחק, הגיע למשרדי הנתבע בסוף חודש 1/17 ועבר אודישן שבסיומו הנתבע ציין כי יכולת המשחק שלו אינה טובה אך הוא מוכשר ועלות הקורס 12,000 ₪. הנתבע הציע לתת לו סבסוד על מחצית מהסכום. עוד ציין הנתבע כי לכל תלמיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

בקורס יש 3 "פסילות" אך ציין (כפי שהתברר בדיעבד – בכזב) כי מדובר באירוע נדיר. מר לויט השתכנע ממצגי הנתבע (אודות היות בית הספר "אקדמיה", אודות הסבסוד, תעודת הגמר, התכנים והמורים) וחתם על הסכם ביום 26.1.17 בו סוכם כי ישלם 6,000 ₪, וזאת על סמך המצגים כפי שפורטו לעיל. לטענתו לא ניתן לו לעיין במסמכים טרם חתימתם, לא הוסברה לו מהותם ולא ניתן לו עותק מהם. ככל שהיה יודע שקיימת אפשרות שהסבסוד יבוטל על ידי הנתבע – לא היה נרשם (ס' 13-17 לתצהירו).

337. לטענתו לאחר שהחל הקורס התאכזב לגלות שמצגי הנתבע היו כוזבים והוא היה המום מהאופן בו התנהל הנתבע: בקורס בוטלו שיעורים ללא סיבה ולעיתים הודע על כך ביום השיעור בלבד; בקורס שררה אווירה אלימה; הנתבע נהג לאיים באופן קבוע על תלמידים כי יבטל להם הסבסוד בשל שלל נסיבות (כגון איחורים זניחים) ואף איים על מר לויט וגם העיר כלפיו מפעם לפעם הערות מיניות באופן שגרם לו להרגיש שלא בנוח (ס' 18 לתצהירו).

338. ביום 21.2.17 מר לויט הודיע לנתבע כי לא יוכל להגיע לשיעור בגלל מבחן באוניברסיטה והנתבע איים כי אם לא יגיע יאלץ להשלים השיעור בעלות של 650 ₪ ואיים לבטל "המלגה". על אף שמר לויט ציין כי אין סנקציה שכזו בהסכם ולפי ההסכם הוא רשאי להפסיד כ- 20% מהשיעורים הנתבע התעלם מכך וחייבו להתייצב. מר לויט הגיע לשיעור באיחור של 5 דק' ועזב זמן קצר לפני שהסתיים אך הנתבע הודיעו כי מדובר ב"פסילה ראשונה" (ס' 19-21 לתצהירו).

339. ביום 4.6.17 פנה מר לויט לנתבע וביקש להיעדר משיעור שנקבע ליומיים לאחר מכן מאחר שהתקבל לתפקיד בפרסומת המצולמת באותו מועד ולמרות זאת הנתבע איים כי הוא חייב להגיע, ומשלא הגיע – הודיעו כי מדובר ב"פסילה שנייה" (ס' 22-23 לתצהירו).

340. בשיעור נוסף זמן לא רב לאחר מכן, בעקבות הערה של מר לויט הנתבע הושיבו בפינה והודיעו כי מדובר ב"פסילה שלישית" והרחיקו מהקורס (ס' 24-25 לתצהירו).

341. לטענת מר לויט מדובר בהרחקה ללא הצדקה ובניגוד לתנאי ההסכם. ביום 22.8.17 הודיע לו הנתבע כי "המלגה" שלו מבוטלת לאור אי הכנת שיעורי בית, איחורים, אי הגעות ופיגורים בתשלום וטען כי עליו לשלם סכום של כ- 11,000 ₪ על אף שבאותו מועד כבר שילם לו חלק ניכר מהסכום בסך 6,000 ₪ (ס' 25 לתצהירו).

342. משסירב מר לויט לדרישות הנתבע, בחודש 11/17 הגיש הלה את השטר לביצוע ללא עילה (תיק 506994-11-17). מר לויט לא הגיש התנגדות לבקשת הביצוע בשל מצבו הכלכלי והעלות הכרוכה בתשלום לעו"ד ובלית ברירה הגיע ביום 25.5.18 להסדר עם הנתבע לפיו ישלם לו 11,397 ₪ תמורת סגירת התיק. לטענת מר לויט ההסדר מהווה עושה גמור ודינו להתבטל (ס' 26-27 לתצהירו). לטענתו, הגם שנרשם בהסדר כי "...לצדדים אין ולא תהיינה בעתיד שום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

טענות משפטיות – מדובר במשפט סתום המנוסח בצורה רחבה ואינו מתייחס ספציפית ללימודי מר לויט בקורס.

343. בכתב התביעה טען גם, כי יש לבטל את הסדר הפשרה שנערך בינו לנתבע שהוגש לתיק הוצל"פ 506994-11-17, שכן הגשת השטר לביצוע נעשתה ללא עילה, הוא לא הגיש התנגדות בשל מצבו הכלכלי הקשה ונאלץ להגיע לפשרה עם הנתבע תמורת סגירת התיק נגדו. מדובר בהסדר פשרה המהווה עושק ואשר נעשה מחמת כפייה וסותר את תקנת הציבור ודינו להתבטל.

344. מר לויט הוסיף וטען כי נגרם לו נזק רב כתוצאה מפתיחת תיק ההוצל"פ ורישומו במאגר נתוני האשראי של בנק ישראל, כאשר בדיוק החל להקים עסק פרטי כקואוצ'ר ופתיחת תיק ההוצל"פ דרדרה את מצב העסק, דנה אותו לכליה והביאה אותו לקריסה כלכלית, לצד עוגמת נפש קשה ומרובה (ס' 28-29 לתצהירו).

345. מר לויט ביקש החזר תשלומי השתתפות בקורס ותשלומי הסדר בסך 11,397 ₪; פיצוי בגין הורדת דירוג האשראי וקשיי מימון וסגירת העסק בגין פתיחת התיק בסך 10,000 ₪ וכן פיצוי בגין עוגמת נפש בסך 20,000 ₪, ובסה"כ 41,397 ₪ בתוספת ריבית והצמדה.

346. לטענת הנתבע, הוא נקט נגד מר לויט בהליכי הוצל"פ בשל חוב שלא שולם ובסופו של יום בתאריך 25.5.18 נכרת בין הצדדים הסכם פשרה שסעיף 7 בו מתייחס לוויטור על טענות. מר לויט הודה כי התייעץ עם עו"ד לפני החתימה על הסדר הפשרה ובהגשת התביעה מר לויט מפר הסכם זה ולכן מנוע מהגשתה.

347. בנוסף, הנתבע טען כי ביום 22.1.17 מר לויט עבר בהצלחה אודישן אצל הנתבע ולנוכח כך שיתף את הנתבע במצבו הכלכלי שאינו טוב – החליט הנתבע להעניק לו סבסוד. מר לויט ביקש לקחת את המסמכים הביתה כדי ללמוד אותם ובאותו יום שלח לנתבע הודעה כי הוא מעוניין להירשם אך מבקש לשלם 250 ₪ בחודש והנתבע הסכים. מר לויט נרשם ביום 26.1.17, קיבל המסמכים חתומים ומועד פתיחת הקורס היה 31.1.17 כך שיכול היה לבטל החוזה (ס' 172-175 לתצהירו).

348. לטענת הנתבע הוא לא הציג מצגים כוזבים למר לויט, לא ביצע כל הטרדה מינית ואין למר לויט כל ראיה על כך (ס' 176-178 לתצהירו).

349. עוד טען הנתבע כי מר לויט היה מאחר כרוני, לא הכין שיעורי בית, קיבל 4 מכתבי אזהרה וצבר פיגורים בתשלום שכר הלימוד (ס' 179 לתצהירו). בשלב מסוים מר לויט אמר שהוא התחיל ללמוד במקום אחר כאשר הנתבע הסביר לו חובותיו. התובע ביטל חיוב בכרטיס האשראי שלו באופן שגרם לנתבע נזק. הנתבע ציין כי אכן לפי נהלי בית הספר ניתן להסכים לחיסורים של עד 20% מהקורס וניתן להשלים השיעורים עם כיתה אחרת והוא קיבל השלמות עם המורה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

רונה לי שמעון ועם המורה מגי אזרזר ואף שיעורים פרטיים וכרטיסים להצגות על חשבון הנתבע לגביהם היה מאשר הגעה ולא מגיע (ס' 180-181 לתצהירו).

350. עוד טען הנתבע, כי עקב אי הגעה ללימודים ואי תשלום שכר לימוד ביום 3.12.17 נפתח תיק הוצל"פ, ביום 24.4.18 התובע קיבל אזהרה וביום 24.5.18 התקשר לנתבע וביקש להגיע לפשרה. למחרת נחתם הסכם פשרה לפיו התובע מתחייב לא לפנות להליך משפטי. ביום 7.6.18 ההסכם הוגש להוצל"פ והתיק נסגר. הייתה לתובע האפשרות להגיש התנגדות הוא לא עשה כן ופנה מיוזמתו להסכם פשרה (ס' 182-184 לתצהירו).

351. בנוסף, מר לויט סיים לימודיו אצל הנתבע בשנת 2017 והסדר הפשרה שנחתם עמו היה בשנת 2018, בעוד שהפרסומים שצורפו לתצהירו נעשו בין השנים 2019-2021 ולא ברור כיצד השפיעו על החלטתו להתחיל הלימודים בחוג בשנת 2017. מכך ניתן ללמוד כי אינו דובר אמת ואך חוזר על טענות התובעים האחרים.

352. לאחר עיון בראיות ושמיעת העדויות שוכנעתי, כי מתכתובות הווטסאפ שצורפו לתצהירו של מר לויט (נספחים 5-6 לתצהירו) עולה כי ביקש בשתי הזדמנויות באופן מנומס ומראש שלא להגיע לשיעור בשל נסיבות אישיות ואף הציג את הוראת החוזה המאפשרת הפסד של 20% מהשיעורים. למרות זאת הנתבע נהג כלפיו בשרירות ולא אפשר זאת. בניגוד לכך, הנתבע כן הרשה לעצמו לבטל שיעורים מטעמים לא מוסברים ולעתים אף ברגע האחרון (ר' למשל נספח 7 לתצהירו התובע 9).

353. טענות הנתבע לאיחורים, להפסדי שיעורים, לקבלת שיעורי השלמה על ידי התובע לא מצאו שום תמיכה בתחלופת המסרונים בין מר לויט לנתבע בזמן אמת. לנספח י"ד לתצהיר הנתבע אמנם צורפו שני מכתבי אזהרה שלח הנתבע לתובע על הגעה באיחור ויציאה לפני תום השיעור בתאריך 21.2.17. ואולם גם אם מכתבי האזהרה נשלחו למר לויט (ואין אינדיקציה שאמנם נשלחו), נטען בהם כי לא התקבלו במערכת כל בקשות בכתב בעוד שמתכתובות הווטסאפ שצירף מר לויט לתצהירו עולה כי פנה גם פנה בכתב ולא מצאתי הסבר מניח דעת לסירובו של הנתבע לאשר את בקשתו. גם לא מצאתי בגרסת הנתבע כל התייחסות בזמן אמת לטענת התובע כי מותר לו להפסיד 20% מהשיעורים.

354. לא מצאתי אם כן טעם מבורר לכך שהנתבע החליט על ביטול הסבסוד למר לויט זולת שרירות לב ועמידה על זכות חוזית בחוסר תום לב.

355. לצד זאת, על אף שהלב נחמץ לנוכח העוול ושרירות הלב בה נקט הנתבע כלפי מר לויט, דומני כי אין באפשרותי להושיט סעד למר לויט לנוכח הסכם הפשרה עליו חתם מול הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

356. הסכם הפשרה שנחתם בין הצדדים ואשר נשא את הכותרת: "תיק הוצל"פ 506994-11-17 בלשכת הוצל"פ תל אביב יפו **הסכם פשרה**" (נספח 9 לתצהירו של תובע 9), כלל מספר סעיפים ובהם נקבע בסעיף 1 להסכם הפשרה:

"הרינו לאשר כי סוכם בינינו שלסילוק כל תביעות ו/או דרישות שיש לנו ממך, לרבות בתיק ההוצל"פ הנדון, הינך תשלם לפקודת 'הכישרון שלי' ו/או שטוחין דמיטרי סכום בסך של 11,397.83 ₪ בלבד."

357. בהמשך, בסעיף 8 להסכם צוין:

"לאחר סגירת החוב לצדדים לא יהיו טענות ו/או דרישות ו/או תביעות נוספות בתיק זה." ובסעיף 9 להסכם צוין: "לאחר סגירת התיק בהוצאה לפועל לצדדים אין ולא תהיה בעתיד שום טענות משפטיות."

358. אמנם רישת הסכם הפשרה נוסחה כהתחייבות של הנתבע כלפי התובע לכך שעם תשלום החוב לא תהיינה לנתבע עוד טענות כלפיו. ואולם בהמשך ההסכם היתווספה גם הערה כללית ולפיה לצדדים לא תהיינה בעתיד טענות משפטיות והן מר לויט והן הנתבע חתמו על המסמך.

359. בחקירתו נשאל מר לויט אודות ההסכם עליו חתם וציין כי:

"כשאתה מרגיש שהגב אל הקיר ומישהו מדרבן אותך בכוח לחתום על דבר כזה בסופו של דבר כשאתה מרגיש שאין לך שום ברירה אחרת כי... כן, כשאתה כשהוא מדרבן או לא יודע באנגלית זה (אנגלית) לתוך הסכם, ואתה מרגיש שאין לך ברירה אחרת ואו שזה כאילו, או שיוציאו עוד הרבה כסף על עו"ד לצורך העניין, ואני גם ראיתי כאילו הוא הציג את עצמו כדימה מור, אבל קוראים לו באמת דמיטרי שטוחין ואז ראיתי בפסק דין שהוא עשה אותו דבר עם כל אחד ואחד, ששוב לא היה לי דרך לדעת את זה, כי לא ידעתי שקוראים לו דמיטרי שטוחין חשבתי שקוראים לו דימה מור, אם הייתי רואה, אני אגיד לך למה זה קשור, כי הבנתי שזה או שאני חותם על זה או שאני לוקח עו"ד ועו"ד אומר שכנראה אני אפסיד, כי הוא תפס אותי בביצים." (עמ' 53 ש' 18-19; עמ' 54 ש' 6-14 לפרי).

360. מר לויט למעשה הודה כי התייעץ עם עו"ד שטען בפניו כי הסיכוי להתנגדות קלוש וזה יעלה עוד כסף ולכן הרגיש שאין לו ברירה, אך לו היה מתייעץ עם בא-כוחו בהליך זה (עו"ד שפרן) ככל הנראה הלה היה מיעץ לו שלא לחתום (עמ' 54 ש' 16-33 לפרי), ומאחר שהיה לחוץ לכסף באותה תקופה כך עשה (עמ' 55 ש' 1-3 לפרי).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

361. לא רק שלא שוכנעתי כי מר לויט סבל מליקוי או פגימה שמנעו בעדו לקרוא, להבין ולהסכים להסכמים עליהם חתם, אלא שהודה כי גם התייעץ עם עו"ד עובר לחתימה על הסכם הפשרה. ככל שטעה – אין מדובר אלא בטעות בהערכת סיכונים ובכדאיות החתימה על הסכם הפשרה. ואולם לא די בכך כדי לבטל את הסכם הפשרה. על פי הסכם הפשרה מנוע מר לויט מהגשת התביעה ודי בכך כדי לדחות תביעתו, וכך אני מורה.

סוף דבר

362. אשר על כן ומכל הטעמים שפורטו לעיל אני מורה כדלקמן:

א. תביעתו של התובע 1 מר דבח מתקבלת בחלקה. הנתבע ישלם לתובע 1 מר דבח סך של 9,000 ₪. עוד יחזיר הנתבע לתובע 1 מר דבח את העותק המקורי של שטר החוב בגין הקורס השני (נספח 14 לתצהירו של דבח), וזאת תוך 30 יום.

ב. תביעתו של התובע 2 מר טרגן מתקבלת בחלקה. הנתבע ישלם לתובע 2, מר טרגן, סך של 9,500 ₪.

ג. תביעתו של התובע 3 מר רביבו מתקבלת בחלקה. הנתבע ישלם לתובע 3, מר רביבו, סך של 9,000 ₪.

ד. תביעתו של התובע 5 מר שמועילוב מתקבלת בחלקה. הנתבע ישלם למר שמועילוב סך של 7,000 ₪.

ה. תביעתה של התובעת 6 גב נובה נדחית.

ו. תביעתו של התובע 8 מר איילה מתקבלת בחלקה. הנתבע ישלם למר איילה סך של 14,000 ₪.

ז. תביעתו של התובע 9 מר לויט נדחית.

363. בנוסף לסכומים האמורים יישא הנתבע בהוצאות התובעים ובשכ"ט ב"כ בסך של 25,000 ₪.

364. בסכום ההוצאות ושכ"ט עו"ד לקחתי בחשבון את העובדה שהתקיימו בתיק 2 ישיבות קדם משפט וישיבת הוכחות, הוגשו סיכומים בכתב וניהול ההליך היה מורכב בשים לב לריבוי התובעים. עוד לקחתי בחשבון את האופן בו ניהל הנתבע את ההליך. הנתבע הפר באופן שיטתי החלטות שיפוטיות לאורך ניהול הליך זה. בתוך כך התעכב בהשלמת הליכי גילוי המסמכים מטעמו באופן שחייב מספר החלטות שיפוטיות על מנת לעוררו למעש (ר' למשל החלטות מיום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49915-02-21 דבח ואח' נ' שטוחין

29.12.22 ; מיום 8.2.23 וכו') ; אחר בהגשת התע"ר מטעמו (ר' החלטה מיום 21.6.23) והכביד והקשה על ניהול ההליך.

365. עוד אציין, כי לא נעלמה מעיניי העובדה שתביעותיהם של שניים מהתובעים נדחו מן ההיבט המשפטי הטהור ושתביעתו של אחד התובעים נמחקה בשל כך שלא התייצב לשיבת ההוכחות. לצד זאת, לנוכח התרשמותי הכללית מאופן התנהלותו של הנתבע – התנהלות הראויה לביקורת רבה – לא מצאתי לנכון לחייבם בהוצאותיו.

366. הסכומים הכוללים ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

367. המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ולסגור את התיק.

ניתנה היום, בכ"ד אלול תשפ"ד, ב27 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

מיה רויזמן-אלדור, שופטת